

#catalunya experience

MAGAZINE
Nº 3

Any del
Turisme Cultural

SIS RUTES PER VIURE CATALUNYA

SEIS RUTAS PARA VIVIR CATALUÑA

SIX ITINÉRAIRES POUR VIVRE LA CATALOGNE

Reserva't un TAST de Vins amb els TEUS AMICS

experience.catalunya.com

LA BOTIGA OFICIAL D'EXPERIÈNCIES DE CATALUNYA

Què t'agrada viure? Activitats a la natura, esports d'aventura, enoturisme, gastronomia, pobles amb encant, visites culturals, diversió en família i molt més.
Reserva i viu emocions diferents.

RUTAS

En aquest tercer número de la revista *Catalunya Experience* et proposem sis rutes pensades per recórrer Catalunya sense una programació establet i on perdre't amb la seguretat de trobar llocs en els quals conèixer la nostra riquesa arquitectònica, varietat de paisatges, cultura popular i gastronomia.

Les sis rutes transiten per la geografia catalana amb origen i destinació en els seus quatre punts cardinals: els Pirineus al nord, el Delta de l'Ebre al sud, el mar Mediterrani a l'est i les planes de les Terres de Lleida a l'oest.

Aquestes rutes et volen revelar les seves històries.

Els escenaris són les platges tranquil·les i les cales recòndites del litoral català, la Barcelona dels genials Gaudí i Picasso, els monuments declarats Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO a la Vall de Boí i a Tarragona, les valls i muntanyes espectaculars, els entorns naturals i les seves aigües curatives, les viles i els pobles medievals amb els seus mites i llegendes, les catedrals de l'esperit i les del vi... i una infinitat de racons amb encant.

Els protagonistes són personatges famosos que ens expliquen el seu vincle amb el territori i la seva gent, com l'exfutbolista Carles Puyol i la model Vanesa Lorenzo, els germans Roca del restaurant Celler de Can Roca, de Girona, o l'arquitecta Benedetta Tagliabue. I són també escriptors que han deixat volar la seva imaginació per explicar-nos una vivència en què l'atzar és clau... *just let it happen*.

I, sobretot, el protagonista d'aquestes rutes ets tu, sol o en companyia. ↗

EDITORIAL

En este tercer número de la revista *Catalunya Experience* te proponemos seis rutas pensadas para recorrer Cataluña sin una programación establecida y donde perderte con la seguridad de encontrar lugares en los que conocer nuestra riqueza arquitectónica, variedad de paisajes, cultura popular y gastronomía.

Las seis rutas transitan por la geografía catalana con origen y destino en sus cuatro puntos cardinales: los Pirineos al norte, el Delta del Ebro al sur, el mar Mediterráneo al este y las llanuras de las Terres de Lleida al oeste.

Estas rutas te quieren revelar sus historias.

Los escenarios son las playas tranquilas y las calas recónditas del litoral catalán, la Barcelona de los geniales Gaudí y Picasso, los monumentos declarados Patrimonio de la Humanidad por la UNESCO en la Vall de Boí y en Tarragona, los valles y las montañas espectaculares, los entornos naturales y sus aguas curativas, las villas y pueblos medievales con sus mitos y leyendas, las catedrales del espíritu y las del vino... y un sinfín de rincones con encanto.

Los protagonistas son personajes famosos que nos explican su vínculo con el territorio y sus gentes, como el exfutbolista Carles Puyol y la modelo Vanesa Lorenzo, los hermanos Roca del restaurante Celler de Can Roca, de Girona, o la arquitecta Benedetta Tagliabue. Y son también escritores que han dejado volar su imaginación para contarnos una vivencia donde el azar es clave... *just let it happen*.

Y, ante todo, el protagonista de estas rutas eres tú, solo o en compañía. ↗

ÉDITORIALE

Dans ce troisième numéro de la revue *Catalunya Experience*, nous vous proposons six routes conçues pour parcourir la Catalogne sans une programmation établie, où pouvoir vous perdre sachant que vous allez trouver des lieux où découvrir notre richesse architecturale, la variété des paysages, la culture populaire et la gastronomie.

Les six routes ont lieu parmi la géographie catalane avec un départ et une arrivée dans les quatre points cardinaux : les Pyrénées au nord, le Delta de l'Èbre au sud, la mer Méditerranée à l'est et les plaines des Terres de Lleida à l'ouest.

Ces routes souhaitent vous révéler leurs histoires.

Les scènes sont les plages tranquilles et les criques enfouies du littoral catalan, la Barcelone des génies Gaudí et Picasso, les monuments déclarés Patrimoine de l'humanité par l'UNESCO dans la Vall de Boí et à Tarragone, les vallées et les montagnes spectaculaires, les milieux naturels et leurs eaux curatives, les bourgs et les villages médiévaux avec leurs mythes et légendes, les cathédrales de l'esprit et celles du vin... Et une multitude de recoins charmants.

Les acteurs principaux sont des célébrités qui nous expliquent leur lien avec le territoire et leurs habitants, tels que l'ex-footballeur Carles Puyol et le top model Vanesa Lorenzo, les frères Roca du restaurant Celler de Can Roca, de Gérone, ou l'architecte Benedetta Tagliabue. Et ce sont également des écrivains qui ont laissé voler leur imagination pour nous raconter une expérience où le hasard est la clé... *just let it happen*.

Et, avant tout, vous êtes la vedette de ces routes, seul ou accompagné. ↗

28

Vall de Boí

- 03** Editorial
- 04** Sumari
- 07** Catalunya en quatre dades
- 08** Un cop d'ull des del cel

ELS PIRINEUS, DES DELS CIMS FINS AL MAR

- 18** Mapa - Què visitar
- 20** Vacances d'altura
- 26** A primera vista: Kilian Jornet
- 28** Un hivern actiu i cultural
- 34** Just let it happen:
Besalú, el pont de les arts. Martí Gironell
- 36** Calendari

RESSEGUIT LA MEDITERRÀNIA

- 40** Mapa - Què visitar
- 42** Un estil de vida
- 48** A primera vista: Esther Arroyo
- 50** La costa per descobrir
- 56** Just let it happen:
Cucurucuc. Alicia Kopf
- 58** Calendari

PATRIMONI MUNDIAL, DE LA MUNTANYA**AL MAR**

- 62** Mapa - Què visitar
- 64** La ruta de l'aigua
- 70** A primera vista: Carles Puyol & Vanesa Lorenzo
- 72** La ruta de les pedres
- 78** Just let it happen:
Trepitjant patrimoni. Daniel Romaní
- 80** Calendari

72

Noguera Pallaresa

EL QUE CATALUNYA AMAGA: DE LA COSTA CAP A PONENT

- 84** Mapa - Què visitar
- 86** Tant per descobrir
- 92** A primera vista: Joan, Josep & Jordi Roca
- 94** Un país amb vistes
- 100** Just let it happen:
La Califòrnia catalana. Francesc Canosa
- 102** Calendari

LA CULTURA ET MARCA EL CAMÍ

- 106** Mapa - Què visitar
- 108** Entre vinyes
- 114** A primera vista: René Barbier
- 116** Una arquitectura per al gaudi
- 122** Just let it happen:
Un celler modernista. Carme Gasull
- 124** Calendari

DE BARCELONA ALS PIRINEUS DE CATALUNYA

- 128** Mapa - Què visitar
- 130** Els cims de la cultura
- 136** A primera vista: Benedetta Tagliabue
- 138** Entre joies arquitectòniques
- 144** Just let it happen:
El millor formatge de cabra. Núria García Quera
- 146** Calendari

- 03** Editorial
04 Sumario
07 Cataluña en cuatro datos
08 Un vistazo desde el cielo

LOS PIRINEOS, DESDE LAS CUMBRES HASTA EL MAR

- 18** Mapa - Qué visitar
20 Vacaciones de altura
26 A primera vista: Kilian Jornet
28 Un invierno activo y cultural
34 Just let it happen:
Besalú, el puente de las artes. Martí Gironell
36 Calendario

SIGUIENDO EL MEDITERRÁNEO

- 40** Mapa - Qué visitar
42 Un estilo de vida
48 A primera vista: Esther Arroyo
50 La costa por descubrir
56 Just let it happen:
Cucurucuc. Alicia Kopf
58 Calendario

PATRIMONIO MUNDIAL, DE LA MONTAÑA AL MAR

- 62** Mapa - Qué visitar
64 La ruta del agua
70 A primera vista: Carles Puyol & Vanesa Lorenzo
72 La ruta de las piedras
78 Just let it happen:
Pisando patrimonio. Daniel Romaní
80 Calendario

LO QUE CATALUÑA ESCONDE: DE LA COSTA

- ### HACIA PONIENTE
- 84** Mapa - Qué visitar
86 Tanto por descubrir
92 A primera vista: Joan, Josep & Jordi Roca
94 Un país con vistas
100 Just let it happen:
La California catalana. Francesc Canosa
102 Calendario

92

Joan, Josep & Jordi Roca

©GZ

© AJUNTAMENT DE VILAFRANCA DEL PENEDÈS / CARLES FORTUNY

108

El Penedès

LA CULTURA TE MARCA EL CAMINO

- 106** Mapa - Qué visitar
108 Entre viñedos
114 A primera vista: René Barbier
116 Una arquitectura para el disfrute
122 Just let it happen:
Una bodega modernista. Carme Gasull
124 Calendario

DE BARCELONA A LOS PIRINEOS DE CATALUÑA

- 128** Mapa - Qué visitar
130 Las cumbres de la cultura
136 A primera vista: Benedetta Tagliabue
138 Entre joyas arquitectónicas
144 Just let it happen:
El mejor queso de cabra. Núria García Quera
146 Calendario

CRÈDITS / CRÉDITOS / CRÉDITS

Edita / Edita / Édition:

Agència Catalana de Turisme
Passeig de Gràcia, 105
08008 Barcelona
Tel: 93 484 99 00
www.catalunya.com

Conceptualització i realització editorial

/ Conceptualización y realización editorial / Conceptualisation et réalisation éditoriale:
Ediciones Reunidas, S.A. - Grupo Zeta
Consell de Cent, 425
08009 Barcelona
Tel: 93 227 94 16
www.grupozeta.es

Xarxes socials / Redes sociales / Réseaux sociaux:

- @catalunyaexperience
<https://www.facebook.com/catalunyaexperience>
- @catexperience
<https://twitter.com/catexperience>
- @catalunyaexperience
#catalunyaexperience
<https://www.instagram.com/catalunyaexperience>
- <https://www.youtube.com/CatalunyaExperience>
- <https://www.pinterest.com/catexperience>

Fotografies / Fotografías / Photographies:

ACT: Agència Catalana de Turisme
GZ: Grupo Zeta

Catalunya Experience Magazine #3

Novembre 2018 / noviembre 2018 / novembre 2018

ISSN 2385-5398

DL: B-13.760-2016

Són rigorosament prohibides, sense l'autorització escrita dels titulars del copyright, sota les sancions estableties per la llei, la reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, incloent-hi la reproductió i el tractament informàtic, i la distribució dels exemplars mitjançant lloguer o préstecs públics.

Quedan rigurosamente prohibidas, sin la autorización escrita de los titulares del copyright, bajo las sanciones establecidas por la ley, la reproducción total o parcial de esta obra por cualquier procedimiento, incluyendo la reprografía y el tratamiento informático, y la distribución de los ejemplares mediante alquiler o préstamos públicos.

La reproduction totale ou partielle de ce document, quel qu'en soit le procédé y compris la reprographie et le traitement informatique, ainsi que la distribution d'exemplaires de celui-ci par location ou prêt public sont strictement interdites sans l'autorisation écrite des titulaires des droits d'auteur, sous peine de sanctions légales.

116

Delta de l'Ebre

- 03 Éditorial
- 04 Sommaire
- 07 La Catalogne en quatre données
- 08 Une vue depuis le ciel

LES PYRÉNÉES, DES SOMMETS À LA MER

- 18 Carte - Que visiter
- 20 Des vacances à la hauteur
- 26 À première vue : Kilian Jornet
- 28 Un hiver actif et culturel
- 34 Just let it happen :
Besalú, le pont des arts. Martí Gironell
- 36 Calendrier

AU FIL DE LA MÉDITERRANÉE

- 40 Carte - Que visiter
- 42 Un style de vie
- 48 À première vue : Esther Arroyo
- 50 La côte à découvrir
- 56 Just let it happen :
Cucurucuc. Alicia Kopf
- 58 Calendrier

© ACT / IMAGEN M.A.S.

138

La Pedrera

PATRIMOINE MONDIAL, DE LA MONTAGNE À LA MER

- 62 Carte - Que visiter
- 64 La route de l'eau
- 70 À première vue : Carles Puyol & Vanesa Lorenzo
- 72 La route des pierres
- 78 Just let it happen :
Marcher sur le patrimoine. Daniel Romaní
- 80 Calendrier

LES SECRETS DE LA CATALOGNE : DE LA CÔTE VERS LES TERRES

- 84 Carte - Que visiter
- 86 Tant à découvrir
- 92 À première vue : Joan, Josep & Jordi Roca
- 94 Un pays avec des vues
- 100 Just let it happen :
La Californie catalane. Francesc Canosa
- 102 Calendrier

SUR LES ROUTES DE LA CULTURE

- 106 Carte - Que visiter
- 108 Parmi les vignobles
- 114 À première vue : René Barbier
- 116 Une architecture pour le plaisir
- 122 Just let it happen :
Une cave moderniste. Carme Gasull
- 124 Calendrier

DE BARCELONE AU PYRÉNÉES DE CATALOGNE

- 128 Carte - Que visiter
- 130 Les sommets de la culture
- 136 À première vue : Benedetta Tagliabue
- 138 Parmi les joyaux architecturaux
- 144 Just let it happen :
Le meilleur fromage de chèvre. Núria Garcia Quera
- 146 Calendrier

 Generalitat de Catalunya
Agència Catalana de Turisme

BIOSPHERE
certified destination

PARTNERS:

FCB BARCELONA
més que un club

Circuit de
Barcelona
CATALUNYA

vueling

ESTRELLA DAMM
BARCELONA
1876

PARKS & RESORT

A MEMBER OF THE Bicester VILLAGE
SHOPPING COLLECTION®

MAPA

MAPA
CARTE

Marques turístiques de Catalunya

Marcas turísticas de Cataluña
Marcas turísticas de la Catalogne

CATALUNYA EN QUATRE DADES

Clima: el clima de Catalunya és mediterrani, amb estius calorosos i hiverns suaus. La varietat topogràfica fa que als Pirineus les temperatures siguin més fresques de mitjana, mentre que a les comarques interiors de Lleida fa més calor al juliol i l'agost. Les pluges es concentren entre el maig i el juny.

Població: 7.534.813 habitants.

Superficie: 32.000 km².

Govern: comunitat autònoma.
Autogovern.

Llengües oficials: català i castellà.
L'occità o aranès també és oficial a la Val d'Aran.

CATALUÑA EN CUATRO DATOS

Clima: el clima de Cataluña es mediterráneo, con veranos calurosos e inviernos suaves. La variedad topográfica origina que en los Pirineos las temperaturas sean más frescas de media, mientras que en las comarcas interiores de Lleida hace más calor en julio y agosto. Las lluvias se concentran entre mayo y junio.

Población: 7.534.813 habitantes.

Superficie: 32.000 km².

Gobierno: comunidad autónoma.
Autogobierno.

Lenguas oficiales: catalán y castellano.
El occitano o aranés también es oficial en la Val d'Aran.

LA CATALOGNE EN QUATRE DONNÉES

Climat : La Catalogne jouit d'un climat méditerranéen, avec des étés chauds et des hivers doux. En raison de la diversité topographique, les températures sont généralement plus fraîches dans les Pyrénées, tandis que dans les régions intérieures de Lleida, les mois de juillet et août sont plus chauds. Les pluies sont concentrées de mai à juin.

Population : 7 534 813 habitants

Superficie : 32 000 km²

Gouvernement : Communauté autonome. Administration autonome.

Langues officielles : Catalan et espagnol. L'aranais, forme d'occitan, est également une langue officielle dans le Val d'Aran.

#catalunyaexperience

COSTA DAURADA - SIURANA, MUNTANYES DE PRADES

COSTA DAURADA - SIURANA, MONTAÑAS DE PRADES

COSTA DAURADA - SIURANA, MONTAGNES DE PRADES

GRESOS I CALCARIES A SIURANA © YANN ARTHUS-BERTRAND

#catalunyaexperience

PIRINEUS - BORDES AL PALLARS SOBIRÀ

PIRINEUS - CABANAS EN EL PALLARS SOBIRÀ

PIRINEUS - CABANES DANS LE PALLARS SOBIRÀ

BORDES AL PALLARS SOBIRÀ © YANN ARTHUS-BERTRAND

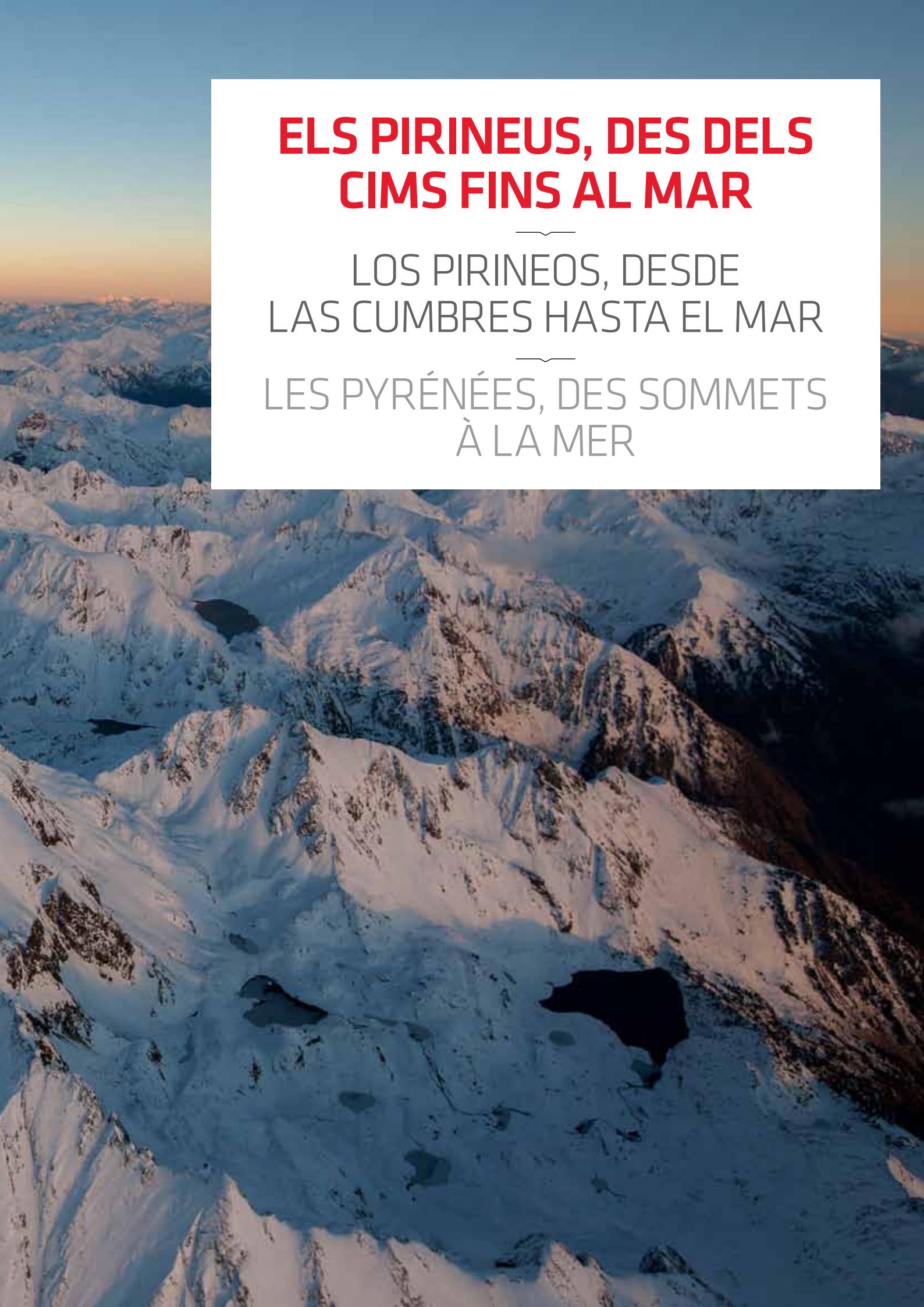

#catalunyaexperience

COSTA BRAVA - EMPÚRIES
COSTA BRAVA - EMPÚRIES
COSTA BRAVA - EMPÚRIES
EMPÚRIES © YANN ARTHUS-BERTRAND

The background of the entire image is a high-angle aerial photograph of a vast mountain range, likely the Pyrenees, covered in patches of snow. The mountains are rugged with deep valleys and ridges. In the distance, a warm sunset or sunrise casts a golden glow over the horizon.

ELS PIRINEUS, DES DELS CIMS FINS AL MAR

LOS PIRINEOS, DESDE
LAS CUMBRES HASTA EL MAR

LES PYRÉNÉES, DES SOMMETS
À LA MER

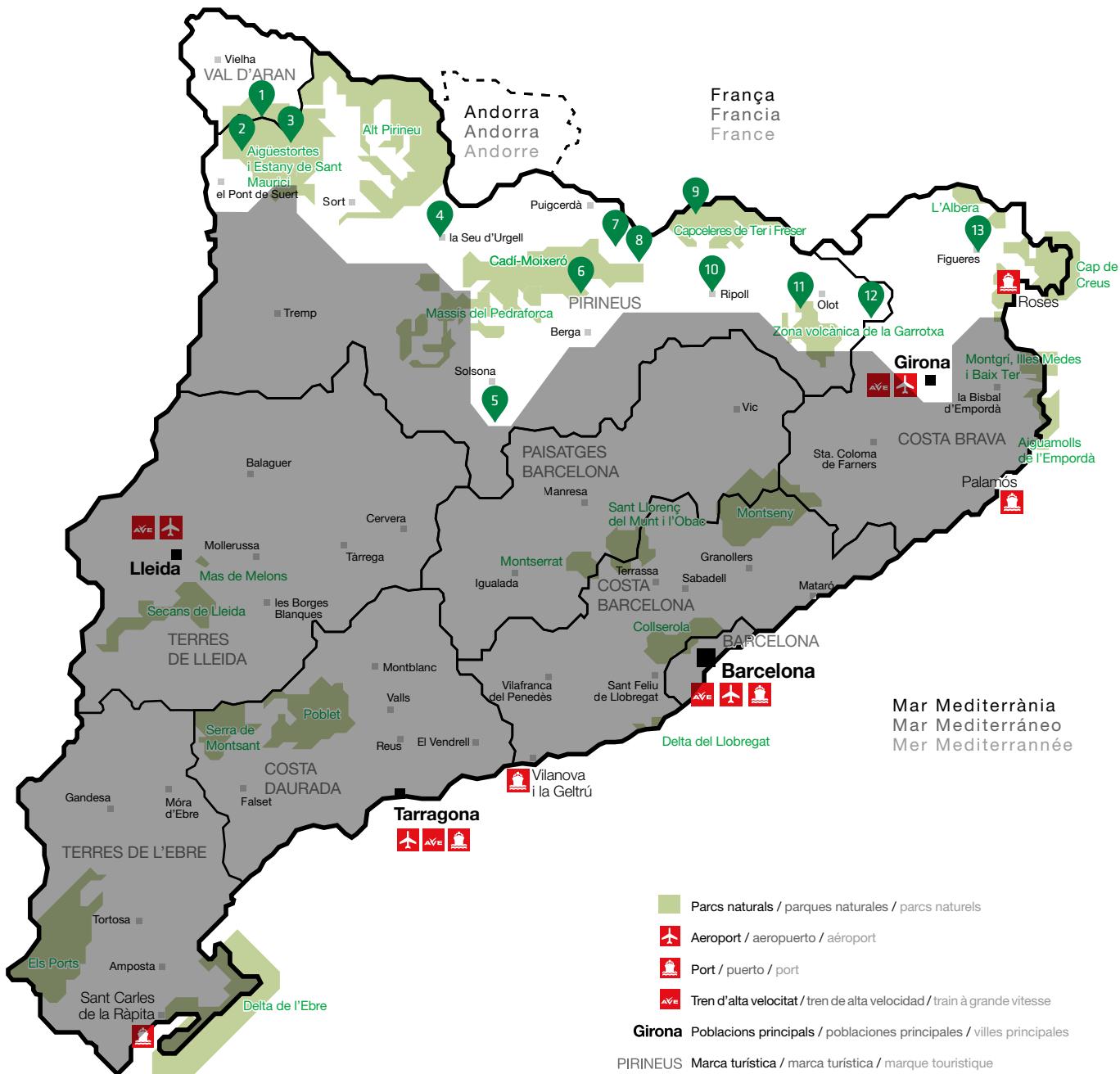
ELS PIRINEUS, DES DELS CIMS FINS AL MAR

LOS PIRINEOS, DESDE LAS CUMBRES HASTA EL MAR
LES PYRÉNÉES, DES SOMMETS À LA MER

Paisatges que fan caure d'esquena,
pobles de postal i ermites mil·lenàries.
De la Val d'Aran al Cap de Creus, aquesta
ruta pels Pirineus ens descobreix els
racons més autèntics de la serralada. ↗

Paisajes que quitan el hipo, pueblos de
postal y ermitas milenarias. De la Val
d'Aran al Cap de Creus, esta ruta por los
Pirineos nos descubre los rincones más
auténticos de la cordillera. ↗

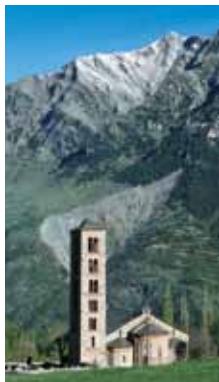
Des paysages à couper le souffle, des
villages de carte postale et des ermitages
millénaires. De la Val d'Aran au Cap de
Creus, cette route parmi les Pyrénées
nous fait découvrir les recoins les plus
authentiques de la cordillère. ↗

QUÈ VISITAR > QUÉ VISITAR > QUE VISITER

1 CIRC DE COLOMÈRS (VAL D'ARAN)
CIRCO DE COLOMÈRS (VAL D'ARAN)
CIRQUE DE COLOMÈRS (VAL D'ARAN)

2 LA VALL DE BOÍ
LA VALL DE BOÍ
LA VALL DE BOÍ

3 PARC NACIONAL D'AIGÜESTORTES
I ESTANY DE SANT MAURICI
PARQUE NACIONAL DE AIGÜESTORTES
I ESTANY DE SANT MAURICI
PARC NATIONAL D'AIGÜESTORTES
I ESTANY DE SANT MAURICI

4 LA SEU D'URGELL
LA SEU D'URGELL
LA SEU D'URGELL

5 SANTUARI DEL MIRACLE
SANTUARIO DEL MIRACLE
SANCTUAIRE EL MIRACLE

6 BAGÀ
BAGÀ
BAGÀ

7 LA MOLINA
LA MOLINA
LA MOLINA

8 CASTELLAR DE N'HUG I FONTS DEL LLOBREGAT
CASTELLAR DE N'HUG Y FUENTES DEL LLOBREGAT
CASTELLAR DE N'HUG ET FONTS DEL LLOBREGAT

9 LA VALL DE NÚRIA
LA VALL DE NÚRIA
LA VALL DE NÚRIA

10 PÒRTIC DE SANTA MARIA DE RIPOLL
PÓRTICO DE SANTA MARIA DE RIPOLL
PORTAIL DE SANTA MARIA DE RIPOLL

11 PARC NATURAL DE LA ZONA VOLCÁNICA DE LA GARROTXA
PARQUE NATURAL DE LA ZONA VOLCÁNICA DE LA GARROTXA
PARC NATUREL DE LA ZONE VOLCANIQUE DE LA GARROTXA

12 SANTA PAU
SANTA PAU
SANTA PAU

13 TEATRE-MUSEU DALÍ DE FIGUERES
TEATRO-MUSEO DALÍ DE FIGUERES
THÉÂTRE-MUSÉE DALÍ DE FIGUERES

VACANCES D'ALTURA

VACACIONES DE ALTURA

DES VACANCES À LA HAUTEUR

Aquesta ruta pirinenca recorre més de 200 quilòmetres entre muntanyes i valls per mostrar-nos un territori on gaudir, a parts iguals, de la natura, l'esport, la cultura i la gastronomia.

Iniciem la ruta a la Val d'Aran, una comarca singular amb llengua i tradicions pròpies. Visitem la capital, Vielha, i els petits pobles, cadascun amb la seva ermita romànica, i ens calcem les botes de muntanya per conèixer espais naturals a l'ombra de muntanyes de més

de 3.000 metres, com les praderies de l'Artiga de Lin i el naixement del riu Joèu, els llacs de Colomèrs o el santuari romànic de Montgarri, un lloc paradísic situat a la riba del riu que, a la primavera i l'estiu, convida a fer una passejada pels voltants i, fins i tot, si el temps ho permet, bañar-se o posar els peus a l'aigua.

A pocs quilòmetres ens espera una altra vall, la de Boí, mundialment coneguda per les seves esglésies romàniques, declarades Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO, i per a les quals s'ofereixen visites guiades per Setmana Santa i els mesos d'estiu. El bon temps ens brinda l'oportunitat de gaudir també de la

Esta ruta pirenaica recorre más de 200 kilómetros entre montañas y valles para mostrarnos un territorio donde disfrutar, a partes iguales, de la naturaleza, el deporte, la cultura y la gastronomía.

niciamos la ruta en la Val d'Aran, una comarca singular con lengua y tradiciones propias. Visitamos la capital, Vielha, y los pequeños pueblos, cada uno con su ermita románica, y nos calzamos las botas de montaña para conocer espacios naturales a la sombra de montañas

LA VALL DE NÚRIA

LA VALL DE NÚRIA

LA VALL DE NÚRIA

© GZ

de más de 3.000 metros, como las praderas de la Artiga de Lin y el nacimiento del río Joèu, los lagos de Colomèrs o el santuario románico de Montgarri, un lugar paradisíaco situado a la orilla del río que, en primavera y verano, invita a dar un paseo por los alrededores e incluso, si el tiempo lo permite, a bañarse o remojar los pies en el agua.

A pocos kilómetros nos espera otro valle, el de Boí, mundialmente conocido por sus iglesias románicas, declaradas Patrimonio de la Humanidad por la UNESCO, para las cuales se ofrecen visitas guiadas en Semana Santa y los meses de verano. El buen tiempo nos brinda la oportunidad de

Cette route pyrénéenne parcourt plus de 200 kilomètres parmi des montagnes et des vallées pour nous montrer un territoire où en profiter, à parts égales, de la nature, du sport, de la culture et de la gastronomie.

Nous débutons la route à la Val d'Aran, une région particulière avec sa langue et ses propres traditions. Nous visitons la capitale, Vielha, et les petits villages, chacun avec son ermitage roman, et nous enfilons nos chaussures de marche pour découvrir des espaces naturels

à l'ombre des montagnes de plus de 3 000 mètres, tels que les prairies de l'Artiga de Lin et la naissance de la rivière Joèu, les lacs de Colomèrs ou le sanctuaire roman de Montgarri, un lieu paradisiaque situé au bord du fleuve qui, en automne et en hiver, invite à faire une promenade dans les alentours et même, si le temps le permet, à se baigner ou à se mouiller les pieds dans l'eau.

Une autre vallée nous attend à quelques kilomètres, celle du Boí, mondialement connue pour ses églises romanes, déclarées Patrimoine de l'humanité par l'UNESCO, pour lesquelles des visites guidées sont proposées pendant la Semaine

natura al Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici, que té en aquesta vall una de les seves portes d'entrada.

Per als amants dels esports d'aventura, la comarca del Pallars Sobirà és la millor opció. I ho és especialment en els mesos del desglaç, quan el riu Noguera Pallaresa, considerat un dels millors d'Europa per a l'exercici d'esports en aigües braves, es converteix en l'escenari perfecte per practicar activitats aquàtiques com el ràfting o el piragüisme. Són emocions comparables a les de realitzar un descens de barrancs, volar en parapent, escalar una muntanya o superar una via ferrada.

Sense descarregar tanta adrenalina, el visitant també pot realitzar rutes a cavall, passar un matí de senderisme al Parc Natural de l'Alt Pirineu i allotjar-se en una bonica casa rural.

Deixem enrere les aventures actives del Pallars Sobirà i ens dirigim a la Seu d'Urgell, capital de la comarca de l'Alt Urgell. Aquí, visitem el seu mercat setmanal –els dimarts i els dissabtes, als carrers del centre

EL RIU NOGUERA PALLARESA ÉS DELS MILLORS D'EUROPA PER ALS ESPORTS EN AIGÜES BRAVES

històric de la ciutat– i ens delectem amb els paisatges que protagonitzen el riu Segre i la serralada del Cadí.

A quatre passes es troba la Cerdanya, una gran vall que recorda les de Suïssa, plena de prats verds, vaches pasturant i pobles els campanars dels quals treuen el cap entre petits turons.

Seguim cap a l'est creuant la Collada de Toses i arribem a la Vall de Núria, una destinació de muntanya que mai falla, sobretot si es viatja amb nens, ja que ofereix tot tipus d'experiències, entre les quals destaca un tren cremallera que recorre

© ACT / MARC CASTELLET

DEL VOLCÀ A LA TAULA

Els fesols de Santa Pau, la patata de la Vall d'en Bas, la ceba, la tòfona, la castanya, el senglar i els cargols són alguns dels productes característics de la Garrotxa, terra volcànica de sòl ric i fèrtil. Aquests productes es poden tastar, combinats i cuinats de diferents maneres, als restaurants de la comarca que formen part del col·lectiu Cuina Volcànica. ♡

DEL VOLCÁN A LA MESA

Las alubias o *fesols* de Santa Pau, la patata de la Vall d'en Bas, la cebolla, la trufa, la castaña, el jabalí y los caracoles son algunos de los productos característicos de la Garrotxa, tierra volcánica de suelo rico y fértil. Estos productos se pueden probar, combinados y cocinados de distintas maneras, en los restaurantes de la comarca que forman parte del colectivo Cocina Volcánica. ♡

DU VOLCAN À TABLE

Les haricots ou *fesols* de Santa Pau, la pomme de terre de la Vall d'en Bas, l'oignon, la truffe, la châtaigne, le sanglier et les escargots sont certains des produits caractéristiques de La Garrotxa, terre volcanique au sol riche et fertile. Ces produits peuvent être dégustés, combinés et cuisinés de façon différente, dans les restaurants de la région qui font partie du collectif Cuisine volcanique. ♡

disfrutar también de la naturaleza en el Parque Nacional de Aigüestortes i Estany de Sant Maurici, que tiene una de sus puertas de entrada en este valle.

Para los amantes de los deportes de aventura, la comarca del Pallars Sobirà es la mejor opción. Y lo es especialmente en los meses del deshielo, cuando el río Noguera Pallaresa, considerado uno de los mejores de Europa para el ejercicio de deportes en aguas bravas, se convierte en el escenario perfecto para practicar actividades acuáticas como el rafting o el piragüismo. Son emociones comparables a las de realizar un descenso de barrancos, volar en parapente, escalar una montaña o superar una vía ferrata.

Sin descargar tanta adrenalina, el visitante también puede realizar rutas a caballo, pasar una mañana de senderismo en el Parc Natural de l'Alt Pirineu y alojarse en una bonita casa rural.

Dejamos atrás las aventuras activas del Pallars Sobirà y nos dirigimos a la Seu d'Urgell, capital de la comarca del Alt Urgell. Aquí, visitamos su mercado semanal –los martes y los

EL RÍO NOGUERA PALLARESA ES DE LOS MEJORES DE EUROPA PARA LOS DEPORTES EN AGUAS BRAVAS

sábados, en las calles del centro histórico de la ciudad– y nos deleitamos con los paisajes que protagonizan el río Segre y la cordillera del Cadí.

A un tiro de piedra se halla la Cerdanya, un gran valle que nos recuerda a los de Suiza, lleno de prados verdes, vacas pastando y pueblos cuyo campanario asoma la cabeza entre pequeñas colinas.

Seguimos hacia el este cruzando la Collada de Toses y llegamos a la Vall de Núria, un destino de montaña que nunca falla, sobre todo si se viaja con niños, ya que ofrece todo tipo de experiencias, entre las cuales destaca

- 1 -

- 2 -

- 1 -

- 2 -

**SANTUARI
DE MONTGARRI**
SANTUARIO
DE MONTGARRI
SANCTUAIRE
DE MONTGARRI
MONTGARRI © YANN
ARTHUS-BERTRAND

**RIU NOGUERA
PALLARESA**
RÍO NOGUERA
PALLARESA
RIVIÈRE NOGUERA
PALLARESA
© ACT / LLUÍS CARRO

Sainte et les mois d'été. Le bon temps nous donne également l'occasion de profiter de la nature dans le Parc national d'Aiguëstortes i Estany de Sant Maurici, qui possède l'une de ses portes d'entrée dans cette vallée.

Pour les amateurs des sports d'aventure, la région du Pallars Sobirà est la meilleure option. Et elle l'est particulièrement pendant les mois de dégel, lorsque la rivière Noguera Pallaresa, considérée l'une des meilleures en Europe pour la pratique des sports en eaux vives, devient la scène parfaite pour pratiquer des activités aquatiques telles que le rafting ou le canoë. Ce sont des émotions comparables à celles de la pratique du canyoning, voler en parapente, escalader une montagne ou surmonter une via ferrata.

Sans libérer autant d'adrénaline, le visiteur peut également faire des promenades à cheval, passer une matinée de randonnée dans le Parc naturel de l'Alt Pirineu, et se loger dans un joli gîte rural.

Nous laissons derrière nous les aventures actives du Pallars Sobirà et nous nous dirigeons vers La Seu d'Urgell, capitale de la région de l'Alt

LA RIVIÈRE NOGUERA PALLARESA EST L'UNE DES MEILLEURES EN EUROPE POUR LES SPORTS EN EAUX VIVES

Urgell. Nous visitons ici son marché hebdomadaire, les mardis et les samedis, dans les rues du centre historique de la ville, et nous sommes enchantés des paysages que le fleuve Segre et la cordillère du Cadí nous offrent.

La Cerdanya se trouve à deux pas de là, une grande vallée qui nous rappelle celles de la Suisse, remplie de prés verts, de vaches pâtrant et de villages dont le clocher s'érige entre les petites collines.

Nous continuons vers l'est en traversant la Collada de Toses et nous arrivons à la Vall de Núria, une destination de montagne qui ne fait jamais

12 quilòmetres, superant un desnivell de més de 1.000 metres, i que de fet és l'únic mitjà per accedir a la vall.

Des de Núria ens movem fins a la terra dels volcans: la comarca de la Garrotxa. És el moment de gaudir del paisatge insòlit, únic a la península Ibèrica, que ofereix el Parc Natural de la Zona Volcànica, amb una quarantena de cons volcànics i més de 20 colades de lava. I, a més, amb total seguretat, ja que l'última erupció es va produir fa 11.500 anys i la va protagonitzar el volcà del Croscat, el tajó a la part posterior del cràter del qual s'ha convertit en una atracció turística. Una visita al cràter del volcà de Santa Margarida, que conté una ermita romànica al seu interior, un dinar en algun dels restaurants de l'anomenada Cuina Volcànica de la

ca un tren cremallera que recorre 12 kilómetros, superando un desnivel de más de 1.000 metros y que, de hecho, es el único medio para acceder al valle.

Desde Núria nos movemos hasta la tierra de los volcanes: la comarca de la Garrotxa. Es el momento de disfrutar del paisaje insólito, único en la península Ibérica, que ofrece el Parque Natural de la Zona Volcánica, con una cuarentena de conos volcánicos y más de 20 coladas de lava. Y, además, es seguro, puesto que la última erupción se produjo hace 11.500 años y la protagonizó el volcán del Croscat, cuyo tajo en la parte posterior del cráter se ha convertido en una atracción turística. Una visita al cráter del volcán de Santa Margarida, que contiene una ermita románica en

défaut, surtout si nous voyageons avec des enfants, car elle propose tout type d'expériences, parmi lesquelles nous retrouvons un train à crémaillère qui parcourt 12 kilomètres, surmontant un dénivelé de plus de 1 000 mètres, et qui est de toute façon le seul moyen pour accéder à la vallée.

Depuis Núria, nous nous déplaçons vers la terre des volcans : la région de la Garrotxa. C'est le moment de profiter du paysage insolite, unique dans la péninsule ibérique, que le Parc naturel de la zone volcanique propose, avec une quarantaine de cônes volcaniques et plus de 20 coulées de lave. Et, de plus, il est sûr, car la dernière éruption a eu lieu il y a 11 500 années, et il s'agissait du volcan du Croscat, dont l'entaille sur la partie postérieure du cratère est devenue une attrac-

SANTA PAU
SANTA PAU
SANTA PAU
SANTA PAU © YANN ARTHUS-BERTRAND

comarca i un recorregut per l'exuberant fageda de La Fageda d'en Jordà són un bon pla per al visitant.

Acabem la nostra ruta pirinenca a l'Empordà. Hi ha qui anomena aquest lloc la Toscana catalana pels seus paisatges bucòlics, que semblen quadres impressionistes, els seus pobles medievals, els masos de pedra o els petits restaurants amb vistes infinites. Passegem per Pals, Peratallada o Monells, núclis que semblen sortits d'una guia de pobles amb encant. ♦

su interior, una comida en alguno de los restaurantes de la llamada Cocina Volcánica de la comarca y un recorrido por el exuberante hayedo de La Fageda d'en Jordà son un buen plan para el visitante.

Acabamos nuestra ruta pirenaica en el Empordà. Hay quien denomina a este lugar la Toscana catalana por sus paisajes bucólicos, que parecen cuadros impresionistas, sus pueblos medievales, las masías de piedra o los pequeños restaurantes con vistas infinitas. Paseamos por Pals, Peratallada o Monells, núcleos que parecen salidos de una guía de pueblos con encanto. ♦

tion touristique. Une visite au cratère du volcan de Santa Margarida, qui contient un ermitage roman à l'intérieur, un repas dans l'un des restaurants de la célèbre Cuisine volcanique de la région et un parcours parmi la hêtraie luxuriante de La Fageda d'en Jordà sont un bon plan pour le visiteur.

Nous terminons notre route pyrénéenne dans l'Empordà. Certains appellent ce lieu la Toscane catalane en raison de ses paysages bucoliques qui semblent être des tableaux impressionnistes, ses villages médiévaux, les fermes en pierre ou les petits restaurants avec des vues infinites. Nous nous promenons dans Pals, Peratallada ou Monells, des noyaux qui semblent sortir tout droit d'un guide de villages charmants. ♦

© OSCAR RODBAG - ARXIU DEL CAMÍ DELS BONS HOMES

LA RUTA DELS CÀTARS

El Camí dels Bons Homes és un itinerari turístic transpirinenc, de gairebé 200 quilòmetres, que uneix el santuari de Queralt, a Berga, amb el castell de Montsegur, a l'Arieja francesa. Aquest camí rememora l'exili dels càtars occitans, els bons homes, que promovien el cristianisme pur i senzill en contra de l'autoritària i ostentosa Església catòlica del segle XIII. Van ser perseguits per heretges i als Pirineus van trobar refugi i protecció. La ruta, reconvertida en Sender de Gran Recorregut (GR 107), es pot recórrer a peu, a cavall i, en la majoria de trams, en BTT, i passa per paisatges tan atractius com el Parc Natural del Cadí-Moixeró i la Vall de la Llosa. ♦

LA RUTA DE LOS CÁTAROS

El Camino de los Hombres Buenos es un itinerario turístico transpirenáico, de casi 200 kilómetros, que une el santuario de Queralt, en Berga, con el castillo de Montsegur, en la Arieja francesa. Este camino rememora el exilio de los cátaros occitanos, los *bons homes* (hombres buenos), que promovían el cristianismo puro y sencillo en contra de la autoritaria y ostentosa Iglesia católica del siglo XIII. Fueron perseguidos por herejes y en los Pirineos encontraron refugio y protección. La ruta, reconvertida en Sendero de Gran Recorrido (GR 107), se puede recorrer a pie, a caballo y, en la mayoría de tramos, en BTT, y pasa por paisajes tan atractivos como el Parque Natural del Cadí-Moixeró y la Vall de la Llosa. ♦

LA ROUTE DES CATHARES

Le Chemin des hommes bons est un itinéraire touristique transpyrénéen, de presque 200 km, qui relie le sanctuaire de Queralt, à Berga, avec le château de Montsegur, dans l'Ariège française. Ce chemin remémore l'exil des cathares occitans, les *bons homes* (hommes bons), qui encourageaient le christianisme pur et simple, contre l'église catholique autoritaire et ostentatoire du XIIIe

siècle. Ils ont été persécutés comme des hérétiques, et ils ont trouvé un refuge et la protection dans les Pyrénées. La route, transformée en Sentier de grande randonnée (GR 107), peut être parcourue à pied, à cheval et, dans la plupart des tronçons, en VTT, et elle passe par des paysages aussi attrayants tels que le Parc naturel du Cadí-Moixeró et la Vall de la Llosa. ♦

Kilian Jornet

CÓRRER A LES ALTURES

CORRER POR TODO LO ALTO

COURIR EN GRANDE POMPE

Els Pirineus de Catalunya són l'hàbitat on ha crescut Kilian Jornet, un esquiador i corredor de muntanya amb un palmarès impressionant de premis i campionats del món a l'esquena.

La seva passió és córrer i lliscar a tota velocitat pels cims, però al mateix temps assegura que aturar-se i gaudir del silenci i la contemplació és imprescindible per trobar-se amb un mateix, connectar amb la natura i observar la bellesa que ens envolta.

«M'agrada la competició, però per a mi l'esport és una forma de descobrir paisatges, tant externs com internos».

Nascut a Sabadell el 1987, Kilian Jornet va passar la seva infància al cor del Pirineu, en un refugi que guardaven els seus pares, a 1.986 metres d'altitud, al costat del llac del Malniu, a la comarca de la Cerdanya. Amb tres anys va coronar el seu primer tres mil, el Tuc de Mulleres (3.010 m); amb cinc ja va pujar a la part alta de l'Aneito (3.404 m), i als 10 va ser capaç de creuar els Pirineus en 42 dies.

Avui, el seu currículum de paisatges externs és sorprenent: ha pujat i baixat el Kilimanjaro més ràpidament

que qualsevol altra persona al món, ha batut tots els rècords mundials en cada repte (la Ultra-Trail del Mont-Blanc, la Transpirenaica...), ha estat campió del món d'esquí de muntanya i skyrunning, i ha coronat diversos cims del planeta, entre els quals l'Everest, gràcies al projecte Summits of my Life.

En el seu viatge interior, Kilian sempre es planteja nous reptes per complir. Assenyala que cadascú ha de trobar la seva manera de córrer, que la meta és només el principi.

I el més important:

—«Totes les carreres acaben quan t'atures. Al Pirineu vaig descobrir que és en la contemplació on neixen els somnis i tots correm per perseguir-los». ♀

KILIAN VA PASSAR LA SEVA INFÀNCIA AL COR DEL PIRINEU, EN UN REFUGI A 1.986 METRES D'ALTITUD

KILIAN JORNET
KILIAN JORNET
KILIAN JORNET
© GZ

KILIAN PASÓ SU INFANCIA EN EL CORAZÓN DEL PIRINEO, EN UN REFUGIO A 1.986 METROS DE ALTITUD

KILIAN A PASSÉ SON ENFANCE AU CŒUR DES PYRÉNÉES, DANS UN REFUGE À 1986 MÈTRES D'ALTITUDE

Los Pirineos de Cataluña son el hábitat donde ha crecido Kilian Jornet, un esquiador y corredor de montaña con un palmarés impresionante de premios y campeonatos del mundo a sus espaldas.

Su pasión es correr y deslizarse a toda velocidad por las cimas, pero al mismo tiempo asegura que detenerse y disfrutar del silencio y la contemplación es imprescindible para encontrarse con uno mismo, conectar con la naturaleza y observar la belleza que nos rodea.

—«Me gusta la competición, pero para mí el deporte es una forma de descubrir paisajes, tanto externos como internos».

Nacido en Sabadell en 1987, Kilian Jornet pasó su infancia en el corazón del Pirineo, en un refugio que guardaban sus padres, a 1.986 metros de altitud, junto al lago del Malniu, en la comarca de la Cerdanya. Con tres años coronó su primer tres mil, el Tuc de Mulleres (3.010 m); con cinco ya subió a lo alto del Aneto (3.404 m), y a los 10 fue capaz de cruzar los Pirineos en 42 días.

Hoy, su currículum de paisajes externos es sorprendente: ha subido y bajado el Kilimanjaro más rápidamente que cualquier otra persona en el mundo, ha batido todos los récords mundiales en cada reto (la Ultra-Trail de Mont-Blanc, la Transpirenaica...), ha sido campeón del mundo de esquí de montaña y *skyrunning*, y ha coronado varias cimas del planeta, entre ellas el Everest, gracias al proyecto Summits of my Life.

En su viaje interior, Kilian siempre se plantea nuevos retos por cumplir. Señala que cada uno debe encontrar su manera de correr, que la meta es solo el principio.

Y lo más importante:

—«Todas las carreras acaban cuando te paras. En el Pirineo descubrí que es en la contemplación donde nacen los sueños y todos corremos para perseguirlos». ♀

Les Pyrénées de la Catalogne sont l'habitat où Kilian Jornet a grandi, un skieur et coureur de montagne avec un palmarès impressionnant de prix et de championnats du monde sur son dos.

Sa passion est de courir et de se glisser à toute vitesse sur les sommets, mais il assure en même temps que s'arrêter et profiter du silence et de la contemplation est incontournable pour se retrouver soi-même, connecter avec la nature et observer la beauté qui nous entoure.

— « J'aime la compétition, mais pour moi le sport est une façon de découvrir des paysages, tant externes qu'internes ».

Né à Sabadell en 1987, Kilian Jornet a passé son enfance au cœur des Pyrénées, dans un refuge que ses parents conservaient, à 1 986 mètres d'altitude, près du lac du Malniu, dans la région de la Cerdanya. À l'âge de trois ans, il a couronné son premier trois mille, le Tuc de Mulleres (3 010 m) ; à cinq ans, il est monté au sommet de l'Aneto (3 404 m), et à dix ans, il était déjà capable de traverser les Pyrénées en 42 jours.

Aujourd'hui, son curriculum de paysages externes est surprenant : il a monté et descendu le Kilimandjaro plus rapidement qu'aucune autre personne dans le monde, il a battu tous les records mondiaux dans chaque défi (l'Ultra-Trail de Mont-Blanc, la Transpyrénenne...), il a été champion du monde de ski de montagne et de *skyrunning*, et il a couronné plusieurs sommets de la planète, parmi eux l'Everest, grâce au projet Summits of my Life.

Dans son voyage interne, Kilian se pose toujours des nouveaux défis à surmonter. Il souligne que chacun doit trouver sa façon de courir, que l'arrivée n'est que le début.

Et le plus important :

— « Toutes les courses finissent lorsque vous vous arrêtez. Dans les Pyrénées, j'ai découvert que c'est dans la contemplation que les rêves naissent et nous courrons tous pour les poursuivre ». ♀

ELS PIRINEUS, DES DELS CIMS FINS AL MAR
Los Pirineos, desde las cumbres hasta el mar
Les Pyrénées, des sommets à la mer

UN HIVERN ACTIU I CULTURAL

UN INVIERNO ACTIVO Y CULTURAL UN HIVER ACTIF ET CULTUREL

Si t'agrada la neu, els Pirineus catalans t'ofereixen deu estacions d'esquí alpí i sis de nòrdic; a més, atresoren un patrimoni romànic de primer ordre i el llegat del genial Dalí.

Una bona opció per iniciar la nostra ruta pirinenca i començar a gaudir dels esports d'hivern, fer senderisme o passejar per pobles pintorescs és passar uns dies a la Val d'Aran. Si volem calma, triem un racó tranquil com Arties, Gessa o Unha. Si volem acció, les pistes de Baquèira Beret, l'estació d'esquí més gran d'Espanya, són el lloc indicat per practicar l'esquí alpí o l'esquí nòrdic. Desliscar per les muntanyes és una de les activitats més practicades a la vall, però hi ha alternatives. Al Pla de Beret s'organitzen rutes amb trineus arrossegats per gossos. Cal provar-ho!

També trobem pistes d'esquí a la Vall de Boí, que és un magnífic campament base on instal·lar-se durant uns dies i gaudir al màxim dels mesos de tardor i hivern. La vall compta amb un bon nombre d'allotjaments rurals i hotels a Boí, Taüll, Durro, Erill la Vall, Barruera, Cardet i Coll.

Als Pirineus, cada vall és un món. Les Valls d'Àneu són un conjunt de petites valls que albergen quatre municipis (Alt Àneu, Espot, Esterri d'Àneu i la Guingueta d'Àneu) que abracen un total de 24 pobles. Tots ells són ideals per carregar piles i oblidar-se

Si te gusta la nieve, los Pirineos catalanes te ofrecen diez estaciones de esquí alpino y otras seis de nórdico; además, atesoran un patrimonio románico de primer orden y el legado del genial Dalí.

Una buena opción para iniciar nuestra ruta pirenáica y comenzar a disfrutar de los deportes de invierno, hacer senderismo o pasear por pueblos pintorescos es pasar unos días en la Val d'Aran. Si queremos calma, elegimos un rincón tranquilo como Arties, Gessa o Unha. Si queremos acción, las pistas de Baquèira Beret, la mayor estación de esquí de España, son el lugar indicado para practicar el esquí alpino o el esquí nórdico. Deslizarse por las montañas es una de las actividades más practicadas en el valle, pero existen alternativas. En el Pla de Beret se organizan rutas con trineos arrastrados por perros. ¡Hay que probarlo!

También encontramos pistas de esquí en la Vall de Boí, que es un magnífico campamento base donde instalarse durante unos días y disfrutar al máximo de los meses de otoño e invierno. El valle cuenta con un buen número de alojamientos rurales y hoteles en Boí, Taüll, Durro, Erill la Vall, Barruera, Cardet y Coll.

En los Pirineos, cada valle es un mundo. Las Valls d'Àneu son un conjunto de pequeños valles que albergan cuatro municipios (Alt Àneu, Espot,

Si vous aimez la neige, les Pyrénées catalanes vous proposent dix stations et six autres de ski nordique ; de plus, elles chérissent un patrimoine roman de premier rang et l'héritage du génie Dalí.

Une bonne option pour débuter notre route pyrénéenne et commencer à profiter des sports d'hiver, faire une randonnée et se promener dans les villages pittoresques est de passer quelques jours dans la Val d'Aran. Si nous souhaitons de la tranquillité, nous choisissons un coin tranquille tel qu'Arties, Gessa ou Unha. Si nous souhaitons de l'action, les pistes de Baquèira Beret, la plus grande station de ski en Espagne, sont le lieu parfait pour pratiquer le ski alpin ou le ski nordique. Se glisser parmi les montagnes est l'une des activités les plus pratiquées dans la vallée, mais il existe d'autres alternatives. Des routes avec des traîneaux tirés par des chiens sont organisées sur le Pla de Beret. Il faut les essayer !

Nous trouvons également des pistes de ski dans la Vall de Boí, qui est un camp de base magnifique où s'installer pendant quelques jours et profiter au maximum des mois de l'automne et de l'hiver. La vallée possède un bon nombre d'hébergements ruraux et d'hôtels à Boí, Taüll, Durro, Erill la Vall, Barruera, Cardet et Coll.

Chaque vallée est un monde dans les Pyrénées. Las Valls d'Àneu sont un

de les preocupacions quotidianes. En aquest territori, els esports de neu conviven amb les activitats culturals, entre les quals proposem una visita a la Casa de l'Ós Bru dels Pirineus, el primer centre d'interpretació sobre aquest animal a Catalunya, i una altra a l'Ecomuseu de les Valls d'Àneu, un museu que no es reclou en un edifici, sinó que s'escampa per les seves valls per explicar les formes de vida del Pallars de principis del segle xx.

Fem un salt cap a l'est i ja a la comarca de la Cerdanya visitem ermites romàniques, passegem entre carrers i cases de pedra, i ens divertim a l'estació de muntanya de La Molina, on, a més d'esquiar, es poden fer rutes amb raquetes i en trineu, construir iglús o fer immersió sota el gel. En el temps per la calma, immortalitzem amb les nostres càmeres fotogràfiques les millors panoràmiques de la

L'OFERTA INCLOU RUTES AMB RAQUETES I AMB TRINEU, CONSTRUIR IGLÚS O IMMERSIÓ SOTA EL GEL

serralada del Cadí nevada i aprofitem per menjar en algun dels restaurants de cuina casolana de la comarca. El trinxat (patata, mongeta i cansalada, tot ben barrejat i saltat a la paella) o l'arròs de muntanya els tenim a totes les cartes.

Deixem enrere la Cerdanya travessant el túnel del Cadí per visitar el poble de Bagà, ja a la comarca del Berguedà, i apropar-nos a la Pobla de Lillet, Castellar de N'Hug i les Fonts del Llobregat, el lloc on neix el riu del mateix nom que desemboca a Barcelona.

D'allí viatgem a la ciutat de Ripoll, anomenada el *bressol de Catalunya*, perquè es diu que el comte Guifré el Pilós hi va fundar la nació catalana al segle ix. Ens aturem davant el monestir de Santa Maria de Ripoll per admirar el seu portal, una peça única de l'art romànic català, del se-

© GZ

L'OLLA ARANESA

Res millor per protegir-se del fred que una olla aranesa en un restaurant de muntanya de la Val d'Aran.

Es tracta d'una sopa contundent amb verdures, botifarra, cansalada, fideus i arròs, símbol de la gastronomía tradicional de la vall. Se serveix en una gran olla de fang. Un plat energètic per recuperar forces després d'una jornada d'esquí. ♦

LA OLLA ARANESA

Nada mejor para protegerse del frío que una olla aranesa en un restaurante de montaña de la Val d'Aran. Se trata de una contundente sopa con verduras, butifarra, tocino, fideos y arroz, símbolo de la gastronomía tradicional del valle. Se sirve en una gran olla de barro. Un plato energético para recuperar fuerzas tras una jornada de esquí. ♦

LA MARMITE ARANAISE

Rien de mieux pour se protéger du froid qu'une marmite aranaise dans un restaurant de montagne de la Val d'Aran. Il s'agit d'une soupe abondante avec des légumes, du boudin catalan, du lard, des vermicelles et du riz, symbole de la gastronomie traditionnelle de la vallée. Elle est servie dans une grande marmite en argile. Un plat énergétique pour reprendre des forces après une journée de ski. ♦

Esterri d'Àneu y la Guingueta d'Àneu que abrazan un total de 24 pueblos. Todos ellos son ideales para cargar pilas y olvidarse de las preocupaciones cotidianas. En este territorio, los deportes de nieve conviven con las actividades culturales, entre las que proponemos una visita a la Casa del Oso Pardo de los Pirineos, el primer centro de interpretación sobre este animal en Cataluña, y otra al Ecomuseo de les Valls d'Àneu, un museo que no se recluye en un edificio, sino que se esparce por sus valles para explicar las formas de vida del Pallars de principios del siglo xx.

Damos un salto hacia el este y ya en la comarca de La Cerdanya visitamos ermitas románicas, paseamos entre calles y casas de piedra, y nos divertimos en la estación de montaña de La Molina, donde, además de esquiar, se pueden realizar rutas en

LA OFERTA INCLUYE RUTAS EN RAQUETAS Y EN TRINEO, CONSTRUIR IGLÚS O INMERSIÓN BAJO EL HIELO

raquetas y en trineo, construir iglús o hacer inmersión bajo el hielo. En el tiempo para el sosiego, inmortalizamos con nuestras cámaras fotográficas las mejores panorámicas de la cordillera del Cadí nevada y aprovechamos para comer en alguno de los restaurantes de cocina casera de la comarca. El *trinxat* (patata, judía y tocino, todo bien mezclado y salteado en la sartén) o el arroz de montaña están en todas las cartas.

Dejamos atrás La Cerdanya atravesando el túnel del Cadí para visitar el pueblo de Bagà, ya en la comarca del Berguedà, y acercarnos a la Pobla de Lillet, Castellar de N'Hug y las Fonts del Llobregat, el lugar donde nace el río del mismo nombre que desemboca en Barcelona.

De allí viajamos a la ciudad de Ripoll, denominada la *cuna de Cataluña*, porque se dice que en ella el

ESTACIÓ D'ESQUÍ DE LA MOLINA
ESTACIÓN DE ESQUÍ DE LA MOLINA
STATION DE SKI DE LA MOLINA
© ACT / MARC GASCH

ensemble de petites vallées qui hébergent quatre communes (Alt Àneu, Espot, Esterri d'Àneu et la Guingueta d'Àneu) qui rassemblent 24 villages au total. Ils sont tous idéaux pour reprendre des forces et oublier les inquiétudes quotidiennes. Dans ce territoire, les sports de neige cohabitent avec les activités culturelles, parmi lesquelles nous proposons une visite à la Maison de l'ours brun des Pyrénées, le premier centre d'interprétation sur cet animal en Catalogne, et une autre visite à l'Éco-musée des Valls d'Àneu, un musée qui ne se trouve pas dans un seul bâtiment, mais qui est épars dans les vallées pour expliquer les façons de vivre du Pallars au début du XXe siècle.

Nous allons vers l'est et dans la région de la Cerdanya, nous visitons des ermitages romans, nous nous promenons dans les rues et les mai-

L'OFFRE INCLUT DES ROUTES AVEC DES RAQUETTES DE NEIGE ET EN TRAÎNEAUX, CONSTRUIRE DES IGLOOS OU UNE PLONGÉE SOUS-GLACE

sons en pierre, et nous nous amusons dans la station de montagne de La Molina, où, en plus de skier, nous pouvons réaliser des routes avec des raquettes de neige et en traîneaux, construire des igloos ou faire de la plongée sous-glace. Pendant une pause, nous immortalisons les meilleures vues panoramiques de la cordillère du Cadí enneigée avec nos appareils photos et nous en profitons pour manger dans l'un des restaurants de cuisine maison de la région. Le *trinxat* (pomme de terre, haricot et lard, le tout bien mélangé et sauté dans la poêle) ou le riz de montagne sont dans tous les menus.

Nous laissons derrière nous la Cerdanya en traversant le tunnel du Cadí pour visiter le village de Bagà, dans la région du Berguedà, et nous nous

gle XII, que recentment ha recuperat tota la seva esplendor després d'una profunda restauració, i, transportats a l'Edat Mitjana, visitem altres joies del ric patrimoni romànic de la co-

ARRIBEM AL MAR A PORTLLIGAT, ON SALVADOR DALÍ VA CONSTRUIR UNA CASA EXCÈNTRICA I GENIAL

marca del Ripollès, com els monestirs de Sant Joan de les Abadesses i de Camprodon, i, prop de Camprodon, Beget, un poble que és un monument arquitectònic.

Tot acabant la ruta, guardem dos dies per perdre'ns a Girona –amb el seu barri antic, el call, la catedral, el passeig per la muralla o les diferents esglésies d'època romànica i gòtica.

PORTELLIGAT
PORTLLIGAT
PORTLLIGAT
©GZ

conde Guifré el Pilós fundó la nación catalana en el siglo IX. Nos detenemos ante el monasterio de Santa María de Ripoll para admirar su portal, una

rapprochons de la Pobla de Lillet, de Castellar de n'Hug et des Fonts del Llobregat, le lieu où naît la rivière au même nom qui débouche à Barcelone.

LLEGAMOS AL MAR EN PORTLLIGAT, DONDE SALVADOR DALÍ CONSTRUYÓ UNA CASA EXCÉNTRICA Y GENIAL

pieza única del arte románico catalán, del siglo XII, que recientemente ha recuperado todo su esplendor tras una profunda restauración, y, transportados a la Edad Media, visitamos otras joyas del rico patrimonio románico de la comarca del Ripollès, como los monasterios de Sant Joan de les Abadesses y de Camprodon, y, cerca de Camprodon, Beget, un pueblo que es un monumento arquitectónico.

NOUS ATTEIGNONS LA MER À PORTLLIGAT, OÙ SALVADOR DALÍ A CONSTRUIT UNE MAISON EXCENTRIQUE ET GÉNIALE

Nous voyageons de là à la ville de Ripoll, appelée le *berceau de la Catalogne*, car il est dit que le comte Guifré el Pilós y a fondé la nation catalane au IXe siècle. Nous nous arrêtons face au monastère de Santa María de Ripoll pour admirer son portail, une pièce unique de l'art roman catalan, du XIIe siècle, qui a récemment récupéré toute sa splendeur après une restauration profonde et, transportés

Prosseguim per les comarques gironines seguint el traç que va deixar el pintor Salvador Dalí a través de la ruta del triangle dalinià: comencem a Figueres, amb la visita al Teatre-Museu Dalí, passem pel castell Gala Dalí a Públol i acabem a la badia de Portlligat, on el genial artista català va construir una original casa a la vora del mar. ♦

Finalizando la ruta, guardamos dos días para perdernos en Girona –con su barrio antiguo, la judería, la catedral, el paseo por la muralla o las distintas iglesias de época románica y gótica. Proseguimos por las comarcas gerundenses siguiendo el trazo que dejó el pintor Salvador Dalí a través de la ruta del triángulo daliniano: empezamos en Figueres, con la visita al Teatro-Museo Dalí, pasamos por el castillo Gala Dalí en Públol y acabamos en la bahía de Portlligat, donde el genial artista catalán construyó una original casa a la orilla del mar. ♦

au Moyen-Âge, nous visitons d'autres joyaux du patrimoine riche roman de la région du Ripollès, tout comme les monastères de Sant Joan de les Abadesses et de Camprodon, et près de Camprodon, Beget, un village qui est un monument architectural.

En terminant la route, nous conservons deux jours pour nous perdre à Gérone, avec son vieux quartier, la juiverie, la cathédrale, la promenade sur la muraille ou les diverses églises de l'époque romane et gothique. Nous continuons parmi les régions de Gérone en suivant le tracé que le peintre Salvador Dalí a laissé à travers la route du triangle dalinien : nous commençons à Figueres, avec la visite au théâtre-musée Dalí, nous passons par le château Gala Dalí à Públol et nous terminons dans la baie de Portlligat, où l'artiste génial catalan a construit une maison originale près de la mer. ♦

© ACT / JUAN JOSÉ PASCUAL

EL SOLSONÈS BARROC

Val la pena desplaçar-se fins a la zona més meridional d'aquesta ruta per admirar, al municipi de Riner, el fabulós retaule del Santuari del Miracle, del segle XVIII, l'obra més espectacular del Barroc a Catalunya. El retaule, fabricat amb fusta de pi i pollancré, d'una altura de 23 metres i una amplada de 12, commemora l'aparició de la Verge a uns pastors el 1458. La Casa Gran del santuari alberga l'espai Solsonès Barroc, un centre d'interpretació d'aquest corrent artístic a la comarca del Solsonès. S'organitzen visites al conjunt tots els dissabtes, diumenges i festius. La ruta s'inicia a les 11 hores a l'Ajuntament de Riner. ♦

EL SOLSONÈS BARROCO

Merece la pena desplazarse hasta la zona más meridional de esta ruta para admirar, en el municipio de Riner, el fabuloso retablo del Santuario del Miracle, del siglo XVIII, la obra más espectacular del Barroco en Cataluña. El retablo, fabricado con madera de pino y chopo, de una altura de 23 metros y una anchura de 12, conmemora la aparición de la Virgen a unos pastores en 1458. La Casa Gran del santuario alberga el espacio Solsonès Barroc, un centro de interpretación de esta corriente artística en la comarca del Solsonès. Se organizan visitas al conjunto todos los sábados, domingos y festivos. La ruta se inicia a las 11 horas en el Ayuntamiento de Riner. ♦

LE SOLSONÈS BAROQUE

Cela vaut la peine de se déplacer jusqu'à la zone la plus méridionale de cette route pour admirer, dans la commune de Riner, le retable fabuleux du Sanctuaire El Miracle, du XVIIIe siècle, la pièce la plus spectaculaire du baroque en Catalogne. Le retable, fabriqué avec du bois de pin et de peuplier, de 23 m de hauteur et de 12 m de large, commémore

l'apparition de la Vierge devant des pasteurs en 1458. La Casa Gran du sanctuaire héberge l'espace Solsonès Barroc, un centre d'interprétation de ce courant artistique dans la région du Solsonès. Des visites à l'ensemble sont organisées tous les samedis, dimanches et jours fériés. La route commence à 11 h à la Mairie de Riner. ♦

BESALÚ, EL PONT DE LES ÀRTS

BESALÚ, EL PUENTE DE LAS ARTES

BESALÚ, LE PONT DES ARTS

© GZ

MARTÍ GIRONELL

Periodista i novel·lista nascut a Besalú, Girona. Ha guanyat el 38è Premi Ramon Llull amb *La força d'un destí*, dedicada a l'emprenedor Ceferino Carrión, que després esdevindria, als Estats Units, Jean Leon.

Periodista y novelista nacido en Besalú, Girona. Ha ganado el 38.º Premio Ramon Llull con *La fuerza de un destino*, dedicada al emprendedor Ceferino Carrión, que luego se convertiría, en Estados Unidos, en Jean Leon.

Journaliste et romancier né à Besalú, Gérone. Il a remporté le 38e Prix Ramon Llull avec le roman *La fuerza de un destino* (La force d'un destin), dédié à l'entrepreneur Ceferino Carrión, qui deviendrait Jean Leon plus tard aux États-Unis.

Amb el permís de tot el patrimoni monumental que atresora Besalú, el pont és sense cap mena de dubte la imatge d'aquest municipi situat al nord-oest de Catalunya. Ens hi hem referit de diverses maneres: el pont vell, el pont romànic, el pont fortificat o, senzillament, el pont. Per a mi –si m'ho permeteu– és i sempre serà *El pont dels jueus*. Aquest és el títol de la meva primera novel·la, amb la qual convidava el lector a fer un passeig per l'antiga capital del comtat de Besalú. Una ciutat que, un cop emmurallada pel comte Bernat II de Tallaferro, va convertir l'accés pel pont en l'única via d'entrada malgrat els cinc portals que hi havia hagut.

Però si el pont atreu tantes mirades és per la seva personalitat, que, al meu entendre, rau en la particular i per res capriciosa forma que encara el fa més original i atractiu. Us en podria explicar un gavatal d'històries, però només goso fer-vos un suggeriment: quan visiteu Besalú, mireu-vos el des de sota i encara apreciareu millor l'extraordinària magnificència d'aquesta gran obra, la primera referència documental de la qual data del 1075, a la qual ni les riades ni les guerres li han fet perdre la seva naturalesa. El pont és la suma de les arts, fruit de la força del tità i de la mirada de la puntaire. ♦

EL PONT DE BESALÚ
EL PUENTE DE BESALÚ
LE PONT DE BESALÚ
© ACT / CABLEPRESS

Con el permiso de todo el patrimonio monumental que atesora Besalú, el puente es sin duda la imagen de este municipio situado en el noroeste de Cataluña. Nos hemos referido a él de varias maneras: el puente viejo, el puente románico, el puente fortificado o, sencillamente, el puente. Para mí –si me lo permitís– es y siempre será *El puente de los judíos*. Este es el título de mi primera novela, con la que invitaba al lector a dar un paseo por la antigua capital del condado de Besalú. Una ciudad que, una vez amurallada por el conde Bernat II de Tallaferro, convirtió el acceso por el puente en la única vía de entrada

a pesar de los cinco portales que había habido.

Pero si el puente atrae tantas miradas es por su personalidad, que, en mi opinión, radica en la particular y para nada caprichosa forma que todavía lo hace más original y atractivo. Os podría contar un sinfín de historias, pero solo me atrevo a haceros una sugerencia: cuando visitéis Besalú, observadlo desde abajo y todavía apreciaréis mejor la extraordinaria magnificencia de esta gran obra, la primera referencia documental de la cual data del año 1075, a la que ni las riadas ni las guerras le han hecho perder su naturaleza. El puente es la suma de las artes, fruto de la fuerza del titán y de la mirada de la encajera. ♦

Avec l'autorisation de tout le patrimoine monumental que Besalú chérit, le pont est sans aucun doute l'image de cette commune située au nord-ouest de la Catalogne. Nous y avons fait référence de plusieurs façons : le vieux pont, le pont roman, le pont fortifié, ou simplement, le pont. Pour moi, si vous me le permettez, il est et sera toujours *le pont des juifs*. C'est le titre de mon premier roman, avec lequel j'invitais le lecteur à faire une promenade parmi l'ancienne capitale du comté de Besalú. Une ville qui, une fois muraillée par le comte Bernat II de Tallaferro, a transformé l'accès par le pont en la seule voie d'entrée malgré les cinq portails y existant.

Mais si le pont attire autant de regards, c'est en raison de sa personnalité qui, je pense, réside dans la façon particulière et en rien capricieuse qui la rend plus originale et attrayante. Je pourrais vous raconter une multitude d'histoires mais j'ose seulement vous faire une suggestion : lorsque vous visiterez Besalú, observez-le d'en bas et vous apprécieriez encore mieux la magnificence extraordinaire de cette grande pièce, la première référence documentaire qui date de 1075, que ni les inondations, ni les guerres lui ont fait perdre sa nature. Le pont est la somme des arts, le résultat de la force du titan et du regard de la dentellière. ♦

GENER > ENERO > JANVIER

CAP DE CREUS I CADAQUÉS / Aplec del sol ixent. A l'Empordà, el primer dia de l'any es festeja amb música i xocolatada.

CAP DE CREUS Y CADAQUÉS / Encuentro del sol naciente. En el Empordà, el primer día del año se festeja con música y chocolatada.

CAP DE CREUS ET CADAQUÉS / Rencontre avec le soleil levant. À l'Empordà, la première journée de l'année est fêtée en musique et avec du chocolat chaud.

MARÇ o ABRIL > MARZO o ABRIL > MARS ou AVRIL

VERGES / Processó i dansa de la mort. Dijous Sant. Té el seu origen en els ritus medievals de culte a la mort.

VERGES / Procesión y danza de la muerte. Jueves Santo. Tiene su origen en los ritos medievales de culto a la muerte.

VERGES / Procession et danse de la mort. Le Jeudi Saint. Processions dérivant des danses de la mort médiévales.

JUNY > JUNIO > JUIN

DIVERSES POBLACIONS DELS PIRINEUS/ Les Falles. Festa declarada Patrimoni Immaterial de la Humanitat per la UNESCO.

DIVERSAS POBLACIONES DE LOS PIRINEOS / Las Fallas. Fiesta declarada Patrimonio Inmaterial de la Humanidad por la UNESCO.

© ACT / ORIOL LLURADÓ

PLUSIEURS COMMUNES DES PYRÉNÉES > Las Fallas.

Fête déclarée Patrimoine immatériel de l'humanité par l'UNESCO.

JULIOL > JULIO > JUILLET

SORT / Ral·li Internacional de la Noguera

Pallaresa. Competició internacional d'esports d'aigües braves.

SORT / Rally International de la Noguera

Pallaresa. Competición internacional de deportes de aguas bravas.

SORT / Rallye international de la Noguera

Pallaresa. Compétition internationale de sports d'eaux vives.

SETEMBRE > SEPTIEMBRE > SEPTÈMBRE

OLOT / Festes de la Verge del Tura.

Tenen lloc durant la setmana del 8, amb cercaviles, música i ball.

OLOT / Fiestas de la Virgen del Tura.

Tienen lugar durante la semana del 8, con pasacalles, música y baile.

OLOT / Fêtes de la Vierge del Tura.

Elles ont lieu pendant la semaine du 8, avec des défilés, de la musique et des danses.

OCTUBRE > OCTUBRE > OCTOBRE

LA SEU D'URGELL / Fira de Sant Ermengol.

Mostra mil·lenària dedicada als formatges artesans.

LA SEU D'URGELL / Feria de Sant Ermengol.

Muestra milenaria dedicada a los quesos artesanos.

LA SEU D'URGELL / Foire de Saint Ermengol.

Échantillon millénaire dédié aux fromages artisanaux.

© ACT / MARC CASTELLET

ARSÈGUEL / Trobada d'acordionistes del Pirineu.

Festival d'accordió diatònic.

ARSÈGUEL / Encuentro de acordeonistas del Pirineo.

Festival de acordeón diatónico.

ARSÈGUEL / Rencontre d'accordéonistes des Pyrénées.

Festival d'accordéon diatonique.

© ACT / ORIOL LLURADÓ

AGOST > AGOSTO > AOÛT

BELLVER DE CERDANYA / Fira de Sant Llorenç.

El dia 10 d'agost de cada any se celebra aquesta fira dedicada al formatge.

BELLVER DE CERDANYA / Feria de Sant Llorenç.

El día 10 de cada año se celebra esta feria dedicada al queso.

BELLVER DE CERDANYA / Foire de Saint Llorenç.

Cette foire dédiée au fromage est célébrée le 10 de chaque année.

DESEMBRE > DICIEMBRE > DÉCEMBRE

BAGÀ / Fia-Faia. La nit del 24, els carrers de Bagà s'omplen de torxes per retre culte al sol i al foc.

BAGÀ / Fia-Faia. La noche del 24, las calles de Bagà se llenan de antorchas para rendir culto al sol y al fuego.

BAGÀ / Fia-Faia. La nuit du 24, les rues de Bagà sont remplies de torches pour rendre hommage au soleil et au feu.

Lleida

AUTÈNTICA
DIFERENT
NATURAL

Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici. Foto: O. Clavera.

www.aralleida.cat

Vine i **viu la natura**
en estat **pur**

Diputació de Lleida
Patronat de Turisme

RESSEGUIT LA MEDITERRÀNIA

SIGUIENDO
EL MEDITERRÁNEO

AU FIL
DE LA MÉDITERRANÉE

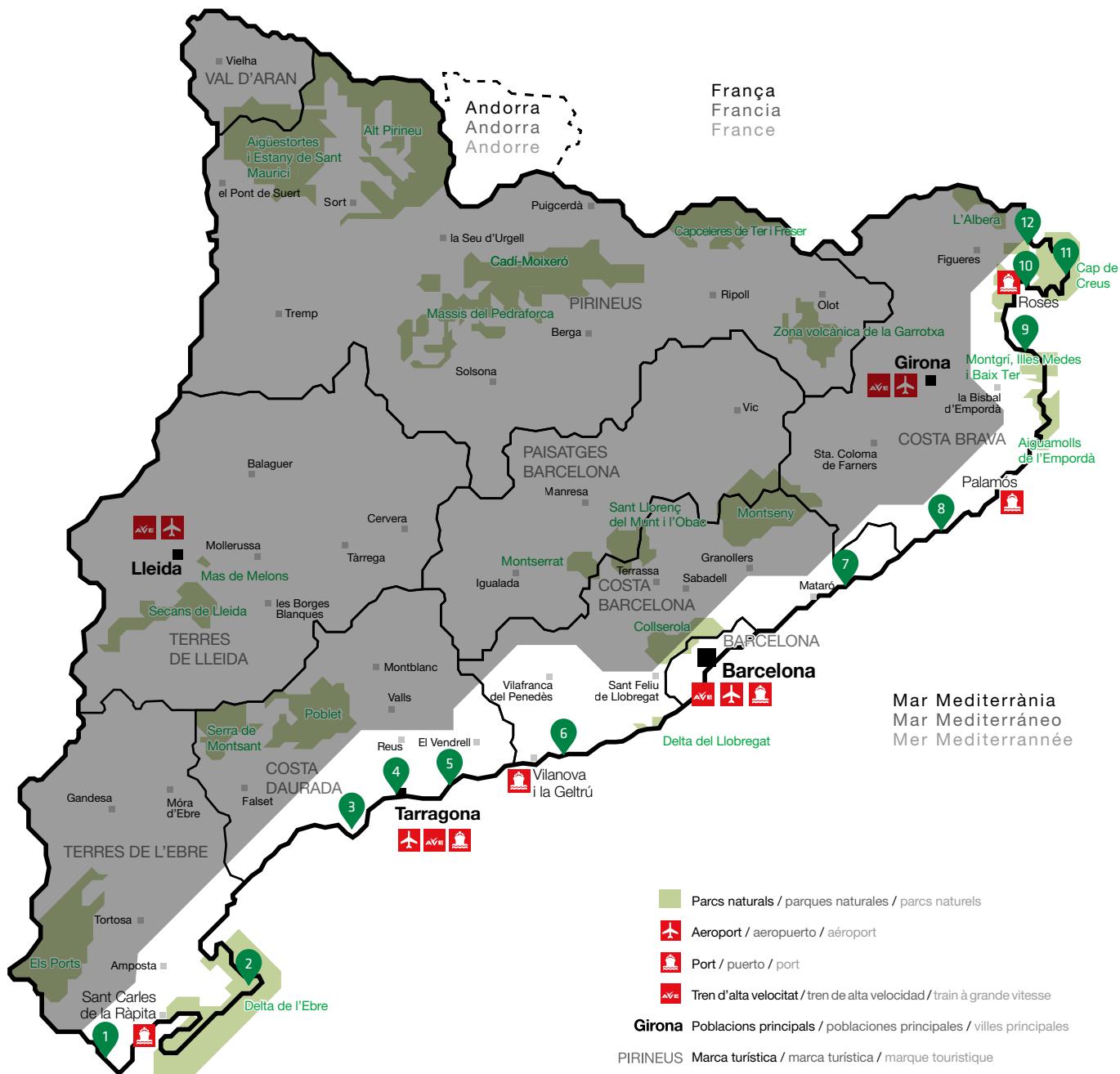
RESSEGUINT LA MEDITERRÀNIA

SIGUIENDO EL MEDITERRÁNEO AU FIL DE LA MÉDITERRANÉE

Us proposem una ruta per les destinacions més atractives de la costa catalana, amb els seus 280 quilòmetres de platges, i conèixer els seus espais naturals, la seva arquitectura i la vida a la vora del mar. ♦

Os proponemos una ruta por los destinos más atractivos de la costa catalana, con sus 280 kilómetros de playas, y conocer sus espacios naturales, su arquitectura y la vida a orillas del mar. ♦

Nous vous proposons une route parmi les destinations les plus attrayantes de la côte catalane, avec ses 280 kilomètres de plage, et découvrir ses espaces naturels, son architecture et la vie au bord de la mer. ♦

QUÈ VISITAR > QUÉ VISITAR > QUE VISITER

1 ABRICS DE L'ERMITA D'ULLDECONA
ABRICKS DE LA ERMITA DE ULLDECONA
ABRICKS DE L'ERMITAGE D'ULLDECONA

2 P. N. DEL DELTA DE L'EBRE
P. N. DEL DELTA DE L'EBRE
PARC NATIONAL DU DELTA
DE L'ÈBRE

3 PORTAVENTURA WORLD
PORTAVENTURA WORLD
PORTAVENTURA WORLD

4 TARRACO
TARRACO
TARRACO

5 CASTELL DE TAMARIT
CASTILLO DE TAMARIT
CHÂTEAU DE TAMARIT

6 MUSEUS DE SITGES
MUSEOS DE SITGES
MUSÉES DE SITGES

7 CAMÍ DE RONDA DE SANT POL DE MAR
CAMINO DE RONDA DE SANT POL DE MAR
CHEMIN DE RONDE DE SANT POL DE MAR

8 TOSSA DE MAR
TOSSA DE MAR
TOSSA DE MAR

9 EMPÚRIES
EMPÚRIES
EMPÚRIES

10 CIUTADELLA DE ROSES
CIUDADELA DE ROSES
CITADELLE DE ROSES

11 CADAQUÉS
CADAQUÉS
CADAQUÉS

12 MONESTIR DE SANT PERE DE RODES
MONASTERIO DE SANT PERE DE RODES
MONASTÈRE DE SANT PERE DE RODES

UN ESTIL DE VIDA

UN ESTILO DE VIDA

UN STYLE DE VIE

La Mediterrània és quelcom més que un mar. Banya les nostres platges i cales, sí, però també ens ha donat una cultura, un paisatge, una gastronomia i un estil de vida únics al món.

Comenzem el nostre viatge pel litoral català en una destinació turística emergent. A la desembocadura del riu Ebre es localitza una de les zones humides més àmplies de l'Europa mediterrània: el Parc Natural del Delta de l'Ebre. És un entorn natural singular conformat per exten-

sions d'arrossars i platges infinites com la del Trabucador, un oasis de tranquil·litat format per una llengua de sorra fina de més de sis quilòmetres de longitud, amb aigua a banda i banda. El parc ofereix molts espais per gaudir de la natura en estat pur. A les llacunes de la Tancada i de l'Encanyissada, per exemple, amb l'ajuda d'uns prismàtics, o a simple vista, és molt fàcil aconseguir observar algunes de les més de 330 espècies d'aus, com els populars flamencs, que viuen o resideixen temporalment al delta, declarat Reserva Natural de la Biosfera per la UNESCO el 2013.

La Costa Daurada ens ofereix platges i cales per a tots els gustos:

El Mediterráneo es algo más que un mar. Baña nuestras playas y calas, sí, pero también nos ha dado una cultura, un paisaje, una gastronomía y un estilo de vida únicos en el mundo.

Empezamos nuestro viaje por el litoral catalán en un destino turístico emergente. En la desembocadura del río Ebro se localiza una de las zonas húmedas más amplias de la Europa mediterránea: el Parque Natural del Delta de l'Ebre. Es un entorno natural singular con

**FAR DEL FANGAR,
AL DELTA DE L'EBRE**
FARO DEL FANGAR,
EN EL DELTA DE L'EBRE
PHARE DU FANGAR,
DANS LE DELTA DE
L'EBRE
© GZ

**FLAMENS AL DELTA
DE L'EBRE**
FLAMENCOS EN EL
DELTA DE L'EBRE
FLAMANTS DANS LE
DELTA DE L'EBRE
© ACT / FERRAN AGUILAR

formado por extensiones de arrozales y playas infinitas como la del Trabucador, un oasis de tranquilidad formado por una lengua de arena fina de más de seis kilómetros de longitud, con agua a ambos lados. El parque ofrece muchos espacios para disfrutar de la naturaleza en estado puro. En las lagunas de la Tancada y de la Encanyissada, por ejemplo, con la ayuda de unos prismáticos, o a simple vista, es muy fácil que consigamos observar algunas de las más de 330 especies de aves, como los populares flamencos, que viven o residen temporalmente en el delta, declarado Reserva Natural de la Biosfera por la UNESCO en 2013.

La Méditerranée est bien plus que de la mer. Elle baigne nos plages et nos criques oui, mais elle nous a également donné une culture, un paysage, une gastronomie et un style de vie unique au monde.

Nous commençons notre voyage sur le littoral catalan dans une destination touristique émergente. Nous retrouvons à l'embouchure du fleuve Èbre, l'une des zones humides les plus larges de l'Europe méditerranéenne : le Parc naturel du Delta de l'Èbre. Il s'agit d'un milieu natu-

rel particulier composé d'étendues de rizières et de plages infinies telles que celle du Trabucador, un oasis de calme formé d'une langue de sable fin de plus de 6 kilomètres de long, avec de l'eau des deux côtés. Le parc propose de nombreux espaces pour profiter de la nature à l'état pur. Dans les lagunes de la Tancada et de l'Encanyissada par exemple, à l'aide de jumelles, ou à l'œil nu, il est plus facile que nous parvenions à observer quelques-unes des plus de 330 espèces d'oiseaux, telles que les flamants populaires, qui vivent ou résident temporairement dans le delta, déclaré Réserve naturelle de la biosphère par l'UNESCO en 2013.

petites, envoltades de penya-segats i pins, o amples i llargues, ideals per al turisme familiar i la pràctica d'esports nàutics. Aprofitem per fer un bany i ens acostem al castell de Tamarit, d'estil romànic i originari del segle xi, que s'aixeca en un promontori al costat de la cala del mateix nom, al terme municipal de Tarragona. La posta de sol des d'aquesta talaia ens convida a continuar recorrent aquesta terra de «capvespres vermelles» a la qual tantes vegades ha cantat Joan Manuel Serrat.

És hora de viure emocions fortes i passar una jornada de diversió sense límits amb la família. En menys de 15 minuts amb cotxe des de Tarragona, ens plantem a PortAventura World, un dels parcs temàtics més ben valorats d'Europa que, des del 2017, incorpora Ferrari Land, dedicat a la mítica marca de Fórmula 1, amb 11 noves atraccions. El Red Force n'és l'estrella: accelera de 0 a 180 km/h en només cinc segons!

Continuem en direcció nord fins al Delta del Llobregat, un oasis de natura

LA COSTA DAURADA OFEREIX PLATGES I CALES PER A TOTS ELS GUSTOS: PETITES O AMPLES I LLARGUES

a pocs quilòmetres de la ciutat de Barcelona. En aquest espai natural descobrim aiguamolls i platges verges. És un escenari perfecte per al nostre passeig entre passarel·les de fusta, però, sobretot, ho és per a les més de 300 espècies d'aus aquàtiques que aquí troben el paradís que necessiten just a la meitat de la ruta migratòria del nord d'Europa cap a Àfrica.

Ens saltarem Barcelona, només en aquesta ruta, i arribem fins a la comarca del Maresme amb ganas de conèixer les seves platges. Plantem el para-sol sobre la sorra de Sant Pol de Mar. Tan bon punt s'entra a l'aigua, el fons és profund i hom té la sensació de nedar en alta mar.

© GZ

LICOR DE CREMA D'ARRÒS

La gent del Delta de l'Ebre ha creat els seus propis licors, elaborats amb destil·lat d'arròs 100% de la zona. N'hi ha de diferents varietats: el de licor de crema té un sabor fi i delicat, amb una gran potència aromàtica, i és perfecte al final dels àpats. Molt presents en restaurants i botigues de les Terres de l'Ebre, encara costa de veure'l's en altres indrets de Catalunya. ♦

LICOR DE CREMA DE ARROZ

Las gentes del Delta de l'Ebre han creado sus propios licores, elaborados con destilado de arroz 100% de la zona. Los hay de distintas variedades: el de licor de crema es de sabor fino y delicado, con una gran potencia aromática, y es perfecto al final de las comidas. Muy presentes en restaurantes y tiendas de las Terres de l'Ebre, todavía cuesta verlos en otras partes de Cataluña. ♦

LIQUEUR DE CRÈME DE RIZ

Les habitants du Delta de l'Èbre ont créé leurs propres liqueurs, élaborées avec du riz distillé 100 % de la zone. Il en existe de plusieurs variétés : la liqueur de crème a une saveur fine et délicate, avec une puissance aromatique forte, et elle est parfaite à la fin des repas. Très présentes dans les restaurants et les boutiques des Terres de l'Ebre, il est encore difficile de les trouver dans d'autres parties de la Catalogne. ♦

La Costa Daurada nos ofrece playas y calas para todos los gustos: pequeñas, rodeadas de acantilados y pinos, o anchas y largas, ideales para el turismo familiar y la práctica de deportes náuticos. Aprovechamos para darnos un baño y nos acercamos al castillo de Tamarit, de estilo románico y originario del siglo xi, que se levanta en un promontorio junto a la cala del mismo nombre, en el término municipal de Tarragona. La puesta de sol desde esta atalaya nos invita a seguir recorriendo esta tierra de «atardeceres rojos» a la que ha cantado tantas veces Joan Manuel Serrat.

Es hora de vivir emociones fuertes y pasar una jornada de diversión sin límites con la familia. En menos de 15 minutos en coche desde Tarragona, nos plantamos en PortAventura World, uno de los parques temáticos mejor valorados de Europa que, desde 2017, incorpora Ferrari Land, dedicado a la mítica marca de Fórmula 1, con 11 nuevas atracciones. El Red Force es la estrella: acelera de 0 a 180 km/h en ¡solo cinco segundos!

LA COSTA DAURADA OFRECE PLAYAS Y CALAS PARA TODOS LOS GUSTOS: PEQUEÑAS O ANCHAS Y LARGAS

Continuamos en dirección norte hasta el Delta del Llobregat, un oasis de naturaleza a pocos kilómetros de la ciudad de Barcelona. En este espacio natural descubrimos humedales y playas vírgenes. Es un escenario perfecto para nuestro paseo entre pasarelas de madera, pero, sobre todo, lo es para las más de 300 especies de aves acuáticas que aquí encuentran el paraíso que necesitan justo a mitad de la ruta migratoria del norte de Europa hacia África.

Nos saltamos Barcelona, solo en esta ruta, y llegamos hasta la comarca del Maresme con ganas de conocer sus playas. Plantamos la sombrilla sobre la arena de Sant Pol de Mar. Tan

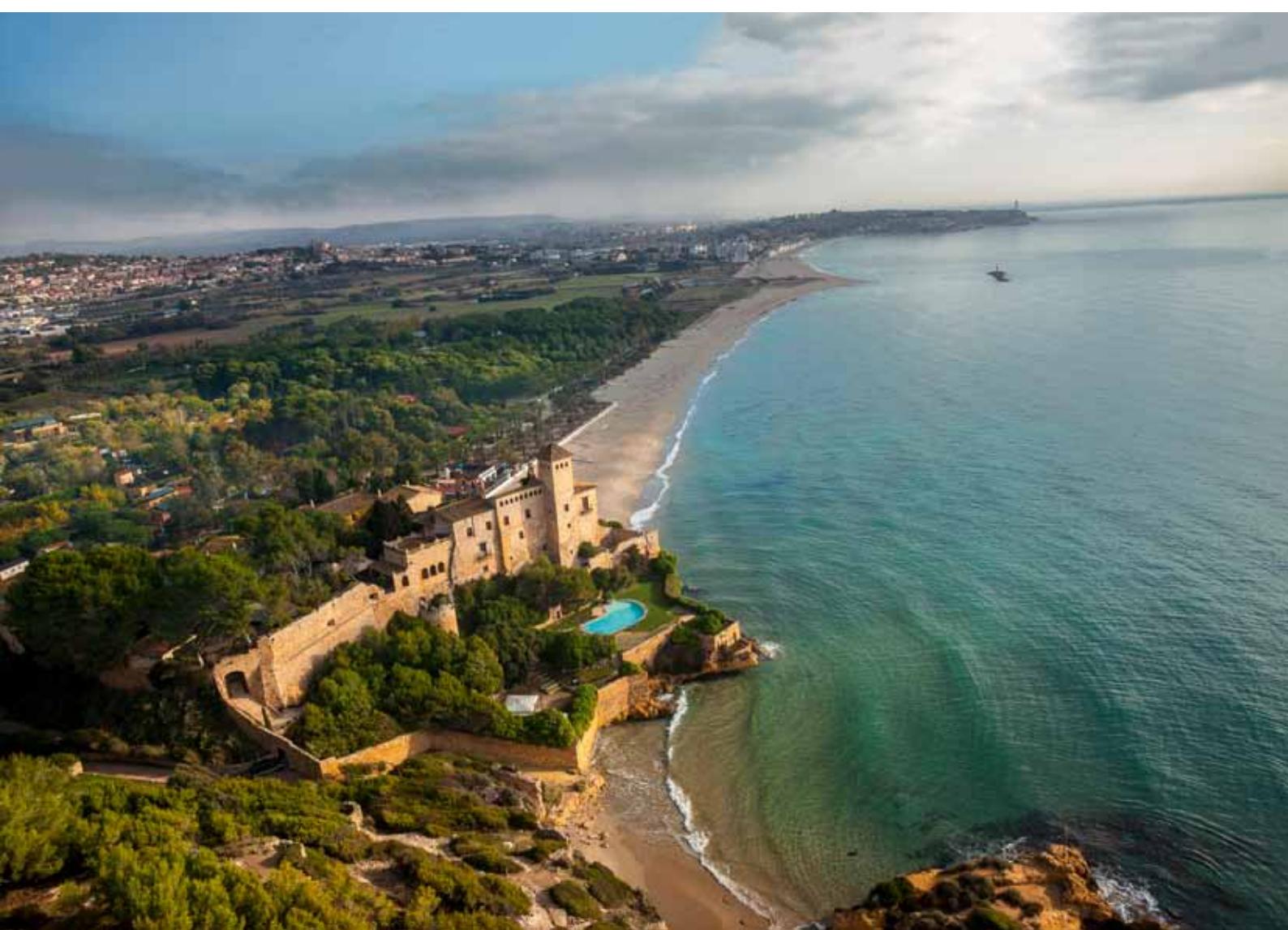
LA COSTA DAURADA PROPOSE DES PLAGES ET DES CRIQUES POUR TOUS LES GOÛTS : PETITES OU LONGUES ET LARGES

La Costa Daurada nous propose des plages et des criques pour tous les goûts : petites, entourées de falaises et de pins, ou larges et longues, idéales pour le tourisme familial et la pratique de sports nautiques. Nous en profitons pour nous baigner et nous rapprochons du château de Tamarit, au style roman et originaire du XIe siècle, qui est érigé sur un promontoire près de la crique au même nom, dans la commune de Tarragone. Le coucher de soleil depuis cette hauteur nous invite à continuer à parcourir cette terre de « crépuscules rouges » que Joan Manuel Serrat a chanté tant de fois.

L'heure est venue de vivre des émotions fortes et de passer une journée d'amusement sans limites avec la famille. En moins de 15 minutes en voiture depuis Tarragone, nous débarquons à PortAventura World, l'un des parcs à thème les mieux évalués de l'Europe qui, depuis 2017, intègre Ferrari Land, dédié à la marque mythique de Formule 1, avec 11 nouvelles attractions. Le Red Force est la vedette : il accélère de 0 à 180 km/h en cinq secondes seulement !

Nous continuons en direction nord jusqu'au Delta du Llobregat, un oasis de nature à quelques kilomètres de la ville de Barcelone. Nous découvrons des zones humides et des plages vierges dans cet espace naturel. Il s'agit de la scène parfaite pour notre promenade parmi les passerelles en bois, mais, surtout, en raison des plus de 300 espèces d'oiseaux aquatiques qui y trouvent le paradis dont elles ont besoin presque à la

CASTELL DE TAMARIT
CASTILLO DE TAMARIT
CHÂTEAU DE TAMARIT
CASTELL DE TAMARIT ©
YANN ARTHUS-BERTRAND

Rumb al nord, arribem a la mítica Costa Brava. Ens donen la benvinguda cales entre penya-segats i pobles mariners com Palamós, on visitem el Museu de la Pesca i provem l'exquisida i famosa gamba vermel·la en una de les tavernes del barri antic. A Tossa de Mar pugem a un vaixell turístic per descobrir cales i coves, i, a la tarda, ens perdem per la Vila Vella (la ciutat antiga), un conjunt de carrers envoltats per una muralla medieval amb torrasses amb vistes al mar. En caure la tarda, decidim apropar-nos al far de Sant Sebastià, a Palafrugell. Arribem quan es pon el sol, en el mateix moment en què s'encén la seva llum, que abasta fins a 32 milles nàutiques, la més potent de tota la costa catalana.

El Mare Nostrum és un mar de cultura a través del qual han arribat a aquesta costa les civilitzacions més importants de la història. Dediquem un matí a visitar les ruïnes d'Empúries, on passegem pel conjunt arqueològic

TOSSA DE MAR
TOSSA DE MAR
TOSSA DE MAR
TOSSA DE MAR © YANN ARTHUS-BERTRAND

pronto como se entra en el agua, el fondo es profundo y se tiene la sensación de nadar en alta mar.

Rumbo al norte, llegamos a la mítica Costa Brava. Nos dan la bienvenida calas entre acantilados y pueblos marineros como Palamós, donde visitamos el Museo de la Pesca y probamos la rica y famosa gamba roja en una de las tabernas del barrio antiguo. En Tossa de Mar nos subimos a un barquito turístico para descubrir calas y cuevas, y por la tarde nos perdemos por la Vila Vella (la ciudad antigua), un conjunto de calles rodeadas por una muralla medieval con torreones con vistas al mar. Al caer la tarde, decidimos acercarnos al faro de Sant Sebastià, en Palafrugell. Llegamos cuando se pone el sol, en el preciso instante en el que se enciende su luz, que abarca hasta 32 millas náuticas, siendo la más potente de toda la costa catalana.

El Mare Nostrum es un mar de cultura por el que han llegado a esta

moitié de la route migratoire du nord de l'Europe vers l'Afrique.

Nous sautons Barcelone, seulement dans cette route, et nous arrivons jusqu'à la région du Maresme avec l'envie de découvrir ses plages. Nous plantons le parasol sur le sable de Sant Pol de Mar. Dès que nous entrons dans l'eau, le fond est profond et nous avons la sensation de nager en haute mer.

Cap au nord, nous arrivons à la mythique Costa Brava. Des criques entre les falaises et les villages marins tels que Palamós nous souhaitent la bienvenue, où nous visons le Musée de la pêche et nous goûtons la crevette rouge délicieuse et célèbre dans l'une des tavernes du vieux quartier. À Tossa de Mar, nous montons à un petit bateau touristique pour découvrir des criques et des grottes, et l'après-midi, nous nous perdons dans la Vila Vella (la vieille ville), un ensemble de rues entourées d'une muraille médié-

dels primers assentaments grecs a la península Ibèrica, i passem la tarda a Roses i la seva ciutadella amb ruïnes gregues, romanes i medievals. Arribem al Cadaqués dels artistes, vagarem per els seus carrers pintoescos i acabem de la millor manera possible: contemplant la posta de sol al Cap de Creus, el punt més oriental de la península Ibèrica. ♀

costa las civilizaciones más importantes de la historia. Dedicamos una mañana a visitar las ruinas de Empúries, donde paseamos por el conjunto arqueológico de los primeros asentamientos griegos en la península Ibérica, y pasamos la tarde en Roses y su ciudadela con ruinas griegas, romanas y medievales. Proseguimos en el Cadaqués de los artistas, callejando por sus pintoescas calles, y acabamos de la mejor manera posible: contemplando la puesta de sol en el Cap de Creus, el punto más oriental de la península Ibérica. ♀

vale avec des donjons surplombant la mer. Au crépuscule, nous décidons de nous rapprocher du phare de Sant Sebastià, à Palafrugell. Nous arrivons au coucher du soleil, au moment précis où sa lumière s'allume, qui comprend jusqu'à 32 milles nautiques, étant la plus puissante de toute la côte catalane.

Le Mare Nostrum est une mer de culture sur laquelle les civilisations les plus importantes de l'histoire sont arrivées sur cette côte. Nous dédions une matinée à visiter les ruines de l'Empúries, où nous nous promenons parmi l'ensemble archéologique des premiers gisements grecs dans la péninsule ibérique, et nous passons l'après-midi à Roses et sa Ciutadella avec des ruines grecques, romaines et médiévales. Nous continuons dans le Cadaqués des artistes, flânant dans les rues pittoresques, et nous terminons de la meilleure manière possible : en contemplant le coucher du soleil sur le Cap de Creus, le point le plus oriental de la péninsule ibérique. ♀

© GZ

PLATGES PER A TOTHOM

El litoral català disposa de platges adaptades perquè tothom pugui gaudir del sol i de la sorra, sense limitacions. Algunes tenen passarel·les i dutxes per facilitar l'accés i ús als minusvàlids, com la platja del Creixell, a la Costa Daurada, de gairebé 2 quilòmetres de llarg i 40 d'ample, d'aigües tranquil·les i sorra daurada (a la foto). Altres platges ofereixen serveis d'assistència al bany com, per exemple, cadires amfibies, que faciliten el desplaçament i permeten banyar-se amb total seguretat. Per trobar destinacions de turisme accessible a Catalunya, es pot consultar el web www.turismeperatothom.catalunya.com ♀

PLAYAS PARA TODOS

El litoral catalán dispone de playas adaptadas para que todo el mundo pueda disfrutar del sol y de la arena, sin limitaciones. Algunas cuentan con pasarelas y duchas para facilitar el acceso y uso a los minusválidos, como la playa del Creixell, en la Costa Daurada, de casi 2 kilómetros de largo y 40 de ancho, de aguas tranquilas y arena dorada (en la foto). Otras playas ofrecen servicios de asistencia al baño como, por ejemplo, sillas anfibias, que facilitan el desplazamiento y permiten bañarse con total seguridad. Para encontrar destinos de turismo accesible en Cataluña, se puede consultar el web www.turismeperatothom.catalunya.com ♀

DES PLAGES POUR TOUS

Le littoral catalan dispose de plages adaptées pour que tout le monde puisse profiter du soleil et du sable, sans aucune limite. Certaines possèdent des passerelles et des douches pour faciliter l'accès et l'utilisation aux personnes handicapées, tels que la plage du Creixell, sur la Costa Daurada, de presque 2 kilomètres de long et 40 de large, aux eaux tranquilles et au sable

doré (sur la photo). D'autres plages proposent des services d'aide au bain comme, par exemple, des chaises amphibiennes, qui facilitent le déplacement et permettent de se baigner en toute sécurité. Pour trouver des destinations de tourisme accessible en Catalogne, nous pouvons consulter le site Web www.turismeperatothom.catalunya.com ♀

Esther Arroyo

EL MAGNETISME D'UN PAÍS

EL MAGNETISMO DE UN PAÍS

LE MAGNÉTISME D'UN PAYS

Sempre que pot, la model, actriu i presentadora de TV Esther Arroyo torna a l'Alt Empordà per perdre's en les seves cales, visitar els seus monuments i sentir la increïble energia d'aquest lloc.

Q

uè és el que tant enamora del paisatge i els pobles de l'Alt Empordà?

L'Esther ho sap molt bé.

Nascuda a Cadis, Andalusia, de petita estiujava al sud de França i baixava amb la seva família fins al Cap de Creus, una zona que adora.

«Aquí m'hi trobo com a casa».

L'Esther Arroyo adora la costa de Portlligat i les casetes blanques de Cadaqués, llocs que han servit com a font d'inspiració a molts artistes, entre ells, el pintor Salvador Dalí. I el paisatge erosionat i imponent del Cap de Creus la té encisada.

«Des del far se sent tota l'energia que desprèn».

Per a ella, el punt més oriental de la península Ibèrica és un lloc especial, marcat per la bellesa singular del perfil escarpat de les costes i les seves roques laberíntiques. Són paisatges únics protegits, però sempre vulnera-

bles. Qualsevol acció per salvaguardar la seva fauna i flora és aplaudida.

—«Tots som responsables de mantenir l'equilibri de l'ecosistema».

L'Esther no concep un viatge sense provar la cuina local. A l'Alt Empordà ha descobert la Cuina del Vent, un col·lectiu que concep la gastronomia com l'expressió d'una història, un clima i un paisatge comú, i que té com a element principal el vent del nord, la tramuntana. ♦

L'Esther ho sap molt bé.

Nascuda a Cadis, Andalusia, de petita estiujava al sud de França i baixava amb la seva família fins al Cap de Creus, una zona que adora.

«Aquí m'hi trobo com a casa».

L'Esther Arroyo adora la costa de Portlligat i les casetes blanques de Cadaqués, llocs que han servit com a font d'inspiració a molts artistes, entre ells, el pintor Salvador Dalí. I el paisatge erosionat i imponent del Cap de Creus la té encisada.

«Des del far se sent tota l'energia que desprèn».

Per a ella, el punt més oriental de la península Ibèrica és un lloc especial, marcat per la bellesa singular del perfil escarpat de les costes i les seves roques laberíntiques. Són paisatges únics protegits, però sempre vulnera-

AQUÍ HA DESCOBERT LA CUINA DEL VENT, UN COL·LECTIU MARCAT PER LA TRAMONTANA

ESTHER, A LA PRESENTACIÓ DE FERRARI LAND, A PORTAVVENTURA WORLD

ESTHER, EN LA PRESENTACIÓN DE FERRARI LAND, EN PORTAVVENTURA WORLD
ESTHER, PENDANT LA PRÉSENTATION DE FERRARI LAND, À PORTAVVENTURA WORLD
© Gtres

Siempre que puede, la modelo, actriz y presentadora de TV Esther Arroyo vuelve al Alt Empordà para perderse en sus calas, visitar sus monumentos y sentir la increíble energía del lugar.

Q

ué es lo que tanto enamora del paisaje y los pueblos del Alt Empordà? Esther lo sabe muy bien.

Nacida en Cádiz, Andalucía, de pequeña veraneaba en el sur de Francia y bajaba con su familia hasta el Cap de Creus, una zona que adora.

—«Aquí me siento como en casa».

Esther Arroyo adora la costa de Portlligat y las casitas blancas de Cadaqués, lugares que han servido como fuente de inspiración a una gran cantidad de artistas, entre ellos, el pintor Salvador Dalí. Y el paisaje erosionado e imponente del Cap de Creus la tiene enamorada.

—«Desde el faro se siente toda la energía que desprende».

Para ella, el punto más oriental de la península Ibérica es un lugar especial, marcado por la singular belleza del perfil escarpado de las costas y sus rocas laberínticas. Son paisajes únicos protegidos, pero siempre vulnerables. Toda acción para salvaguardar su fauna y flora es aplaudida.

—«Todos somos responsables de mantener el equilibrio del ecosistema».

AQUÍ HA DESCUBIERTO LA COCINA DEL VIENTO, UN COLECTIVO MARCADO POR LA TRAMONTANA

Esther no concibe un viaje sin probar la cocina local. En el Alt Empordà ha descubierto la Cocina del Viento, un colectivo que concibe la gastronomía como la expresión de una historia, un clima y un paisaje común, y que tiene como elemento principal el viento del norte, la tramontana. ♦

Dès qu'elle peut, le top model, actrice et présentatrice de télévision Esther Arroyo retourne à l'Alt Empordà pour se perdre dans ses criques, visiter ses monuments et ressentir l'énergie incroyable du lieu.

Qu'est-ce qui enchanterait tellement du paysage et des villages de l'Alt Empordà ? Esther le sait. Née à Cadix, en Andalousie, elle passait ses étés quand elle était petite dans le sud de la France et elle descendait avec sa famille jusqu'au Cap de Creus, une zone qu'elle adore.

- « Je me sens ici comme chez moi ».

ELLE A DÉCOUVERT ICI LA CUISINE DU VENT, UN COLLECTIF MARQUÉ PAR LA TRAMONTANE

Esther Arroyo adorait la côte de Portlligat et les petites maisons blanches de Cadaqués, des lieux qui ont été une source d'inspiration à de nombreux artistes, parmi eux, le peintre Salvador Dalí. Et le paysage érodé et imposant du Cap de Creus l'enchantait.

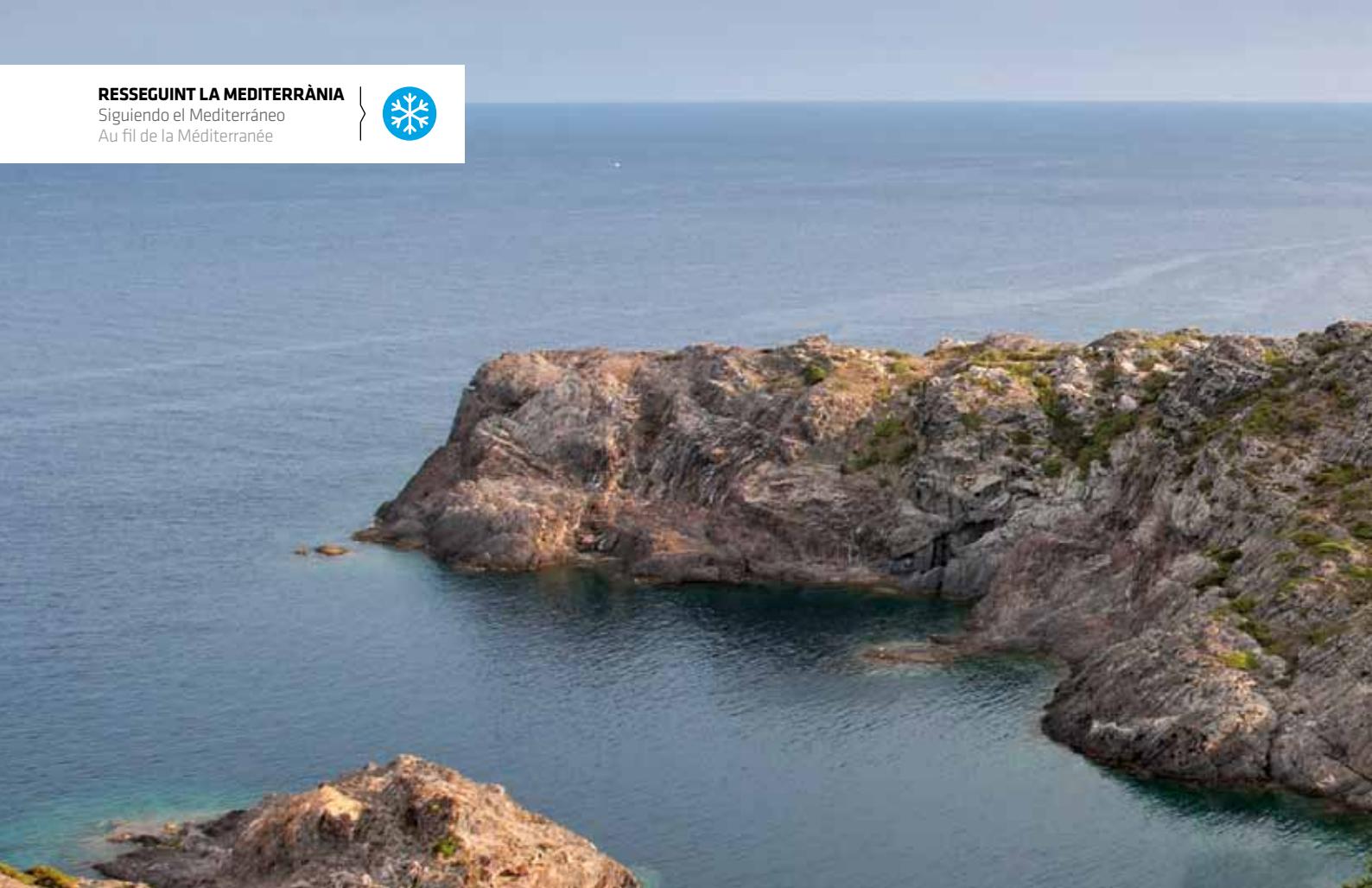
- « Depuis le phare, on peut sentir l'énergie qu'il dégage ».

Pour elle, le point le plus oriental de la péninsule ibérique est un lieu spécial, marqué par la beauté particulière du profil escarpé des côtes et ses rochers labyrinthiques. Ce sont des paysages uniques protégés, mais toujours vulnérables. Toute action pour sauvegarder sa faune et sa flore est applaudie.

- « Nous sommes tous responsables de la maintenance de l'équilibre de l'écosystème ».

Esther ne conçoit pas un voyage sans goûter la cuisine locale. Elle a découvert la cuisine du vent dans l'Alt Empordà, un collectif qui conçoit la gastronomie comme l'expression d'une histoire, d'un climat et d'un paysage commun, et qui a pour élément principal le vent du nord, la tramontane. ♦

LA COSTA PER DESCOPRIR

LA COSTA POR DESCUBRIR

LA CÔTE À DÉCOUVRIR

Gràcies a un mar que tempera el clima i a una oferta turística cada vegada més desestacionalitzada, el litoral català ofereix aquesta època de l'any la seva cara més monumental i desconeguda.

teixen les seves millors gales, plens d'olives. A Ulldecona visitem també les pintures rupestres dels Abrics de l'Ermita, un conjunt de 13 coves declarades Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO, on quedem sorpresos davant el traç i el color de les primitives figures.

Des de la Prehistòria avancem en la línia del temps per a situar-nos en l'època dels antics romans. Per a això viatgem a Tarragona, on revivim el seu passat esplendorós a través de visites i passejades entre restes arqueològiques monumentals que van del segle I a. de C. al v d. de C. Tarraco va ser la capital de l'Imperi a Hispània, per la qual cosa comptava amb muralles,

Gracias a un mar que atempera el clima y a una oferta turística cada vez más desestacionalizada, el litoral catalán ofrece en esta época del año su cara más monumental y desconocida.

Iniciem el recorregut a les Terres de l'Ebre, concretament al poble d'Ulldecona. Visitem la finca del Fondo de l'Arion, on es conserven fins a 35 oliveres mil·lenàries. El passeig entre arbres monumentals val la pena durant tot l'any, però és a finals de la tardor i principis de l'hivern quan ves-

niamos el recorrido en las Terres de l'Ebre, concretamente en el pueblo de Ulldecona. Visitamos la finca del Fondo de l'Arion, donde se conservan hasta 35 olivos milenarios. El paseo entre árboles monumentales vale la pena en cualquier época del año, pero es a finales de otoño y

CAP DE CREUS

CAP DE CREUS

CAP DE CREUS

© GZ

principios de invierno cuando visten sus mejores galas, repletos de olivas. En Ulldecona visitamos también las pinturas rupestres de los Abrics de l'Ermita, un conjunto de 13 cuevas declaradas Patrimonio de la Humanidad por la UNESCO, donde quedamos sorprendidos ante el trazo y el color de las primitivas figuras.

Desde la Prehistoria avanzamos en la línea del tiempo para situarnos en la época de los antiguos romanos. Para ello viajamos a Tarragona, donde revivimos su esplendoroso pasado a través de visitas y paseos entre monumentales restos arqueológicos que van del siglo I a. C. al V d. C. Tarraco fue la capital del Imperio en Hispa-

Grâce à une mer qui tempère le climat et une offre touristique de plus en plus désaisonnalisée, le littoral catalan propose à cette époque de l'année sa facette la plus monumentale et méconnue.

Nous débutons ici le parcours dans les Terres de l'Ebre, concrètement dans le village d'Ulldecona. Nous visitons le domaine du Fond de l'Arion, où jusqu'à 35 oliviers millénaires sont conservés. La promenade parmi les arbres monumentaux vaut la peine à toute époque de l'année,

mais c'est à la fin de l'automne et début hiver lorsqu'ils portent leurs meilleures tenues, remplis d'olives. À Ulldecona, nous visitons également les peintures rupestres des Abrics de l'Ermita, un ensemble de 13 grottes déclarées Patrimoine de l'humanité par l'UNESCO, où nous sommes surpris par le tracé et la couleur des figures primitives.

Depuis la Préhistoire, nous avançons dans la ligne du temps pour nous situer à l'époque des anciens romains. Pour cela nous voyageons à Tarragone, où nous revivons son passé splendide à travers les visites et les promenades parmi les restes archéologiques monumentaux qui

amfiteatre, fòrum i circ. Avui, aquests i altres vestigis són Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO.

Després de la classe d'història, ens despertem amb olor de mar a la comarca del Garraf: les ciutats de Vilanova i la Geltrú i Sitges ens ofereixen cultura i gastronomia marinera. A Vilanova, visitem la Biblioteca-Museu Víctor Balaguer, amb una pinacoteca que ens deixa bocabadats. A Sitges, podem optar pel Cau Ferrat, un museu que ens trasllada a l'època del Modernisme, o bé pel Museu de Maricel, que mostra un itinerari artístic complet des del segle x fins a la primera meitat del segle xx.

Seguim en direcció nord i ens aturem a Canet de Mar, a la comarca del Maresme. Aquesta localitat és un dels màxims exponents del Modernisme català. La potent burgesia industrial dedicada al tèxtil va aixecar aquí no-

A MÉS DE PLATGES, LA MEDITERRÀNIA OFEREIX CULTURA, ART I GASTRONOMIA AMB OLOR DE MAR

tables edificis construïts pels grans arquitectes d'aquest estil. Un d'ells és Lluís Domènech i Montaner, autor del Palau de la Música de Barcelona. Canet acull la casa museu que porta el seu nom, un espai museístic format per dos edificis de gran interès patrimonial: la Masia Rocosa, del segle xvii, i la Casa Domènech, del 1919 i d'estil modernista.

Deixem enrere els encantadors pobles del Maresme per dedicar temps a la Costa Brava, tan atractiva i sugerent a l'estiu com en els mesos d'hivern, de temperatures suaus a Catalunya gràcies al clima mediterrani. Visitem els pobles medievals de l'Empordà. A Pals, Peratallada, Monells i tota una constel·lació de nuclis dignes d'aparèixer en una guia de pobles amb encant, descobrim joies com la plaça porxada de Monells, que va ser l'escenari d'un antic mercat medieval.

© GZ

LA GAROINADA

De gener a març se celebra la garoinada, una campanya gastronòmica amb l'eriçó de mar (garoina) com a estrella del plat. En aquesta època de l'any aquest nutritiu menjar es troba en el seu millor moment i sota les aigües rocoses del Baix Empordà. Les garoines se serveixen en restaurants de Palafrugell, Llafranc i Calella de Palafrugell, al cor de la Costa Brava. ♦

LA GAROINADA

De enero a marzo se celebra la *garoinada*, una campaña gastronómica con el erizo de mar (*garoina*) como estrella del plato. En esta época del año este nutritivo manjar se encuentra en su mejor momento y bajo las aguas rocosas del Baix Empordà. Las *garoines* se sirven en restaurantes de Palafrugell, Llafranc y Calella de Palafrugell, en el corazón de la Costa Brava. ♦

LA GAROINADA

La garoinada est célébrée de janvier à mars, une campagne gastronomique avec l'oursin (*garoina*) en tant que vedette du plat. À cette époque de l'année, ce délice nutritif est à son apogée, et sous les eaux rocheuses du Baix Empordà. Les *garoines* sont servies cuisinées dans des restaurants de Palafrugell, Llafranc et Calella de Palafrugell, au cœur de la Costa Brava. ♦

nia, por lo que contaba con murallas, anfiteatro, foro y circo. Hoy, estos y otros vestigios son Patrimonio de la Humanidad de la UNESCO.

Tras la clase de historia, nos despertamos con olor a mar en la comarca del Garraf: las ciudades de Vilanova i la Geltrú y Sitges nos ofrecen cultura y gastronomía marinera. En Vilanova, visitamos la Biblioteca-Museo Víctor Balaguer, con una pinacoteca que nos deja boquiabiertos. En Sitges, podemos optar por el Cau Ferrat, un museo que nos traslada a la época del Modernismo, o bien por el Museo de Maricel, que muestra un itinerario artístico completo desde el siglo x hasta la primera mitad del siglo xx.

Seguimos en dirección norte y nos detenemos en Canet de Mar, en la comarca del Maresme. Esta localidad es uno de los máximos exponentes del Modernismo catalán. La potente

ADEMÁS DE PLAYAS, EL MEDITERRÁNEO OFRECE CULTURA, ARTE Y GASTRONOMÍA CON OLOR A MAR

burguesía industrial dedicada al textil levantó aquí notables edificios construidos por los grandes arquitectos de este estilo. Uno de ellos es Lluís Domènech i Montaner, autor del Palau de la Música de Barcelona. Canet acoge la casa museo que lleva su nombre, un espacio museístico formado por dos edificios de gran interés patrimonial: la Masia Rocosa, del siglo xvii, y la Casa Domènech, de 1919 y de estilo modernista.

Dejamos atrás los encantadores pueblos del Maresme para dedicar tiempo a la Costa Brava, tan atractiva y sugerente en verano como en los meses de invierno, de temperaturas suaves en Cataluña gracias al clima mediterráneo. Visitamos los pueblos medievales del Empordà. En Pals, Peratallada, Monells y toda una constelación de núcleos dignos de aparecer en una guía de pueblos con encanto,

vont du I^e siècle av. J.-C jusqu'au Ve siècle apr. J.-C. Tarragone a été la capitale de l'empire en Hispania, et possédait donc des murailles, un amphithéâtre, un forum et un cirque. De nos jours, ceux-ci et d'autres vestiges sont Patrimoine de l'humanité par l'UNESCO.

Après le cours d'histoire, nous nous réveillons avec l'odeur de mer dans la région du Garraf : les villes de Vilanova i la Geltrú et Sitges nous proposent de la culture et de la gastronomie marine. À Vilanova, nous visitons la Bibliothèque-musée Víctor Balaguer, avec une pinacothèque qui nous laisse bouche bée. À Sitges, nous pouvons choisir le Cau Ferrat, un musée qui nous transporte à l'époque du modernisme, ou bien le Musée de Maricel, qui montre un itinéraire depuis le Xe siècle jusqu'à la première moitié du XXe siècle.

EN PLUS DES PLAGES, LA MÉDITERRANÉE PROPOSE DE LA CULTURE, DE L'ART ET DE LA GASTRONOMIE AVEC L'ODEUR DE LA MER

MUSEU MARICEL DE SITGES

MUSEO MARICEL DE SITGES

MUSÉE MARICEL DE SITGES

© GZ

Nous continuons en direction du nord et nous nous arrêtons à Canet de Mar, dans la région du Maresme. Cette commune est l'un des exposants maximums du Modernisme catalan. La bourgeoisie industrielle puissante dédiée au textile a érigé ici des bâtiments remarquables construits par les grands architectes de ce style. L'un d'entre eux est Lluís Domènech i Montaner, auteur du Palau de la Música (Palais de la musique) de Barcelone. Canet accueille la maison-musée qui porte son nom, un espace muséal composé de deux bâtiments au grand intérêt patrimonial : la ferme Rocosa, du XVIIe siècle, et la maison Domènech, de 1919 et au style moderniste.

Nous laissons en arrière les villages charmants du Maresme pour consacrer du temps à la Costa Bra-

Reservem unes hores per visitar el Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, un espai protegit en el qual caminem entre aiguamolls i gaudim del silenci mentre observem aus aquàtiques. No ens queda massa lluny un altre parc natural, el del Cap de Creus, famós per les seves senderes amb impressionants vistes al mar. Ens acostem, i pugem, fins al monestir de Sant Pere de Rodes, un edifici estrella de l'arquitectura romànica a Catalunya. Visitem l'església, la torre del campanar, el celler, les antigues estances dels monjos i ens meravellem amb la vista a la badia del Port de la Selva, una de les millors de tot l'Empordà.

Finalitzem la nostra ruta a la serra de l'Albera amb una excursió que ens porta fins al monestir de Sant Quirze de Colera, una petita abadia benedictina envoltada de muntanyes. A Portbou, l'últim poble abans de creuar la frontera amb França, acabem la ruta al monument a Walter Benjamin, filòsof jueu alemany perseguit pel nazisme, i que va morir aquí. Passatges és

MONESTIR DE SANT PERE DE RODES
MONASTERIO DE SANT PERE DE RODES
MONASTÈRI DE SANT PERE DE RODES
SANT PERE DE RODES
© YANN ARTHUS-BERTRAND

descubrimos joyas como la plaza porticada de Monells, que fue el escenario de un antiguo mercado medieval.

Nos reservamos unas horas para visitar el Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, un espacio protegido donde caminamos entre marismas y disfrutamos del silencio mientras observamos aves acuáticas. No nos queda demasiado lejos otro parque natural, el del Cap de Creus, famoso por sus senderos con impresionantes vistas al mar. Nos acercamos, y subimos, hasta el monasterio de Sant Pere de Rodes, un edificio estrella de la arquitectura románica en Cataluña. Visitamos la iglesia, la torre del campanario, la bodega, las antiguas estancias de los monjes y nos maravillamos con la vista a la bahía del Port de la Selva, una de las mejores de todo el Empordà.

Finalizamos nuestra ruta en la sierra de la Albera con una excursión que nos lleva hasta el monasterio de Sant Quirze de Colera, una pequeña abadía benedictina rodeada de montañas.

va, aussi attirante et suggestive en été que pendant les mois d'hiver, aux températures douces en Catalogne grâce au climat méditerranéen. Nous visitons les villages médiévaux de l'Empordà. À Pals, Peratallada, Monells et toute une constellation de centres dignes d'apparaître dans un guide de villages charmants, nous découvrons des joyaux tels que la place aux arcades de Monells, qui a été la scène d'un ancien marché médiéval.

Nous gardons quelques heures pour visiter le Parc naturel des Aiguamolls de l'Empordà, un espace protégé où nous marchons parmi les marais et nous profitons du silence tout en observant les oiseaux aquatiques. L'autre parc naturel n'est pas très loin, celui du Cap de Creus, célèbre pour ses sentiers avec des vues impressionnantes sur la mer. Nous nous rapprochons et nous montons jusqu'au monastère de Sant Pere de Rodes, un bâtiment vedette de l'architecture romane en Catalogne. Nous visitons l'église, la tour du clocher, la

el nom d'aquest memorial en el qual ens trobem amb un passadís fosc que es precipita cap al mar i que va des de l'entrada del cementiri fins a les roques del penya-segat de Portbou. Comenten els entesos en art –i tots podem ser-ho dins el monument– que la llum clara al final del túnel representa la llibertat. ♀

En Portbou, el último pueblo antes de cruzar la frontera con Francia, acabamos la ruta en el monumento a Walter Benjamin, filósofo judío alemán perseguido por el nazismo, que murió en este lugar. *Pasajes* es el nombre de este memorial en el que nos encontramos con un pasadizo oscuro que se precipita hacia el mar y que va desde la entrada del cementerio hasta las rocas del acantilado de Portbou. Comentan los entendidos en arte –y todos podemos serlo dentro del monumento– que la luz clara al final del túnel representa la libertad. ♀

cave, les anciennes chambres des moines et nous nous émerveillons face à la vue sur la baie du Port de la Selva, l'une des meilleures de tout l'Empordà.

Nous terminons notre route dans la chaîne de montagnes de l'Albera avec une excursion qui nous mène jusqu'au monastère de Sant Quirze de Colera, une petite abbaye bénédictine entourée de montagnes. À Portbou, le dernier village avant de traverser la frontière avec la France, nous terminons la route au monument à Walter Benjamin, philosophe juif allemand persécuté par le nazisme, qui est décédé là. *Pasajes* est le nom de ce mémorial où nous trouvons un passage obscur qui se précipite vers la mer et qui va depuis l'entrée du cimetière jusqu'aux rochers de la falaise de Portbou. Les connaisseurs d'art (et nous pouvons tous en être dans le monument) commentent que la lumière claire à la fin du tunnel représente la liberté. ♀

© ACT / ORIOL CLAVERA

CAMINS DE RONDA

Amb el terme Costa Brava, un periodista batejava, el 1908, el paisatge agrest i escarpat que caracteritza gran part de la costa catalana entre Blanes i Portbou. En aquest paisatge es van habilitar els camins de ronda, senders que segueixen la costa de poble en poble i des dels quals antigament s'alertava d'atacs per mar o es vigilava el contraband. El camí entre Roses i Cadaqués és ideal per a un dia a la tardor. Passa per Cala Montjoi i el Cap Norfeu, un accident geogràfic que, segons la llegenda, es va formar gràcies a la música. Està senyalitzat amb les marques vermelles i blanques del GR 92, que, com aquesta ruta, recorre el litoral català de principi a fi, des d'Ulldecona a Portbou. ♀

CAMINOS DE RONDA

Con el término Costa Brava, un periodista bautizaba, en 1908, el paisaje agreste y escarpado que caracteriza gran parte de la costa catalana entre Blanes y Portbou. En este paisaje se habilitaron los caminos de ronda, senderos que siguen la costa de pueblo en pueblo y desde los que antiguamente se alertaba de ataques por mar o se vigilaba el contrabando. El camino entre Roses y Cadaqués es ideal para un día en otoño. Pasa por Cala Montjoi y el Cap Norfeu, un accidente geográfico que, según la leyenda, se formó gracias a la música. Está señalizado con las marcas rojas y blancas del GR 92, que, como esta ruta, recorre el litoral catalán de principio a fin, desde Ulldecona a Portbou. ♀

CHEMINS DE RONDE

Un journaliste baptisait en 1908 le paysage sauvage et escarpé qui caractérisait une grande partie de la côte catalane entre Blanes et Portbou, la « Costa Brava ». Les chemins de ronde ont été habilités dans ce paysage, des sentiers qui continuaient la côte de village en village et depuis lesquels, ils étaient alertés autrefois des attaques depuis la mer ou la contrebande

était surveillée. Le chemin entre Roses et Cadaqués est idéal pour un jour d'automne. Il passe par Cala Montjoi et le Cap Norfeu, un accident géographique qui, selon la légende, s'est formé grâce à la musique. Il est signalisé avec les marques rouges et blanches du GR 92, qui, tout comme cette route, parcourt le littoral catalan du début jusqu'à la fin, depuis Ulldecona à Portbou. ♀

CUCURUCUC

CUCURUCUC

CUCURUCUC

Sota el brunxit de drons i davant les càmeres de Google, amb l'escorça terrestre explorada, coneguda i transitada, les coses visibles són encara ocultes a qui no les sap mirar. Triangle laminat de lloses de pissarra, Es Cucurucuc és l'eix de la badia de Cadaqués, un camp magnètic per als nedadors valents.

L'enigma d'aquesta roca radica en l'escala, dins les proporcions d'allò monumental si ens hi acostem en barca. Mirada des del poble, en canvi, pot tenir la lleugeresa de l'aleta d'un dofí. Segons la llum, els seus contorns abruptes s'aplanen, es tornen opacs o s'accentuen: les lloses de pissarra prenen una vibració de grafisme furiós. El sol del migdia n'emblanqueix la superfície: iceberg solar. Amb la inclinació lumínica de la tarda, l'ombra d'una cavitat a la base pren una profunditat especial: Es Cucurucuc obre una porta, cap a on?

Com li escau, l'etimologia del nom no és clara: prové de *Capcurredoir*, que va derivar en *Cucuruculi*, que significa 'occípit, coroneta o caputxa'. També hi ha una acceptació que el defineix com 'cuculla o cúpula'. Aquests dies en què em miro la pedra des de tots els angles, els barquers em donen la resposta més suggeridora: segles enrere, les dones nedaven fins a aquest illot per banyar-se nues. Quan s'acostaven embarcacions, cridaven per advertir-se de la presència de mariners:

-Cu-cu-ru-cuuuc!

Un crit d'advertència: el seu secret és per a qui el pugui mirar. ♀

ALICIA KOPF

Escriptora i artista multidisciplinària. Com a novel·lista, destaca la seva obra *Germà de gel*, publicada el 2016 i guardonada amb diversos premis, com el premi Documenta i el premi Llibreter.

Escritora y artista multidisciplinar. Como novelista, destaca su obra *Hermano de hielo*, publicada en 2016 y galardonada con varios premios, como el premio Documenta y el premio Llibreter.

Écrivaine et artiste multidisciplinaire. En tant que romancière, son œuvre *Hermano de hielo* (Frère de glace) est remarquable, publiée en 2016 et lauréate de plusieurs prix, tels que le prix Documenta et le prix Llibreter.

CADAQUÉS; AL FONS,
L'ILLOT CUCURUCUC
CADAQUÉS; AL FONDO,
EL ISLOTE CUCURUCUC
CADAQUÉS ; AU FOND,
L'ÎLOT CUCURUCUC
© ACT / KIM CASTELLS

Bajo el zumbido de drones y ante las cámaras de Google, con la corteza terrestre explorada, conocida y transitada, lo visible es aún oculto a quien no lo sabe mirar. Triángulo laminado de losas de pizarra, Es Cucurucuc es el eje de la bahía de Cadaqués, un campo magnético para los nadadores valientes.

El enigma de esta roca radica en la escala, dentro de las proporciones de lo monumental si nos acercamos en barca. Vista desde el pueblo, en cambio, puede tener la ligereza de la aleta de un delfín. Según la luz, sus contornos abruptos se aplanan, se vuelven opacos o se acentúan: las losas de pizarra se convierten en una vibración de grafismo furioso. El sol del mediodía blanquea la superficie: iceberg solar. Con la inclinación lumí-

nica de la tarde, la sombra de una cavidad en la base toma especial profundidad: Es Cucurucuc abre una puerta, ¿hacia dónde?

Como le corresponde, la etimología del nombre no está nada clara: proviene de *Capcurucuir*, que derivó en *Cucuruculi*, que significa ‘occipucio, coronilla o capucha’. También hay una acepción que lo define como ‘chapitel o cúpula’. Estos días en los que observo la piedra desde todos los ángulos, los barqueros me ofrecen la respuesta más sugerente: siglos atrás, las mujeres nadaban hasta este islote para bañarse desnudas. Cuando se acercaban embarcaciones, gritaban para advertir de la presencia de marineros:

-Cu-cu-ru-cuuuc!

Un grito de advertencia: su secreto es para quien lo pueda mirar. ♀

Sous le bourdonnement des drones et les caméras de Google, avec la croûte terrestre explorée, connue et transitiée, ce qui est visible est toujours caché à celui qui ne sait pas regarder. Triangle laminé des dalles en ardoise, Es Cucurucuc est l'axe de la baie de Cadaqués, un champ magnétique pour les nageurs courageux.

L'énigme de cette roche réside dans l'échelle, dans les proportions de ce qui est monumental si nous nous rapprochons en bateau. Vue depuis le village, cependant, elle peut avoir la légèreté de la nageoire d'un dauphin. Selon la lumière, ses contours abrupts sont aplatis, ils deviennent opaques ou ils s'accentuent : les dalles en ardoise deviennent une vibration de graphisme furieux. Le soleil du midi blanchit la surface : iceberg solaire. Avec l'inclinai-

son lumineuse de l'après-midi, l'ombre d'une cavité dans la base emprunte une profondeur spéciale : Es Cucurucuc ouvre une porte, mais vers où ?

L'étymologie de ce mot n'est effectivement pas très claire du tout : il provient de *Capcurucuir*, qui a dérivé en *Cucuruculi*, qui veut dire « occiput, crâne ou capuche ». Il existe également une acceptation qui le définit comme « chapiteau ou coupole ». Ces jours-ci où j'observe la pierre sous tous les angles, les bateliers m'offrent la réponse la plus suggestive : il y a des siècles, les femmes nageaient jusqu'à cet îlot pour se baigner nues. Lorsque des embarcations s'approchaient, elles criaient pour alerter la présence des marins :

- Cu-cu-ru-cuuuc !

Un cri d'alerte : leur secret est pour celui qui peut regarder. ♀

FEBRER > FEBRERO > FÉVRIER

A TOT CATALUNYA / Carnaval. Són famosos els de Sitges, Vilanova i la Geltrú, Platja d'Aro, Roses, Solsona, Torelló, Barcelona o Tarragona.

EN TODA CATALUÑA / Carnaval. Son famosos los de Sitges, Vilanova i la Geltrú, Platja d'Aro, Roses, Solsona, Torelló, Barcelona o Tarragona.

DANS TOUTE LA CATALOGNE / Carnaval. Ceux de Sitges, Vilanova i la Geltrú, Platja d'Aro, Roses, Solsona, Torelló, Barcelone ou Tarragone sont très célèbres.

© ACT / ORIOL LLAURODÓ

JUNY > JUNIO > JUIN

A TOT CATALUNYA / Revetlla de Sant Joan. La nit del 23 al 24 se celebra el solstici d'estiu amb el foc com a element principal.

EN TODA CATALUÑA / Verbena de Sant Joan. La noche del 23 al 24 se celebra el solsticio de verano con el fuego como principal elemento.

DANS TOUTE LA CATALOGNE / Fête de Sainte-Jean. Le solstice de l'été avec le feu en tant qu'élément principal est célébré la nuit du 23 au 24.

© GZ

JULIOL > JULIO > JUILLET

CALELLA DE PALAFRUGELL / Cantada d'Havaneres. El primer dissabte del mes, a la cala de Port Bo.

CALELLA DE PALAFRUGELL / Cantada de Habaneras. El primer sábado del mes, en la cala de Port Bo.

CALELLA DE PALAFRUGELL / Chant de Habaneras. Le premier samedi du mois, sur la crique de Port Bo.

© ACT / MARC CASTELLET

BLANES / Concurs Internacional de Focs Artificials. A finals del mes, amb la participació de pirotècnies de tot el món.

BLANES / Concurso Internacional de Fuegos Artificiales. A finales del mes, con la participación de pirotecnias de todo el mundo.

BLANES / Concours international de Feux d'artifices. À la fin du mois, avec la participation de pyrotechnies du monde entier.

DIVERSES POBLACIONS/ Festivals de música d'estiu. Destaquen els del Castell de Peralada, el Festival de Cap Roig, el Festival Pau Casals del Vendrell i el Vida, a Vilanova i la Geltrú.

DIVERSAS POBLACIONES / Festivales de música de verano. Destacan los del Castell de Peralada, el Festival de Cap Roig, el Festival Pau Casals del Vendrell y el Vida, en Vilanova i la Geltrú.

PLUSIEURS COMMUNES / Festivals de musique en été. Ceux du Castell de Peralada, le Festival de Cap Roig, le

Festival Pau Casals del Vendrell et le Vida, à Vilanova i la Geltrú sont célèbres.

AGOST > AGOSTO > AOÛT

VILAFRANCA DEL PENEDÈS / Diada de Sant Fèlix. Gran demostració de castells com a part de la festa major.

VILAFRANCA DEL PENEDÈS / Diada de Sant Fèlix. Gran demostración de *castells* o torres humanas como parte de la fiesta mayor.

VILAFRANCA DEL PENEDÈS / Journée de Sant Fèlix. Grande démonstration de Castells ou tours humanes faisant partie de la grande fête.

OCTUBRE > OCTUBRE > OCTOBRE

SITGES / Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya / Festival de Cinema de Sitges. Primer festival de cinema del món en el seu gènere.

SITGES / Festival Internacional de Cine Fantástico de Cataluña / Festival de Cine de Sitges. Primer festival de cine en su género del mundo.

SITGES / Festival international de cinéma fantastique de la Catalogne / Festival de Cine de Sitges. Premier festival de cinéma unique en son genre dans le monde.

DESEMBRE > DICIEMBRE > DÉCEMBRE

PALAMÓS / Palamós Christmas Race Regata. Competició de vela lleugera que es disputa el dia de Nadal des del 1975.

PALAMÓS / Palamós Christmas Race Regata. Competición de vela ligera que se disputa el día de Navidad desde 1975.

PALAMÓS / Régate Palamós Christmas Race. Compétition de voile légère qui a lieu le jour de Noël, depuis 1975.

Cultura i Identitat
Costa Brava
Pirineu de Girona
www.costabrava.org

COSTA BRAVA

→ tot l'any

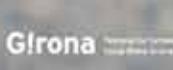

Un passeig
... on el ...
TEMPS S'ATURA
ee

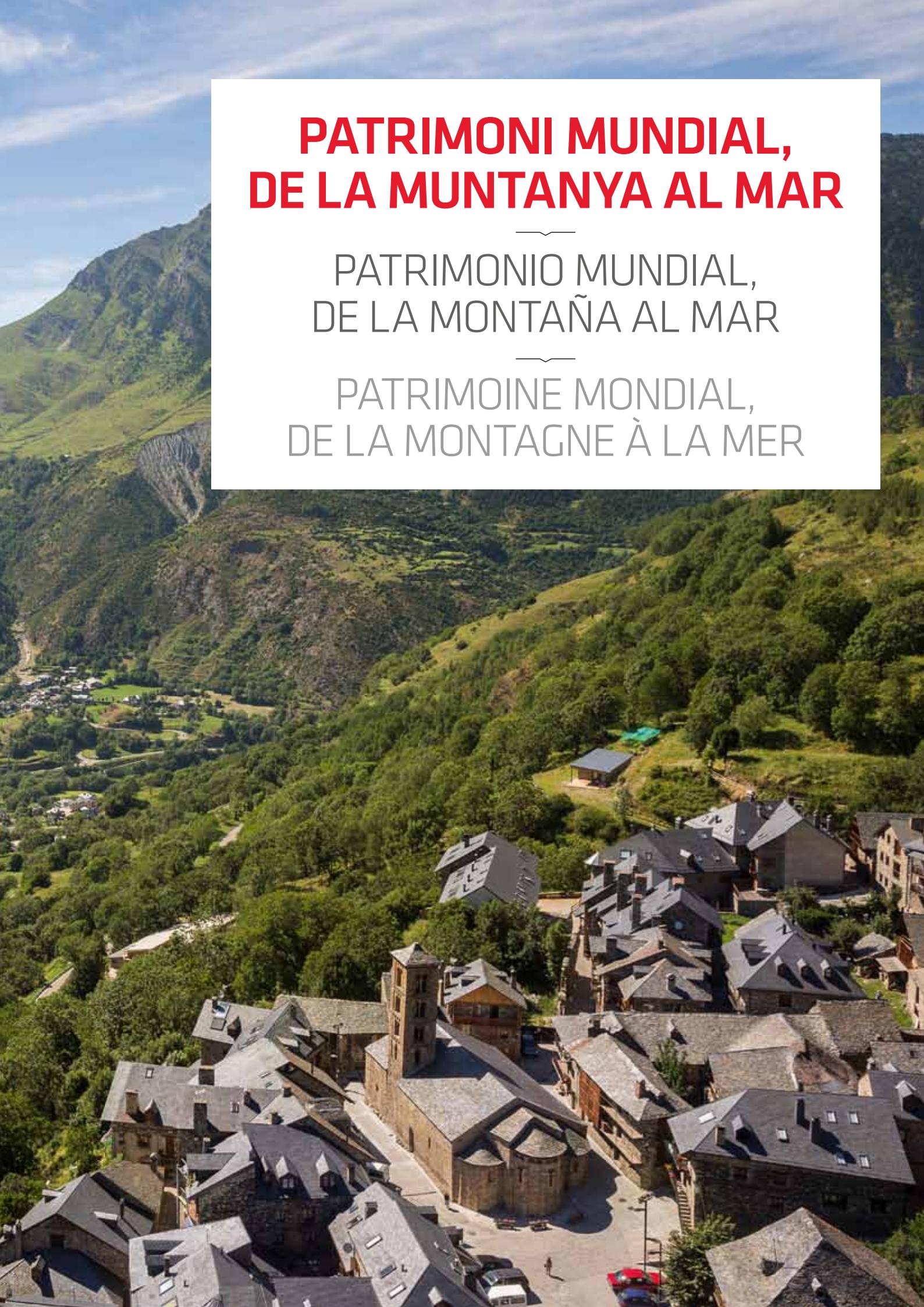
Museus

A la
DESCOBERTA
d'ESPAIS ÚNIICS

///\

PATRIMONI MUNDIAL, DE LA MUNTANYA AL MAR

PATRIMONIO MUNDIAL,
DE LA MONTAÑA AL MAR

PATRIMOINE MONDIAL,
DE LA MONTAGNE À LA MER

PATRIMONI MUNDIAL, DE LA MUNTANYA AL MAR

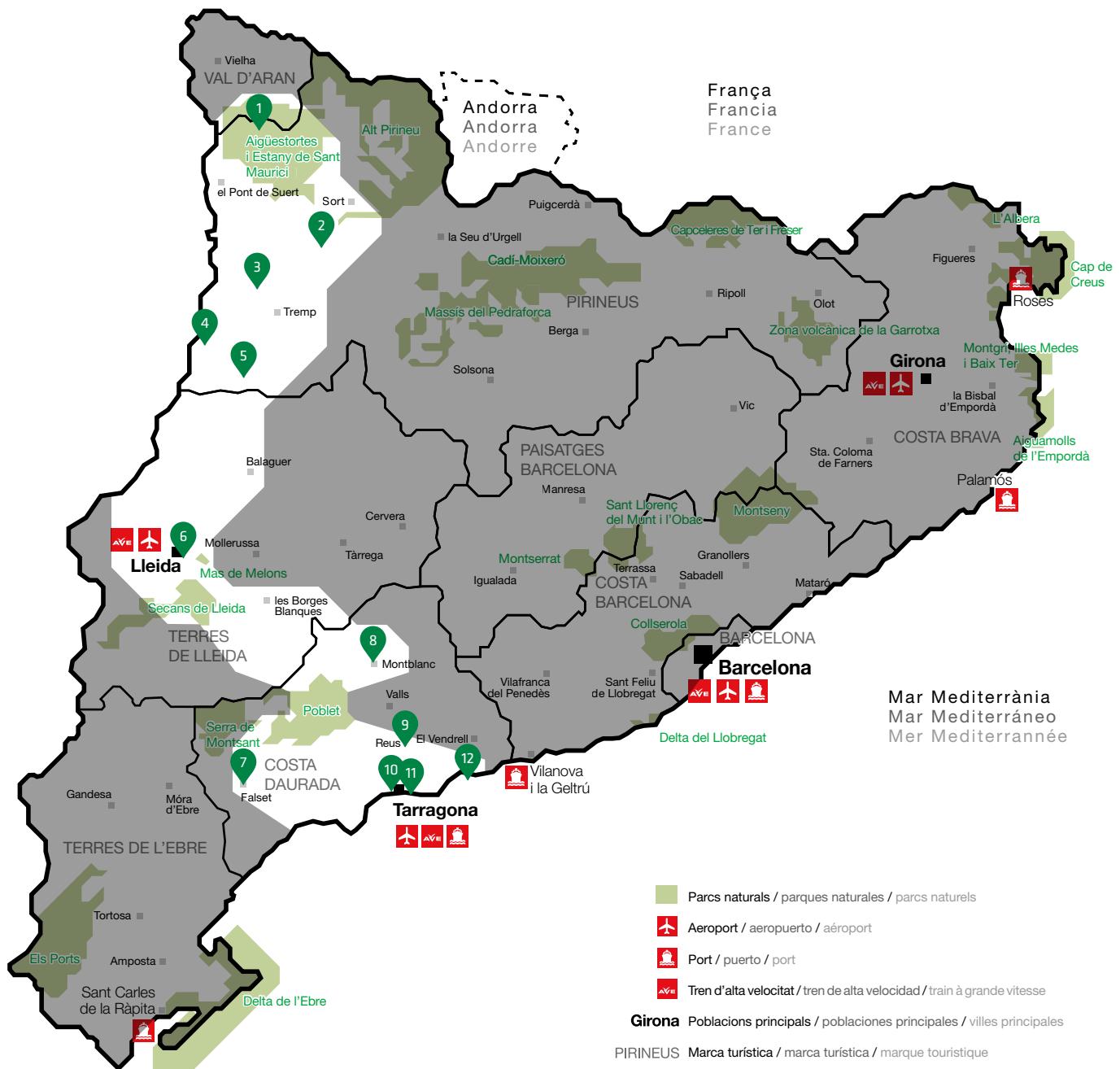
PATRIMONIO MUNDIAL, DE LA MONTAÑA AL MAR

PATRIMOINE MONDIAL, DE LA MONTAGNE À LA MER

De nord a sud, aquesta ruta comença i acaba en dos atractius turístics declarats Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO: el conjunt romànic de la Vall de Boí i la Tarragona romana. ↗

De nord a sur, esta ruta parte y finaliza en dos atractivos turísticos declarados Patrimonio de la Humanidad por la UNESCO: el conjunto románico de la Vall de Boí y la Tarragona romana. ↗

Du nord au sud, cette route part et termine dans deux attraits touristiques déclarés Patrimoine de l'humanité par l'UNESCO : l'ensemble roman de la Vall de Boí et la Tarragone romaine. ↗

QUÈ VISITAR > QUÉ VISITAR > QUE VISITER

PANTOCRÀTOR DE SANT CLIMENT DE TAÜLL
PANTOCRATOR DE SANT CLIMENT DE TAÜLL
PANTOCRATOR DE SANT CLIMENT DE TAÜLL

RIU NOGUERA PALLARESA
RÍO NOGUERA PALLARESA
RIVIÈRE NOGUERA PALLARESA

EL TREN DELS LLACS
EL TREN DE LOS Lagos
LE TRAIN DES LACS

CONGOST DE MONT-REBEI
CONGOST DE MONT-REBEI
CONGOST DE MONT-REBEI

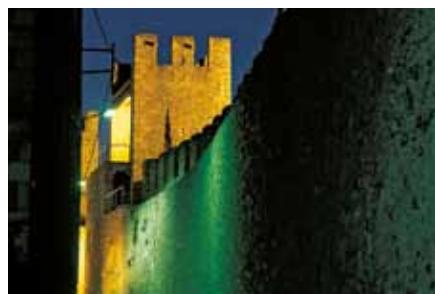
SERRA DEL MONTSEC
SIERRA DEL MONTSEC
SERRA DEL MONTSEC

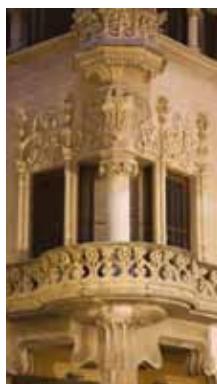
CAMPS ELISÍ DE LLEIDA
CAMPS ELISÍ DE LLEIDA
CAMPS ELISÍ DE LLEIDA

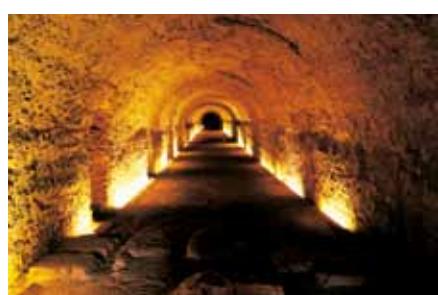
VINYES DEL PRIORAT
VIÑEDOS DEL PRIORAT
VIGNOBLES DU PRIORAT

MONTBLANC
MONTBLANC
MONTBLANC

MODERNISME DE REUS I GAUDÍ CENTRE
MODERNISMO DE REUS Y GAUDÍ CENTRE
MODERNISME DE REUS ET CENTRE GAUDÍ

CIRC ROMÀ DE TARRACO
CIRCO ROMANO DE TARRACO
CIRQUE ROMAIN DE TARRACO

BALCÓ DEL MEDITERRANI, TARRAGONA
BALCÓN DEL MEDITERRÁNEO, TARRAGONA
BALCON DE LA MÉDITERRANÉE, TARRAGONE

VIL·LA CASALS – MUSEU PAU CASALS
VIL·LA CASALS – MUSEO PAU CASALS
VIL·LA CASALS - MUSÉE PAU CASALS

LA RUTA DE L'AIGUA

LA RUTA DEL AGUA

LA ROUTE DE L'EAU

El 2000, la UNESCO va incloure en la seva llista del patrimoni mundial el conjunt arquitectònic de Tarraco per la seva rellevància en el desenvolupament del planejament i disseny urbà romà.

En la nostra ruta de nord a sud, des dels Pirineus fins a la Costa Daurada, les nombroses hores de llum dels dies de primavera, i sobretot els d'estiu, ens afavoreixen. Podem observar la bellesa del patrimoni arquitectònic, que comença i acaba amb dos monuments declarats Patrimoni

En el año 2000, la UNESCO incluyó en su lista del patrimonio mundial el conjunto arquitectónico de Tarraco por su relevancia en el desarrollo del planeamiento y diseño urbano romano.

En nuestra ruta de norte a sur, desde los Pirineos hasta la Costa Daurada, las numerosas horas de luz de los días de primavera, y sobre todo los de verano, nos favorecen. Podemos observar la belleza del patrimonio arquitectónico, que empieza y acaba con dos monumentos decla-

En 2000, l'UNESCO a inclut dans sa liste du patrimoine mondial l'ensemble architectural de Tarraco en raison de son importance dans le développement de la planification et de la conception urbaine romaine.

Dans notre route du nord au sud, depuis les Pyrénées jusqu'à la Costa Daurada, les nombreuses heures de soleil des journées du printemps, et surtout celles de l'été, nous privilégient. Nous pouvons observer la beauté du patrimoine architectural, qui com-

Mundial de la Humanitat per la UNESCO, i també la del patrimoni natural.

Per començar, a l'església de Sant Climent de Taüll les tecnologies han recreat l'absis original, de manera que cada hora es projecta la decoració del pantocràtor que el presidia (avui instal-

A TAÜLL, UN MAPPING PROJECTA CADA HORA LA DECORACIÓ DEL PANTOCRÀTOR QUE PRESIDIA L'ABSIS

lat al Museu Nacional d'Art de Catalunya, a Barcelona). La millor recomanació és situar-se, de peu, mirant al centre de l'absis, i és així com podeu visionar l'anomenat *mapping*, que ha fet que les pintures romàniques tornin a la seva ubicació inicial (virtualment).

Un cop admirada Sant Climent de Taüll, que és la principal atracció del Romànic de la Vall de Boí, Patrimoni de la Humanitat, la següent proposta és dirigir-se a la població de la Pobla de Segur per recórrer el

AMFITEATRE DE TARRACO
ANFITEATRO DE TARRACO
AMPHITHÉÂTRE DE TARRACO
© ACT / LLUÍS CARRO

rados Patrimonio Mundial de la Humanidad por la UNESCO, y también la del patrimonio natural.

Para empezar, en la iglesia de Sant Climent de Taüll las tecnologías han recreado el absis original, de manera que cada hora se proyecta la deco-

EN TAÜLL, UN MAPPING PROYECTA CADA HORA LA DECORACIÓN DEL PANTOCRÁTOR QUE PRESIDIÁ EL ABSIS

ración del pantocrátor que lo presidía (hoy instalado en el Museo Nacional de Arte de Cataluña, en Barcelona). La mejor recomendación es situarse, de pie, mirando al centro del absis, y es así como podéis visionar el llamado *mapping*, que ha hecho que las pinturas románicas vuelvan a su ubicación inicial (virtualmente).

Una vez admirada Sant Climent de Taüll, que es la principal atracción del Románico de la Vall de Boí, Patrimonio de la Humanidad, la siguiente

mence et termine avec deux monuments déclarés Patrimoine mondial de l'humanité par l'UNESCO, et également celui du patrimoine naturel.

Pour commencer, dans l'église de Sant Climent de Taüll, les techno-

À TAÜLL, UN MAPPING PROJETTE CHAQUE HEURE LA DÉCORATION DU PANTOCRATOR QUE L'ABSIDE PRÉSIDAIT

logies ont recréé l'abside originale, de sorte que chaque heure, la décoration du pantocrator qui le présidait est projetée (de nos jours installée dans le Musée national de l'art de la Catalogne, à Barcelone). La meilleure recommandation est de se situer debout en regardant le centre de l'abside, et c'est comme cela que vous pouvez visionner le mapping vidéo, qui a fait que les peintures romanes reviennent à leur emplacement initial (virtuellement).

curs del riu Noguera Pallaresa fins a la serra del Montsec.

El riu, per als habitants de la Pobla, és molt important. A l'estiu, del 29 de juny a l'1 de juliol, celebren la Diada dels Raiers, i així recorden que antigament la manera de transportar la fusta era riu avall en unes embarcacions fetes amb troncs lligats entre si.

Des de la Pobla de Segur, els mesos de primavera i estiu, els dissabtes podeu pujar al Tren dels Llacs, un ferrocarril d'època que realitza un trajecte nostàlgic seguint les aigües del riu Noguera Pallaresa, des dels Pirineus fins a la comarca del Segrià. Si baixeu a l'estació d'Àger, a la serra del Montsec, i el bon temps ho permet, podeu creuar a peu el Congost de Mont-rebei, un recorregut per un congost molt recomanable per l'espectacularitat del seu paisatge entre roques.

I, des de les muntanyes, aquesta ruta avança cap al sud per les Terres de Lleida fins arribar al mar, a la Costa Daurada, no sense abans aturar-nos a la comarca del Priorat i a la ciutat medieval de Montblanc.

EL CONGOST DE MONT-REBEI OFEREIX UN ESPECTACULAR RECORREGUT PER UN SENDER A LES ROQUES

Amb el bon temps, és ideal passejar pels espais més representatius de cada lloc. A la ciutat de Lleida, els Camps Elisis, uns jardins verds urbans. Al Priorat, que atresora dues denominacions d'origen vinícoles, la prestigiosa DOQ Priorat i la DO Montsant, tots els rincons us portaran a visitar un celler. A més, a l'estiu, especialment a finals d'agost i principis de setembre, podreu assistir als treballs més ardus de la verema. L'olor a raïm acabat de premsar inunda tots els pobles de la comarca.

I del Priorat viticultor a la Reus cosmopolita, on un clima agradable

© ACT / IMAGEN M.A.S.

EL ROMESCO

El romesco és el plat més típic que ofereixen els restaurants de Tarragona. És una salsa freda que acompanya entrants, peixos, mariscs i carn. Es diu que va néixer a les barques del port del Serrallo, a principis del segle xx, a partir dels ingredients que els pescadors tenien al seu abast, avui enriquits amb un producte protegit de la zona: l'avellana de Reus. ♦

EL ROMESCO

El romesco es el plato más típico que ofrecen los restaurantes de Tarragona. Es una salsa fría que acompaña entrantes, pescados, mariscos y carnes. Se dice que nació en las bateas del puerto del Serrallo, a principios del siglo xx, a partir de los ingredientes que los pescadores tenían a su alcance, hoy enriquecidos con un producto protegido de la zona: la avellana de Reus. ♦

LE ROMESCO

Le romesco est le plat le plus typique que les restaurants de Tarragone proposent. Il s'agit d'une sauce froide qui accompagne les entrées, les poissons, les fruits de mer et les viandes. Il est dit qu'elle est née dans les bateaux du port du Serrallo, au début du XXe siècle, à partir des ingrédients que les pêcheurs avaient à leur disposition, aujourd'hui enrichis avec un produit protégé de la zone : la noisette de Reus. ♦

propuesta es dirigirse a la población de la Pobla de Segur para recorrer el curso del río Noguera Pallaresa hasta la serra del Montsec.

El río, para los habitantes de la Pobla, es muy importante. En verano, del 29 de junio al 1 de julio, celebran la Diada dels Raiers, y así recuerdan que antiguamente la manera de transportar la madera era río abajo en unas embarcaciones hechas con troncos atados entre sí.

Desde la Pobla de Segur, en los meses de primavera y verano, los sábados podéis subir al Tren dels Llacs, un ferrocarril de época que realiza un trayecto nostálgico siguiendo las aguas del río Noguera Pallaresa, desde los Pirineos hasta la comarca del Segrià. Si bajáis en la estación de Àger, en la serra del Montsec, y el buen tiempo lo permite, podéis cruzar a pie el Congost de Mont-rebei, un recorrido por un desfiladero muy recomendable por la espectacularidad de su paisaje entre rocas.

Y, desde las montañas, esta ruta avanza hacia el sur por las Terres de Lleida hasta llegar al mar, en la Costa Daurada, no sin antes detenernos en

EL CONGOST DE MONT-REBEI OFRECE UN ESPECTACULAR RECORRIDO POR UN SENDERO EN LAS ROCAS

la comarca del Priorat y en la ciudad medieval de Montblanc.

Con el buen tiempo, es ideal pasear por los espacios más representativos de cada lugar. En la ciudad de Lleida, los Camps Elisis, unos jardines verdes urbanos. En el Priorat, que atesora dos denominaciones de origen vinícolas, la prestigiosa DOC Priorat y la DO Montsant, todos los rincones os llevarán a visitar una bodega. Además, en verano, especialmente a finales de agosto y principios de septiembre, podréis asistir a los trabajos más arduos de la vendimia. El olor a uva recién pren-

**CONGOST DE
MONT-REBEI**
CONGOST DE
MONT-REBEI
CONGOST DE
MONT-REBEI
© ACT / ALEJANDRA RIBAS

Une fois Sant Climent de Taüll admirée, qui est l'attraction principale du roman de la Vall de Boí, Patri-moine de l'humanité, la proposition suivante est de se diriger au village de La Pobla de Segur pour parcourir le cours de la rivière Noguera Pallaresa jusqu'à la chaîne montagneuse du Montsec.

La rivière est très importante pour les habitants de La Pobla. En été, du 29 juin au 1er juillet, la Dyade dels Raiers est célébrée, et ils rappellent ainsi qu'autrefois, la façon de transporter le bois était le fleuve en aval avec des embarcations faites avec des troncs attachés l'un à l'autre.

Depuis La Pobla de Segur, dans les mois de printemps et d'été, les samedis, vous pouvez monter au train dels Llacs, un chemin de fer de l'époque qui réalise un trajet nostalgique en suivant les eaux de la rivière Noguera Pallaresa, depuis les Pyrénées jusqu'à la région du Segrià. Si vous descendez à la station d'Ager, dans la chaîne montagneuse du Montsec, et le bon temps accompagne, vous pouvez traverser à pied le Congost de Mont-rebei, un parcours parmi une gorge très recommandée en raison de la nature spectaculaire de son paysage parmi les roches.

Et, depuis les montagnes, cette route avance vers le sud par les

LE CONGOST DE MONT-REBEI PROPOSE UN PARCOURS SPECTACULAIRE SUR UN SENTIER DANS LES ROCHES

Terres de Lleida jusqu'à arriver à la mer, sur la Costa Daurada, mais pas sans avant nous arrêter dans la région du Priorat et dans la ville médiévale de Montblanc.

Avec le bon temps, il est idéal de se promener parmi les espaces les plus représentatifs de chaque lieu. Dans la ville de Lleida, les Camps Elisis, des jardins verts urbains. Au

convida a seure a les terrasses de les seves places (atenció a la plaça del Mercadal) i assaborir un vermut durant l'aperitiu. Ciutat coneguda pels seus edificis modernistes i la vivacitat del seu eix comercial, Reus actua com a capital catalana del vermut, una beguda elaborada amb vi, alcohol i herbes aromàtiques, i ofereix al visitant una Ruta del Vermut que comença al museu del mateix nom.

Des de Reus, l'última parada ens porta a Tarragona, conejuda com la gran Tarraco durant l'Imperi romà, i al seu mar Mediterrani. Ens trobem en una ciutat els monuments de la qual, pertanyents a l'època romana, van ser declarats Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO, així que les millors recomanacions per conèixer-la passen per visitar-los.

Els imprescindibles: el circ, construït al segle I d. C. i que en els seus dies de glòria va acollir fins a 25.000 persones, o l'amfiteatre, que sorprèn per la seva fantàstica ubicació, amb vistes al mar, per on justament es creu que entraven els animals que combatien amb els gladiadors.

BALCÓ DEL MEDITERRANI, TARRAGONA
BALCÓN DEL MEDITERRÁNEO, TARRAGONA
BALCON DE LA MÉDITERRANÉE, TARRAGONE
© GZ

sada inunda todos los pueblos de la comarca.

Y del Priorat viticultor a la Reus cosmopolita, donde un clima agradable invita a sentarse en las terrazas de sus plazas (atención a la plaza del Mercadal) y saborear un vermut durante el aperitivo. Ciudad conocida por sus edificios modernistas y la vivacidad de su eje comercial, Reus actúa como capital catalana del vermut, una bebida elaborada con vino, alcohol y hierbas aromáticas, y ofrece al visitante una Ruta del Vermouth que empieza en el museo con el mismo nombre.

Desde Reus, la última parada nos lleva a Tarragona, conocida como la gran Tarraco durante el Imperio romano, y a su mar Mediterráneo. Nos encontramos en una ciudad cuyos monumentos, pertenecientes a la época romana, fueron declarados Patrimonio de la Humanidad por la UNESCO, así que las mejores recomendaciones para conocerla pasan por visitarlos.

Los imprescindibles: el circo, construido en el siglo I d. C. y que en sus días de gloria acogió hasta

Priorat, qui chérit deux appellations d'origine vinicoles, la prestigieuse AOP Priorat et la AO Montsant, tous les recoins vous mèneront à visiter une cave. De plus, en été, particulièrement fin août et début septembre, vous pourrez assister aux travaux les plus difficiles de la vendange. L'odeur à raisin récemment pressé inonde tous les villages de la région.

Et du Priorat viticulter à la Reus cosmopolite, où un climat agréable invite à nous asseoir dans les terrasses de ses places (attention à la place du Mercadal), et savourer un vermouth pendant l'apéritif. Ville célèbre en raison de ses bâtiments modernistes et la vivacité de son axe commercial, Reus agit en tant que capitale catalane du vermouth, une boisson élaborée avec du vin, de l'alcool et des herbes aromatiques, et propose au visiteur une route du Vermouth qui commence au musée qui porte le même nom.

Depuis Reus, le dernier arrêt nous mène à Tarragone, connue comme la grande Tarraco pendant l'Empire romain, et à sa mer Méditerranée. Nous retrouvons une ville

Més enllà dels vestigis romans, la visita a Tarragona té una altra cita obligada: tocar ferro al Balcó del Mediterrani, un mirador situat al final de la Rambla de la ciutat amb vistes al Mare Nostrum, l'amfiteatre, la platja del Miracle i el port, ja que es diu que porta bona sort. ♦

25.000 personas, o el anfiteatro, que sorprende por su fantástica ubicación, con vistas al mar, por donde se cree que justo entraban los animales que combatían con los gladiadores.

Más allá de los vestigios romanos, la visita a Tarragona tiene otra cita obligada: tocar hierro en el Balcón del Mediterráneo, un mirador situado al final de la Rambla de la ciudad con vistas al Mare Nostrum, el anfiteatro, la playa del Miracle y el puerto, ya que se dice que trae buena suerte. ♦

dont les monuments, appartenant à l'époque romaine, ont été déclarés Patrimoine de l'humanité par l'UNESCO, ainsi que les meilleures recommandations pour la connaître passent par leurs visites.

Les incontournables : le cirque, construit au le siècle ap. J.-C et qui dans ses jours de gloire a accueilli jusqu'à 25 000 personnes, ou l'amphithéâtre, qui surprend en raison de son emplacement fantastique, avec des vues sur la mer, par où justement nous croyons que les animaux entraient, qui luttaient avec les gladiateurs.

Au-delà des vestiges romains, la visite à Tarragona a un autre rendez-vous obligatoire : tocar ferro (toucher du fer) sur le Balcon de la Méditerranée, un belvédère situé à la fin de la Rambla de la ville avec des vues sur la Mare Nostrum, l'amphithéâtre, la plage du Miracle et le port, puisqu'il est dit que cela porte chance. ♦

© GZ

TARRACO VIVA

Un cop l'any, durant dues setmanes del mes de maig, Tarragona, situada a la vora del Mediterrani a la Costa Daurada, viatja 3.000 anys enrere en el temps. Els seus carretons, places i principals monuments arqueològics es converteixen en escenari de tot tipus de recreacions (com la lluita de gladiadors), tallers, concerts, jocs i monòlegs. Aquest peculiar festeig, que el 2019 celebrarà la seva edició número 21, homenatja el reconeixement de la ciutat com a Patrimoni de la Humanitat pel seu llegat romà. Tarraco a Taula, la mostra gastronòmica d'antigues receptes de cuina romana, complementa les recreacions històriques. ♦

TARRACO VIVA

Una vez al año, durante dos semanas del mes de mayo, Tarragona, ubicada a orillas del Mediterráneo en la Costa Daurada, viaja 3.000 años atrás en el tiempo. Sus callejuelas, plazas y principales monumentos arqueológicos se convierten en escenario de todo tipo de recreaciones (como la lucha de gladiadores), talleres, conciertos, juegos y monólogos. Este peculiar festejo, que en 2019 celebrará su edición número 21, homenajea el reconocimiento de la ciudad como Patrimonio de la Humanidad por su legado romano. Tarraco a Taula, la muestra gastronómica de antiguas recetas de cocina romana, complementa las recreaciones históricas. ♦

TARRACO VIVA

Une fois par an, pendant deux semaines au mois de mai, Tarragona, située au bord de la Méditerranée sur la Costa Daurada, voyage 3 000 ans en arrière. Ses petites ruelles, places et monuments principaux archéologiques se transforment en scènes de tout type de récréation (telle que la lutte des gladiateurs), des ateliers, des concerts, des jeux

et des monologues. Cette fête particulière, qui fête son édition numéro 21 en 2019, rend hommage à la reconnaissance de la ville en tant que Patrimoine de l'humanité pour son héritage romain. Tarraco a Taula, l'échantillon gastronomique des anciennes recettes de cuisine romaine, complète les récréations historiques. ♦

Carles Puyol & Vanesa Lorenzo

UN GRAN EQUIP

UN GRAN EQUIPO

UNE GRANDE ÉQUIPE

Ell és de muntanya; ella, de mar i de ciutat. Junts formen un gran equip. Com Catalunya, un teixit de ciutats i pobles, ric en modernitat i tradició.

De mons professionals diferents, junts han cultivat una vida familiar en la qual l'esport i l'exercici físic són importants. Per al Carles, el futbol; per a la Vanesa, el ioga. I la unió és l'esforç físic i mental per trobar-se bé.

—«Jo he nascut al camp, arrelat a la terra, en un lloc on la gent es coneix i es saluda», diu en Carles per descriure la Pobla de Segur, la seva població de naixement, a la comarca lleidatana del Pallars Jussà. «També es cuiden els uns als altres, i junts mantenen les tradicions», afegeix l'exfutbolista.

Carles Puyol tenia 17 anys quan es va incorporar al FC Barcelona, on es va convertir en capità i líder del primer equip durant una de les èpoques amb més èxit del club.

—«A la Pobla vaig aprendre el valor del compromís, de l'esforç, de la capacitat de superar-se, perquè a casa es treballava cada dia de la setmana».

Per la seva banda, la Vanesa Lorenzo, nascuda a Barcelona, va co-

mençar la seva carrera professional com a model i actriu quan tenia 11 anys. A diferència d'ell, ella es defineix més de mar:

—«Per a mi, la infància és el so dels onades, l'olor de pi, la sal». I de Barcelona:

—«Com a gran ciutat, descobreixes que no hi ha una única manera de fer les coses, i aquest fet et fa aprendre a ser tolerant». ♀

PUYOL: «A LA POBLA VAIG APRENDRE EL VALOR DEL COMPROMÍS, DE LA CAPACITAT DE SUPERAR-SE»

CARLES I VANESA,
AL CIRCUIT DE
CATALUNYA
CARLES Y VANESA,
EN EL CIRCUIT DE
CATALUNYA
CARLES ET VANESA, AU
CIRCUIT DE CATALOGNE
© GTRES

Él es de montaña; ella, de mar y de ciudad. Juntos forman un gran equipo. Como Cataluña, un tejido de ciudades y pueblos, rico en modernidad y tradición.

De mundos profesionales distintos, juntos han labrado una vida familiar en la cual el deporte y el ejercicio físico son importantes. Para Carles, el fútbol; para Vanesa, el yoga. Y la unión es el esfuerzo físico y mental para encontrarse bien.

—«Yo he nacido en el campo, enraizado en la tierra, en un lugar donde la gente se conoce y se saluda», dice Carles para describir la Pobla de Segur, su población de nacimiento, en la comarca leridana del Pallars Jussà. «También se cuidan los unos a los

PUYOL: «EN LA POBLA APRENDÍ EL VALOR DEL COMPROMISO, DE LA CAPACIDAD DE SUPERARSE»

otros, y juntos mantienen las tradiciones», añade el exfutbolista.

Carles Puyol contaba con 17 años cuando se incorporó al FC Barcelona, donde se convirtió en capitán y líder del primer equipo durante una de las épocas con más éxito del club.

—«En la Pobla aprendí el valor del compromiso, del esfuerzo, de la capacidad de superarse, porque en casa se trabajaba cada día de la semana».

Por su parte, Vanesa Lorenzo, nacida en Barcelona, empezó su carrera profesional como modelo y actriz cuando tenía 11 años. A diferencia de él, ella se define más de mar:

—«Para mí, la infancia es el ruido de las olas, el olor a pino, la sal».

Y de Barcelona:

—«Como gran ciudad, descubres que no hay una única manera de hacer las cosas, y este hecho te hace aprender a ser tolerante». ♦

Il aime la montagne ; elle, la mer et la ville. Ils forment ensemble une grande équipe. Comme la Catalogne, un tissu de villes et de villages, riche en modernité et en tradition.

Is proviennent de mondes professionnels différents, ils ont forgé ensemble une vie familiale où le sport et l'exercice physique sont importants. Pour Carles, le football ; pour Vanesa, le yoga. Et l'union est l'effort physique et mental pour se sentir bien.

— « Je suis né à la campagne, enraciné dans la terre, dans un lieu où les gens se connaissent et se disent bonjour », dit Carles pour décrire La Pobla de Segur, son village de naissance, dans la région de Lleida du Pallars Jussà. « Les gens prennent soin les uns des autres,

PUYOL : « DANS LA POBLA, J'AI APPRIS LA VALEUR DE L'ENGAGEMENT, LA CAPACITÉ DE SE DÉPASSER »

et ils maintiennent ensemble les traditions », ajoute l'ex-footballeur.

Carles Puyol avait 17 ans lorsqu'il a intégré le FC Barcelone, où il est devenu capitaine et leader de la première équipe pendant l'une des époques les plus réussies du club.

— « À La Pobla, j'ai appris la valeur de l'engagement, de l'effort, de la capacité de se dépasser, car à la maison, nous travaillions chaque jour de la semaine ».

De son côté, Vanesa Lorenzo, née à Barcelone, a commencé sa carrière professionnelle en tant que top model et actrice lorsqu'elle avait 11 ans. Contrairement à lui, elle se définit plus avec la mer :

— « Pour moi, l'enfance est le bruit des vagues, l'odeur à pin, le sel ».

Et avec Barcelone :

— « Comme c'est une grande ville, tu découvres qu'il n'y a pas une seule manière de faire les choses, et cela t'enseigne à être tolérant ». ♦

PATRIMONI MUNDIAL, DE LA MUNTANYA AL MAR

Patrimonio mundial, de la montaña al mar

Patrimoine Mondial, de la montagne à la mer

LA RUTA DE LES PEDRES

LA RUTA DE LAS PIEDRAS

LA ROUTE DES PIERRES

La Vall de Boí destaca per la gran concentració d'esglésies d'estil romànic, ben conservades i en perfecta harmonia amb l'entorn, dels segles XI i XII, patrimoni de la UNESCO des de l'any 2000.

A la Vall de Boí, en un espai reduït, conviven pràcticament inalterades vuit esglésies i una ermita romàniques declarades Patrimoni de la Humanitat. Aixecades als segles XI i XII, sorprenden per la seva unitat d'estil arquitectònic: el romànic llombard. Destaquen Sant Climent de Taüll i Santa Maria de Taüll, situades a pocs metres l'una de l'altra. La millor recomanació és observar l'exterior, amb els seus esvelts campanars de torre, si bé el de Sant Climent, amb planta quadrada i set cossos d'altura, és el que exerceix més atracció.

Del patrimoni arquitectònic al museístic. A la població de la Pobla de Segur, encara als Pirineus, podeu visitar el Museu Espai Raier, que recrea la història dels habitants d'aquesta població, que tenien en el riu Noguera Pallaresa la seva forma de transitar cap a altres poblacions de les comarques de Lleida. Durant la tardor i l'hivern, el museu està obert els caps de setmana, als matins. Entre les curiositats del museu coneixereu l'Associació Internacional de Raiers, nascuda a Barcelona, però que treballa conjuntament amb entitats d'arreu del món per estudiar aquesta tècnica, basada en l'ús de

La Vall de Boí destaca por la gran concentración de iglesias de estilo románico, bien conservadas y en perfecta armonía con el entorno, de los siglos XI y XII, patrimonio de la UNESCO desde el año 2000.

En la Vall de Boí, en un espacio reducido, conviven prácticamente inalteradas ocho iglesias y una ermita románicas declaradas Patrimonio de la Humanidad. Levantadas en los siglos XI y XII, sorprenden por su unidad de estilo arquitectónico: el románico lombardo. Destacan Sant Climent de Taüll y Santa María de Taüll, situadas a pocos metros la una de la otra. La mejor recomendación es observar el exterior, con sus esbeltos campanarios de torre, si bien el de Sant Climent, con planta cuadrada y siete cuerpos de altura, es el que ejerce más atracción.

Del patrimonio arquitectónico al museístico. En la población de la Pobla de Segur, todavía en los Pirineos, podéis visitar el Museo Espai Raier, que recrea la historia de los habitantes de esta población, que tenían en el río Noguera Pallaresa su forma de transitar hacia otras poblaciones de las comarcas de Lleida. Durante el otoño y el invierno, el museo está abierto los fines de semana, por las mañanas. Entre las curiosidades del museo conoceréis la Associació Internacional de Raiers, nacida en Barcelona, pero que trabaja conjuntamente con entidades de todo el mundo para estudiar

La Vall de Boí est remarquable en raison de la grande concentration d'églises au style roman, bien conservées et en harmonie parfaite avec le milieu, des XIe et XIIe siècles, patrimoine de l'UNESCO depuis l'an 2000.

Les huit églises pratiquement inchangées et un ermitage roman déclarés Patrimoine de l'humanité cohabitent dans la Vall de Boí, dans un espace réduit. Érigées au XIe et XIIe siècles, elles surprennent en raison de leur unité au style architectural : le roman lombard. Sant Climent de Taüll et Santa María de Taüll sont à souligner, situées à quelques mètres l'une de l'autre. La meilleure recommandation est d'observer l'extérieur, avec leurs clochers sveltes en tour, bien que celui de Sant Climent, avec un plan carré et sept corps de hauteur, soit celui qui attire le plus.

Du patrimoine architectural au muséal. Dans la commune de La Pobla de Segur, toujours dans les Pyrénées, vous pouvez visiter le musée Espai Raier, qui recrée l'histoire des habitants de ce village, qui utilisaient la rivière Noguera Pallaresa pour transiter vers d'autres communes des régions de Lleida. Pendant l'automne et l'hiver, le musée est ouvert tous les week-ends, le matin. Parmi les curiosités du musée, vous découvrirez l'Association internationale de Raiers, née à Barcelone, mais qui travaille avec des entités du monde entier pour étudier cette technique, basée sur l'uti-

ESGLÉSIA DE SANT CLIMENT DE TAÜLL
IGLESIA DE SANT CLIMENT DE TAÜLL
ÉGLISE SANT CLIMENT DE TAÜLL
SANT CLIMENT DE TAÜLL
© YANN ARTHUS-BERTRAND

la fusta, per construir embarcacions ràpides.

De la Pobla de Segur anirem cap a la població de Guàrdia de Noguera, a la serra del Montsec. Allà, les pintures romàniques i el claustre de Santa Maria de Mur són dues de les principals atraccions. Passejar pel rectangle claustral és recuperar el silenci de la vida canònica.

Més al sud, aquesta proposta es trasllada a Lleida, capital de la comarca del Segrià, on destaca la Seu Vella, la catedral de la ciutat. Visitar-la és gaudir també d'una de les millors panoràmiques de la ciutat. Els amants de les construccions arquitectòniques de trànsit entre estils, en aquest cas romànic i gòtic i fins i tot renaixentista, troben a la Seu Vella un bon exemple.

I de Lleida al Priorat. A la tardor, les vinyes ja han donat els seus fruits, i ara és un bon moment per entrar en un altre tipus de catedrals, els cellers o cellers de la DO Montsant, que estaran elaborant els vins que tant han realçat aquesta terra. D'entre tots, una

LA CIUTAT MEDIEVAL DE MONTBLANC GAUDEIX D'UN ESPAI MUSEÍSTIC ALS SEUS CARRERS I MURALLES

tria és el de la Cooperativa Falset Marçà, a la capital de la comarca, on us entretindran amb una visita teatralitzada tan encertada com divertida.

Seguim buscant monuments. Ara ens aturem a la ciutat medieval de Montblanc, que podríem dir que gaudex d'un espai museístic als seus carrers i muralles. Sense haver de pagar tiquet, podreu recórrer el recinte emmurallat que tantes llegendes ha difós. És curiós observar com la ciutat ha hagut d'adaptar les muralles a les seves necessitats vitals. Mentre que altres ciutats catalanes van enderrocar les pedres que en el seu dia les van protegir de saquejos, Montblanc les ha utilitzat com a parets de les seves cases particulars.

© ACT / LLUÍS CARRO

ELS CARGOLS

Els cargols són la gran passió gastronòmica dels habitants de Lleida. Tant és així que aquest gasteròpode protagonitza, al maig, una festa als Camps Elisí d'aquesta ciutat de l'interior de Catalunya anomenada l'Aplec del Caragol. Durant tot l'any, la visita a Lleida ha de completar-se amb uns cargols a la llauna servits en algun dels seus restaurants. ♦

LOS CARACOLES

Los caracoles son la gran pasión gastronómica de los habitantes de Lleida. Tanto es así que este gasterópodo protagoniza, en mayo, una fiesta en los Camps Elisí de esta ciudad del interior de Cataluña llamada el Aplec del Caragol. Durante todo el año, la visita a Lleida tiene que completarse con unos caracoles 'a la llauna' servidos en alguno de sus restaurantes. ♦

LES ESCARGOTS

Les escargots sont la grande passion gastronomique des habitants de Lleida. Cela est si vrai que ce gastéropode est la vedette d'une fête au mois de mai dans les Camps Elisí de cette ville de l'arrière-pays de la Catalogne appelée « l'Aplec del Caragol ». Pendant toute l'année, la visite à Lleida sera complétée avec des escargots « a la llauna » servis dans certains de ses restaurants. ♦

esta técnica, basada en el uso de la madera, para construir embarcaciones rápidas.

De la Pobla de Segur nos dirigiremos hacia la población de Guàrdia de Noguera, en la serra del Montsec. Allí, las pinturas románicas y el claustro de Santa María de Mur son dos de las principales atracciones. Pasear por el rectángulo claustral es recuperar el silencio de la vida canónica.

Más al sur, esta propuesta se traslada a Lleida, capital de la comarca del Segrià, donde destaca la Seu Vella, la catedral de la ciudad. Visitarla es disfrutar también de una de las mejores panorámicas de la ciudad. Los amantes de las construcciones arquitectónicas de tránsito entre estilos, en este caso románico y gótico e incluso renacentista, encuentran en la Seu Vella un buen ejemplo.

Y de Lleida al Priorat. En otoño, los viñedos ya han dado sus frutos, y ahora es un buen momento para entrar en otro tipo de catedrales, los cellers o bodegas de la DO Montsant,

LA CIUDAD MEDIEVAL DE MONTBLANC GOZA DE UN ESPACIO MUSEÍSTICO EN SUS CALLES Y MURALLAS

que estarán elaborando los vinos que tanto han realizado esta tierra. De entre todos, una elección es el de la Cooperativa Falset Marçà, en la capital de la comarca, donde os entretendrán con una visita teatralizada tan acertada como divertida.

Seguimos buscando monumentos. Ahora nos detendremos en la ciudad medieval de Montblanc, que podríamos decir que goza de un espacio museístico en sus calles y murallas. Sin tener que pagar tique alguno, podréis recorrer el recinto amurallado que tantas leyendas ha difundido. Es curioso observar cómo la ciudad ha tenido que adaptar las murallas a sus necesidades vitales. Mientras que otras ciudades catalanas derribaron

- 1 -

- 2 -

- 1 -

MONTBLANC
MONTBLANC
MONTBLANC
© ACT / KIM CASTELLS

- 2 -

SANTA MARIA DE MUR
SANTA MARIA DE MUR
SANTA MARIA DE MUR
© ACT / JUAN JOSE PASCUAL

lisation du bois pour construire des embarcations rapides.

Nous nous dirigerons de La Pobla de Segur jusqu'au village de Guàrdia de Noguera, dans la chaîne montagneuse du Montsec. Là, les peintures romanes et le cloître de Santa Maria de Mur sont deux des attractions principales. Se promener dans le rectangle claustral est récupérer le silence de la vie canonique.

Plus au sud, cette proposition se déplace à Lleida, capitale de la région du Segrià, où La Seu Vella, la cathédrale de la ville, est importante. La visite est profiter également de l'une des meilleures vues panoramiques de la ville. Les amateurs des constructions architecturales de transition entre les styles, dans ce cas roman et gothique et même de la Renaissance, trouvent un bon exemple dans La Seu Vella.

Et de Lleida au Priorat. En automne, les vignobles ont déjà donné leurs fruits, et c'est maintenant un bon moment pour entrer dans un autre type de cathédrales, les *cellers* ou

LA VILLE MÉDIÉVALE DE MONTBLANC JOUET D'UN ESPACE MUSÉAL DANS SES RUES ET MURAILLES

caves de l'AOP Montsant, qui élaboreront les vins que cette terre a tant mis en valeur. Parmi eux, un choix est celui de la Coopérative Falset Marçà, dans la capitale de la région, où ils vous divertiront avec une visite théâtralisée aussi bonne qu'amusante.

Nous continuons à chercher des monuments. Nous nous arrêterons maintenant dans la ville médiévale de Montblanc, que nous pourrions dire, jouit d'un espace muséal dans ses rues et murailles. Sans avoir à payer aucun ticket, vous pourrez parcourir l'enceinte muraillée qui a diffusé tant de légendes. Il est curieux d'observer comment la ville a dû adapter les murailles à ses besoins vitaux. Tandis que d'autres villes catalanes ont ren-

Des de Montblanc seguim cap a Reus, on prenen protagonisme els monuments modernistes. El punt neuràlgic es troba a la plaça Mercadal, on tindreu una panoràmica preciosista d'aquest estil arquitectònic tan prolífic a Catalunya.

A REUS, EL GAUDÍ CENTRE OFEREIX UNA INTERPRETACIÓ DEL GENI DEL MODERNISME CATALÀ

Un consell: seure en un dels bancs de la plaça i deixar passar el temps mentre s'observen els edificis que l'emmarquen.

Com la ciutat defensa que l'arquitecte Antoni Gaudí hi va néixer el 1852, podreu visitar el Gaudí Centre, el centre d'interpretació del geni del Modernisme català que tanta atracció genera encara avui a tot el món.

REUS MODERNISTA:
CASA GASULL I CASA RULL, DE DOMÈNECH I MONTANER
REUS MODERNISTA:
CASA GASULL Y CASA RULL, DE DOMÈNECH I MONTANER
REUS MODERNISTE :
MAISON GASULL ET CASA RULL, DE DOMÈNECH I MONTANER
©GZ

las piedras que en su día las protegieron de saqueos, Montblanc las ha utilizado como paredes de sus casas particulares.

Desde Montblanc proseguimos hacia Reus, donde toman protagonismo los monumentos modernistas. El

versé les pierres qui les ont protégés lors des pillages, Montblanc les a utilisés en tant que murs de ses maisons particulières.

Depuis Montblanc, nous continuons jusqu'à Reus, où les monuments modernistes sont les vedettes.

EN REUS, EL GAUDÍ CENTRE OFRECE UNA INTERPRETACIÓN DEL GENIO DEL MODERNISMO CATALÁN

punto neurálgico se encuentra en la plaza Mercadal, donde tendréis una panorámica preciosista de este estilo arquitectónico tan prolífico en Cataluña. Un consejo: sentarse en uno de los bancos de la plaza y dejar pasar el tiempo mientras se observan los edificios que la enmarcan.

Como la ciudad defiende que el arquitecto Antoni Gaudí nació en ella

À REUS, LE GAUDÍ CENTRE OFFRE UNE INTERPRÉTATION DU GÉNIE DU MODERNISME CATALAN

Le point névralgique se trouve à la place Mercadal, où vous aurez une vue panoramique précieuse de ce style architectural tellement prolifique en Catalogne. Un conseil : s'asseoir sur l'un des bancs de la place et laisser passer le temps tout en observant les bâtiments qui l'encadrent.

Comme la ville défend que l'architecte Antoni Gaudí y est né en 1852,

I després de conèixer Reus, el mar i una rica gastronomia basada en ell, us esperen, a poc més d'un quart d' hora en cotxe, a Tarragona. Abans de seure a taula d'un dels restaurants del Serrallo, el seu barri de pescadors, una manera sàvia de concloure aquesta ruta és visitar el Museu Nacional Arqueològic de Tarragona i observar el patrimoni recuperat de l'etapa d'esplendor de la ciutat romana de Tarraco. ♦

en 1852, podréis visitar el Gaudí Centre, el centro de interpretación del genio del Modernismo catalán que tanta atracción genera aún hoy en todo el mundo.

Y después de conocer Reus, el mar y una rica gastronomía basada en él os esperan, a poco más de un cuarto de hora en coche, en Tarragona. Antes de sentarse a la mesa de uno de los restaurantes del Serrallo, su barrio de pescadores, una manera sabia de concluir esta ruta es visitar el Museo Nacional Arqueológico de Tarragona y observar el patrimonio recuperado de la etapa de esplendor de la ciudad romana de Tarraco. ♦

vous pourrez visiter le Gaudí Centre, le centre d'interprétation du génie du modernisme catalan qui génère autant d'attraction aujourd'hui dans le monde entier.

Et après découvrir Reus, la mer et une gastronomie riche basée sur lui vous attendent, à un peu plus d'un quart d'heure en voiture, à Tarragone. Avant de s'asseoir à la table d'un des restaurants du Serrallo, son quartier de pêcheurs, une façon sage de conclure cette route est de visiter le Musée national archéologique de Tarragone et observer le patrimoine récupéré de l'étape de splendeur de la ville romaine de Tarraco. ♦

© AJUNTAMENT DE REUS

L'ESCALA DE GAUDÍ

Diuen que l'escala de cargol del campanar de Reus va inspirar l'arquitecte Antoni Gaudí per construir l'escala helicoïdal de la Sagrada Família de Barcelona. Sigui com sigui, és obligat visitar-la. D'estil gòtic, està annexada a l'església de Sant Pere de Reus, de factura gòtica també. La seva altura és privilegiada, de 62 metres, i pujar-la esglao a esglao requereix atenció pels cercles concèntrics que va fent constantment. Una altra de les curiositats del campanar de Reus són els pisos cinquè i sisè, rematats amb grans finestrals, cosa que no succeeix als restants. Al més alt, una agulla circumdada per pinacles corona el famós edifici. ♦

LA ESCALERA DE GAUDÍ

Dicen que la escalera de caracol del campanario de Reus inspiró al arquitecto Antoni Gaudí para construir la escalera helicoidal de la Sagrada Familia de Barcelona. Sea como fuere, es de visita obligada. De estilo gótico, está anexa a la iglesia de Sant Pere de Reus, de factura gótica también. Su altura es privilegiada, de 62 metros, y subirla peldaño a peldaño requiere atención por los círculos concéntricos que va haciendo constantemente. Otra de las curiosidades del campanario de Reus son los pisos quinto y sexto, rematados con grandes ventanas, algo que no sucede en los restantes. En lo más alto, una aguja circundada por pináculos corona el famoso edificio. ♦

L'ESCALIER DE GAUDÍ

On dit que l'escalier en colimaçon du clocher de Reus a inspiré l'architecte Antoni Gaudí pour construire l'escalier hélicoïdal de la Sagrada Família de Barcelone. Quoi qu'il en soit, la visite est obligatoire. Au style gothique, il est adjoint à l'église de Sant Pere de Reus, de l'architecture gothique également. Sa hauteur est privilégiée, de 62 mètres, et le monter marche

après marche exige de l'attention en raison des cercles concentriques qu'il réalise constamment. Une autre curiosité du clocher de Reus est les cinquième et sixième étages, couronnés de grandes baies vitrées, ce qui n'est pas le cas dans les autres étages. Au sommet, une aiguille entourée de pinacles couronne le célèbre bâtiment. ♦

TREPITJANT PATRIMONI

PISANDO PATRIMONIO

MARCHER SUR LE PATRIMOINE

DANIEL ROMANÍ

Escriptor i periodista.

És autor de *Catalunya íntima* (Edicions 62) i *Monuments de Catalunya* (Viena Edicions), un recorregut pel patrimoni cultural català.

Escritor y periodista.

Es autor de *Catalunya íntima* (Edicions 62) y *Monuments de Catalunya* (Viena Edicions), un recorrido por el patrimonio cultural catalán.

Écrivain et journaliste. Il s'agit de l'auteur de *Catalunya íntima* (Éditions 62) et de *Monuments de Catalunya* (Viena Edicions), un parcours parmi le patrimoine culturel catalan.

Volto per Catalunya des de fa molts anys. M'agrada fer-ho de maneres ben diferents. En família, sol, amb amics, amb experts de cada indret que visito... havent-ho planificat o improvisant el mateix dia. M'agrada tornar als paisatges i monuments que m'han emocionat, com Sant Climent de Taüll, seure en un dels bancs d'aquesta església romànica i gaudir de la projecció en videomapatge de les pintures que van arrencar sense pietat fa quasi un segle. I provar rutes noves, poc traçades als mapes, com la que va de la Vall de Boí cap al mar, tot fent una giragonsa per anar a buscar un dels rius més alegres –amb més cabal– del Pirineu, el Noguera Pallaresa, per on temps enrere baixaven fusta els raiers, amb senzilles embarcacions fetes de troncs lligats (l'Espai Raier de la Pobla de Segur ho rememora). Passar pel Montsec –cal quedar-s'hi a dormir després de veure el firmament al magnífic observatori astronòmic–; per Lleida –imprescindible pujar al turó de la Seu Vella!–; pel Priorat –i trepitjar el monument que dona nom a la comarca–; pel Modernisme que hi ha escampat per Reus, i desembocar a la Tarraco romana. L'origen i la destinació d'aquesta ruta, el romànic de la Vall de Boí i la Tarragona romana, són Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO. La resta, per a mi, i de ben segur que per als qui els visiten, també són patrimoni de la humanitat. ♦

Recorro Cataluña desde hace muchos años. Me gusta hacerlo de muy diferentes maneras. En familia, solo, con amigos, con expertos de cada lugar que visito... habiéndolo planificado o improvisando el mismo día. Me gusta volver a los paisajes y monumentos que me han emocionado, como Sant Climent de Taüll, sentarme en uno de los bancos de esta iglesia románica y disfrutar de la proyección en video mapping de las pinturas que arrancaron sin piedad hace casi un siglo. Y probar rutas nuevas, poco trazadas en los mapas, como la que transcurre de la Vall de Boí hacia el mar, haciendo eses para encontrar uno de los ríos más alegres –con más caudal– del Pirineo, el Noguera Pallaresa,

RAIERS AL RIU

NOGUERA PALLARESA

RAIERS EN EL RÍO

NOGUERA PALLARESA

RAIERS SUR LA RIVIÈRE

NOGUERA PALLARESA

© ACT / GEMMA MIRALDA

por donde tiempo atrás bajaban madera los raiers (almadieres), con sencillas embarcaciones hechas de troncos atados entre sí (el Espai Raier de la Pobla de Segur lo rememora). Pasar por el Montsec –hay que quedarse a dormir después de ver el firmamento en el magnífico observatorio astronómico–; por Lleida –imprescindible subir a la colina de la Seu Vella!–; por el Priorat –y pisar el monumento que da nombre a la comarca–; por el Modernismo que hay esparcido por Reus, y desembocar en la Tarraco romana. El origen y el destino de esta ruta, el románico de la Vall de Boí y la Tarragona romana, son Patrimonio de la Humanidad por la UNESCO. Los otros, para mí y seguro que para quienes los visitan, también son patrimonio de la humanidad. ♦

J e parcours la Catalogne depuis longtemps. J'aime le faire de plusieurs façons. En famille, seul, avec des amis, des experts de chaque lieu que je visite... en l'ayant planifié ou improvisant le jour même. J'aime retourner aux paysages et monuments qui m'ont ému, tels que Sant Climent de Taüll, m'asseoir sur l'un des bancs de cette église romane et profiter de la projection en vidéo mapping des peintures qui ont été arrachées sans pitié il y a presque un siècle. Et essayer de nouvelles routes, peu tracées sur les cartes, comme celle qui traverse la Vall de Boí vers la mer, en faisant des zigzags pour trouver l'une des rivières les plus joyeuses, avec plus de débit, des Pyrénées, le Noguera Pallaresa, par où auparavant les raiers (raieliers) descendaient du bois, avec des embarcations simples faites en troncs attachés (l'Espai Raier de La Pobla de Segur le remémore). Passer par le Montsec, il faut rester dormir après avoir vu le firmament à l'observatoire astronomique magnifique ; par Lleida, indispensable de monter à la colline de La Seu Vella ; par le Priorat, et marcher sur le monument qui donne son nom à la région ; par le Modernisme éparsillé dans Reus, et déboucher sur la Tarraco romaine. Le départ et l'arrivée de cette route, le roman de la Vall de Boí et la Tarragone romaine sont Patrimoine de l'humanité par l'UNESCO. Les autres, pour moi et sûrement pour ceux qui les visitent, sont également patrimoine de l'humanité. ♦

ABRIL > ABRIL > AVRIL

MONTBLANC / Setmana Medieval. Els carrers i les places transporten els visitants a l'Edat Mitjana amb la representació de la llegenda de Sant Jordi.

MONTBLANC / Semana Medieval. Sus calles y sus plazas transportan a los visitantes a la Edad Media con la representación de la leyenda de San Jorge.

MONTBLANC / Semaine médiévale. Ses rues et ses places transportent les visiteurs au Moyen-Âge avec la représentation de la légende de Saint-Georges.

MAIG > MAYO > MAI

TARRAGONA / Tarraco Viva. A la segona meitat del mes, festival per a la promoció de la història antiga i el patrimoni.

TARRAGONA / Tarraco Viva. En la segunda mitad del mes, festival para la promoción de la historia antigua y el patrimonio.

TARRAGONA / Tarraco Viva. Pendant la seconde moitié du mois, festival pour la promotion de l'histoire antique et du patrimoine.

© GZ

REUS / Trapezi. Ocasió excel·lent per visitar una ciutat que durant uns dies mostra als seus carrers la diversitat i la riquesa del món del circ.

REUS / Trapezi. Ocasion excelente para visitar una ciudad que durante unos días muestra en sus calles la diversidad y la riqueza del mundo del circo.

REUS / Trapezi. Occasion excellente pour visiter une ville qui montre dans ses rues la diversité et la richesse du monde du cirque pendant quelques jours.

LLEIDA / Aplec del Caragol. A finals del mes, esdeveniment gastronòmic popular en què es mengen cargols.

LLEIDA / Aplec del Caragol. A finales del mes, acontecimiento gastronómico popular en el que se comen caracoles.

LLEIDA / Aplec del Caragol. À la fin du mois, évènement gastronomique populaire où des escargots sont dégustés.

JUNY-JULIOL > JUNIO-JULIO > JUIN-JUILLET

LA POBLA DE SEGUR / Diada dels Raiers. Representació pràctica de la construcció d'embarcacions fluvials amb troncs de fustes.

LA POBLA DE SEGUR / Diada dels Raiers. Representación práctica de la construcción de embarcaciones fluviales con troncos de maderas.

LA POBLA DE SEGUR / Journée des Raiers. Représentation pratique de la construction des embarcations fluviales avec des troncs en bois.

JUNY-NOVEMBRE > JUNIO-NOVIEMBRE > JUIN-NOVEMBRE

ÀGER / Música sota les estrelles. Cicle de concerts al Parc Astronòmic del Montsec.

ÀGER / Música bajo las estrellas. Ciclo de conciertos en el Parque Astronómico del Montsec.

ÀGER / De la musique sous les étoiles. Cycle de concerts dans le Parc astronomique du Montsec.

SETEMBRE > SEPTIEMBRE > SEPTEMBRE

TÀRREGA / Fira del Teatre al Carrer. Un dels mercats de les arts escèniques més importants d'Europa.

TÀRREGA / Fira del Teatre al Carrer. Uno de los mercados de las artes escénicas más importantes de Europa.

TÀRREGA / Fira del Teatre al Carrer. L'un des événements les plus importants d'Europe pour les arts de la rue.

© ACT / LLUÍS CARRO

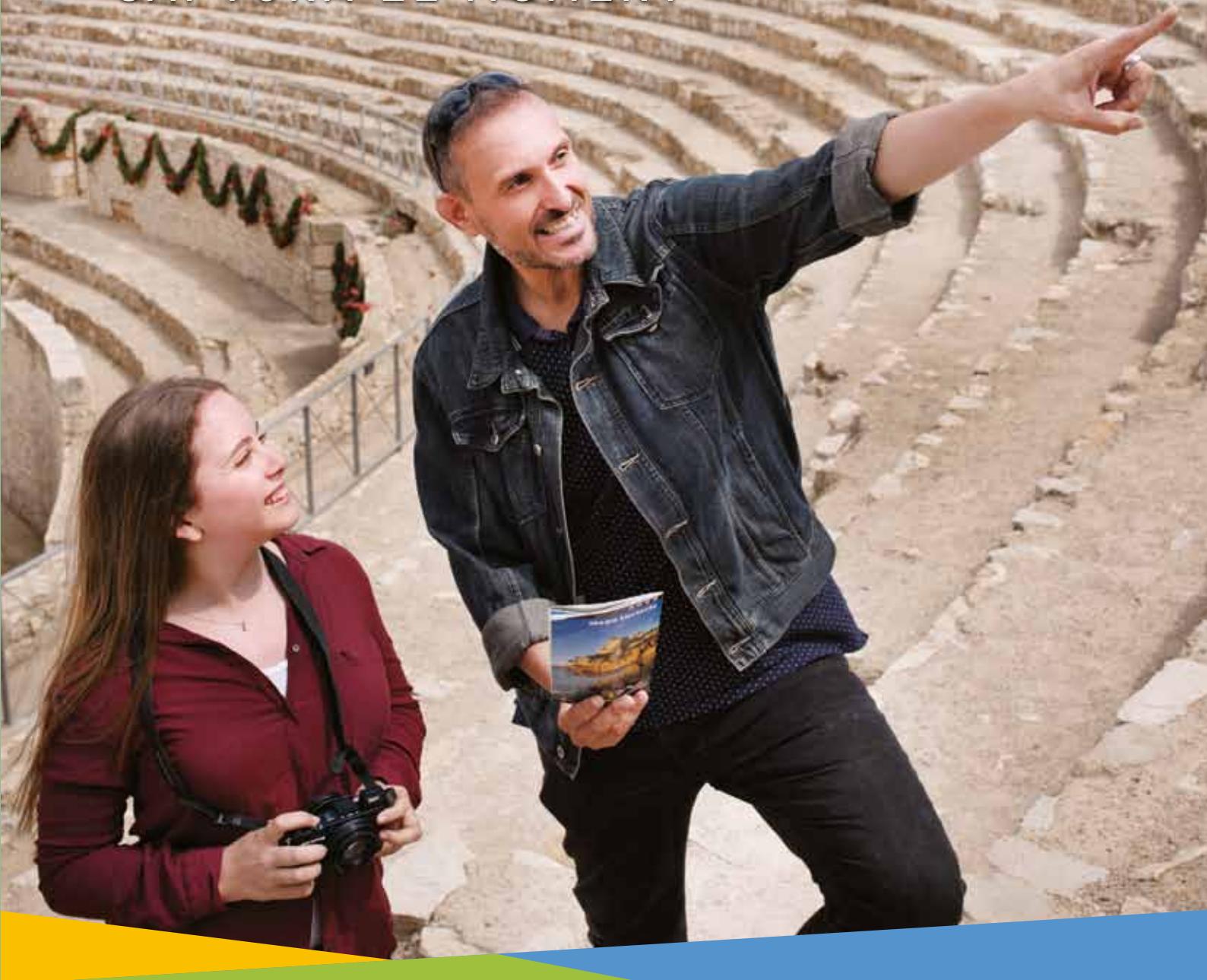
TARRAGONA / Diada castellera de Santa Tecla. El dia 29, gran demostració de castells com a part de la festa major.

TARRAGONA / Diada castellera de Santa Tecla. El día 29, gran demostración de castells o torres humanas como parte de la fiesta mayor.

TARRAGONE / Journée des tours humaines de Santa Tecla. Le 29, grande démonstration de Castells ou tours humaines faisant partie de la grande fête.

Costa Daurada,

CAPTURA EL MOMENT

COSTA DAURADA
Al teu estil!

La Costa Daurada és la teva història. Descobreix les restes mil·lenàries que parlen de romanitat i poder imperial a Tàrraco. Passeja pels paisatges inspiradors de genis universals com Gaudí a Reus, Casals al Vendrell i Miró a Mont-roig del Camp. Vibra a les places i carrers amb les construccions castelleres que s'aixequen al so de la festa i escolta el silenci de les ermites de la Serra de Montsant. Endinsa't en el recolliment de l'arquitectura del Cister als monestirs de Poblet i Santuari de la Mare de Déu de la Salut i recorre cellers modernistes que han esdevingut catedrals del vi. Reviu l'època medieval a Montblanc i viatja a la prehistòria amb l'art rupestre, resseguint les petjades de la història. Costa Daurada, capture el moment!

www.costadaurada.info

@costadauradatur

EL QUE CATALUNYA AMAGA: DE LA COSTA CAP A PONENT

LO QUE CATALUÑA ESCONDE:
DE LA COSTA HACIA PONIENTE

LES SECRETS DE LA CATALOGNE :
DE LA CÔTE VERS LES TERRES

EL QUE CATALUNYA AMAGA: DE LA COSTA CAP A PONENT

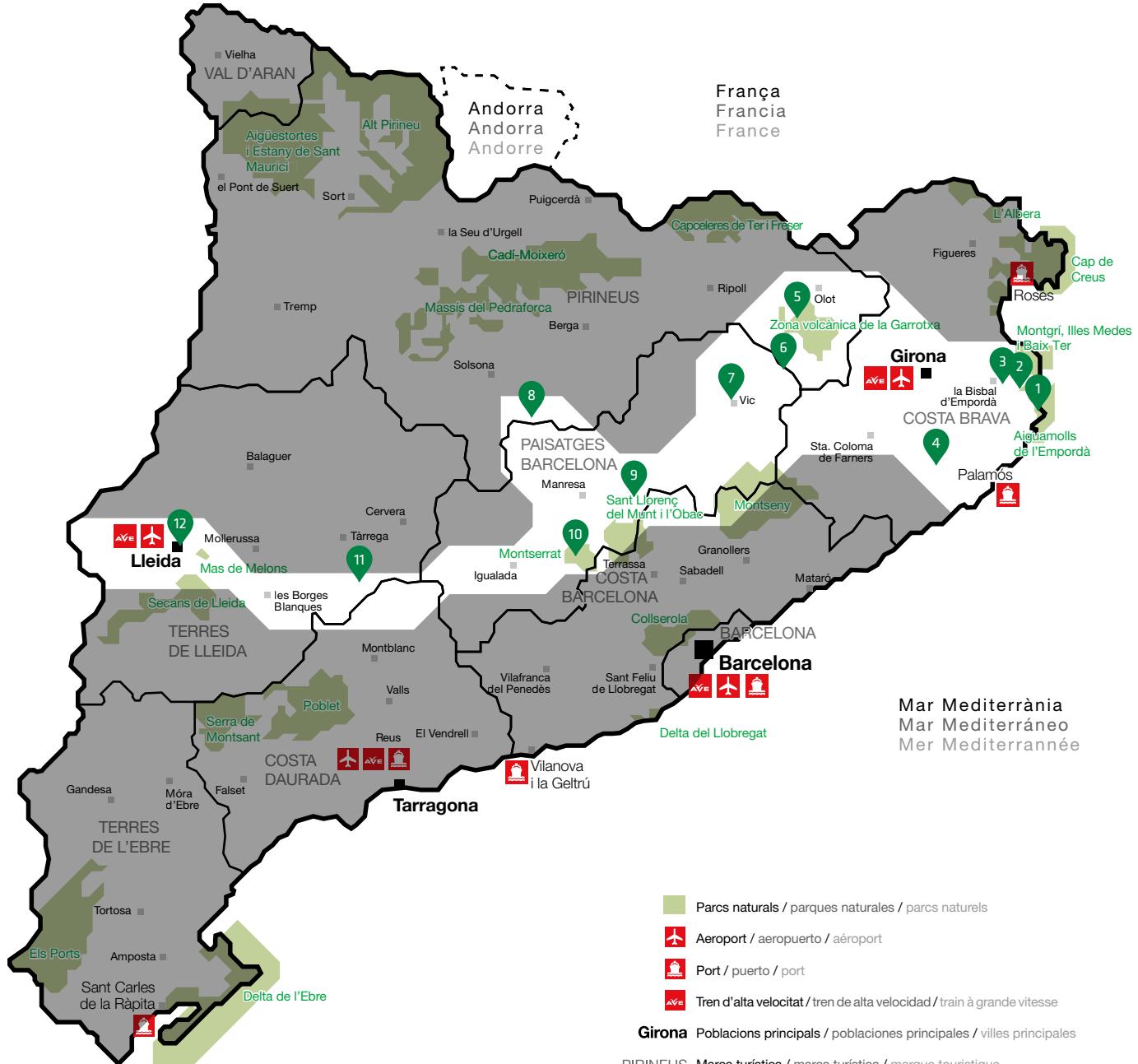
LO QUE CATALUÑA ESCONDE: DE LA COSTA HACIA PONIENTE

LES SECRETS DE LA CATALOGNE : DE LA CÔTE VERS LES TERRES

Cales recòndites, fonts de salut, una muntanya santa i una altra de sal, pobles medievals, arbres monumentals... aquesta ruta ens revela els secrets més ben guardats dels catalans. ↗

Calas recónditas, manantiales de salud, una montaña santa y otra de sal, pueblos medievales, árboles monumentales... esta ruta nos revela los secretos mejor guardados de los catalanes.

Des criques perdues, des sources de santé, une montagne sainte et une autre de sel, des villages médiévaux, des arbres monumentaux... cette route nous révèle les secrets mieux gardés des catalans.

QUÈ VISITAR > QUÉ VISITAR > QUE VISITER

1 PLATGES I CALES DE BEGUR
PLAYAS Y CALAS DE BEGUR
PLAGES ET CRIQUES DE BEGUR

2 PALS
PALS
PALS

3 PERATALLADA
PERATALLADA
PERATALLADA

4 MASSÍS DE LES GAVARRES
MACIZO DE LES GAVARRES
LE MASSIF DE LES GAVARRES

5 LA VALL D'EN BAS
LA VALL D'EN BAS
LA VALL D'EN BAS

6 RUPIT I PRUIT
RUPIT I PRUIT
RUPIT I PRUIT

7 VIC
VIC
VIC

8 CASTELL DE CARDONA
CASTILLO DE CARDONA
CHÂTEAU DE CARDONA

9 MURA
MURA
MURA

10 MONESTIR DE MONTserrat
MONASTERIO DE MONTserrat
MONASTÈRE DE MONTserrat

11 GUIMERÀ
GUIMERÀ
GUIMERÀ

12 SEU VELLA DE LLEIDA
SEU VELLA DE LLEIDA
CATHÉDRALE DE LLEIDA

TANT PER DESCOBIR

TANTO POR DESCUBRIR

TANT À DÉCOUVRIR

De la Costa Brava al centre geogràfic i espiritual de Catalunya, aquesta ruta amaga platges i cales privilegiades, una infinitat de pobles medievals, cascades impressionants i castells amb història.

Iniciem el nostre periple a Begur, a la comarca del Baix Empordà. Som en un dels enclavaments més bells i sorprenents de la Costa Brava. El seu camí de ronda cobreix un tram excepcional del litoral català ple de cales i platges úniques com la d'Aiguablava, la poca profunditat

i tranquil·litat de les seves aigües, a més de la varietat de serveis que ofereix sense allunyar-se de la sorra, la fan molt adequada per a tota la família. O Aigua Xelida, un racó salvatge i capricios format per una cala petita de sorra, pedra i aigües cristal·lines que sembla existir perquè tan sols els pocs privilegiats que hi arriben puguin gaudir-la. I el terme municipal de Begur encara amaga algunes de les platges més prestigioses de la Costa Brava, com Platja Fonda, Sa Tuna, Illa Roja, Aiguafreda... noms de llocs que han fet famosos els tons blaus de les aigües del Baix Empordà.

Ens allunyem del mar per endinsar-nos en la plana empordanesa

De la Costa Brava al centro geográfico y espiritual de Cataluña, esta ruta esconde playas y calas privilegiadas, un sinfín de pueblos medievales, impresionantes cascadas y castillos con historia.

niciamos nuestro periplo en Begur, en la comarca del Baix Empordà. Estamos en uno de los enclaves más bellos y sorprendentes de la Costa Brava. Su camino de ronda cubre un tramo excepcional del litoral catalán repleto de calas y playas únicas como la de Aiguablava, cuyas

CASTELL DE CARDONA

CASTILLO DE CARDONA

CHÂTEAU DE CARDONA

© GZ

poca profundidad y tranquilidad de sus aguas, además de la variedad de servicios que ofrece sin alejarse de la arena, la hacen muy adecuada para toda la familia. O Aigua Xelida, un rincón salvaje y caprichoso formado por una cala pequeña de arena, piedra y aguas cristalinas que parece existir para que tan solo los pocos privilegiados que llegan a ella puedan disfrutarla. Y el término municipal de Begur aún esconde algunas de las playas más prestigiosas de la Costa Brava, como Playa Fonda, Sa Tuna, Illa Roja, Aiguafreda... nombres de lugares que han hecho famosos los tonos azules de las aguas del Baix Empordà.

Depuis la Costa Brava au centre géographique et spirituel de la Catalogne, cette route cache des plages et des criques privilégiées, une multitude de villages médiévaux, des cascades impressionnantes et des châteaux historiques.

N

ous débutons notre périple à Begur, dans la région du Baix Empordà. Nous sommes dans l'une des enclaves les plus belles et surprenantes de la Costa Brava. Son chemin de ronde couvre un tronçon exceptionnel du littoral catalan riche en criques

et plages uniques comme celle d'Aiguablava, dont la petite profondeur et la tranquillité de ses eaux, en plus de la variété de services qu'elle offre sans s'éloigner du sable, la rendent très appropriée pour toute la famille, ou Aigua Xelida, un coin sauvage et capricieux composé d'une petite crique de sable, pierre et eaux cristallines qui semble exister pour que seuls quelques privilégiés qui y accèdent puissent en profiter. Et la commune de Begur cache encore certaines des plages les plus prestigieuses de la Costa Brava, telles que plage Fonda, Sa Tuna, Illa Roja, Aiguafreda... des noms de lieux qui ont rendu célèbres les tons bleus des eaux du Baix Empordà.

i descobrir un conjunt de localitats de reminiscències medievals. L'estètica rústica i l'assossec que es respira a l'Empordanet –el nom amb el qual el gran escriptor català Josep Pla va batejar aquesta zona– són evidents en pobles com Pals o Peratallada, els més famosos i monumentals, però també en altres més petits i desconeguts com Monells, Cruilles, Sant Feliu de Boada o Palau-sator. El carril bici del Baix Empordà –una àmplia xarxa de camins i carreteres rurals allunyades de les grans vies de comunicació– ens convida a recórrer-los a cop de pedal.

Continuem terra endins cap a la Vall d'en Bas, una vall amagada entre muntanyes i apartada dels circuits turístics. Aquí ens espera un veritable tresor paisatgístic, trufat de masies i cases de pedra, que a la primavera es tenyeix d'un verd intens. Visitem els Hostalets d'en Bas, un poble que es va crear al voltant d'un petit hostal alçat a l'antic camí que enllaçava les ciutats de Vic i Olot. El carrer de la Teixeda, plasmat en moltes obres de pintors i fotògrafs al llarg de la història, destaca per les seves cases alineades amb bonics balcons de fusta.

A LA VALL D'EN BAS ENS ESPERA UN TRESOR PAISATGÍSTIC, TRUFAT DE MASIES I CASES DE PEDRA

En aquest viatge al passat és indispensable fer escala al municipi de Rupit i Pruit, un dels conjunts històrics més ben conservats de Catalunya. A Rupit recorrem el famós carrer dels Fossars, travessem el pont penjant que uneix les dues parts del poble, passem per la plaça Major i admirarem l'església de Sant Miquel. A Pruit, un llogaret situat a 1 quilòmetre de Rupit, l'ermita de Sant Andreu, d'origen romànic, és una meravella. Sense sortir d'aquest terme municipal, ens encaminem cap al mirador del Salt de Sallent, on la sorpresa és

© WWW.LACUINADESEMPRE.CAT BY ALBERT VILAS

EL MATÓ

Una de les postres més tradicionals de Catalunya és el mató. S'elabora en molts pobles de la Catalunya central, però el més famós és el de Montserrat. La tradició explica que les pageses del Bages el venien, ja des de finals del segle XIX, al mercat de Montserrat. S'elabora amb llet d'ovella, de cabra o de vaca, i es menja sol o amb mel o sucre. ♦

EL MATÓ

Uno de los postres más tradicionales de Cataluña es el *mató* (queso fresco). Se elabora en muchos pueblos de la Cataluña central, pero el más famoso es el de Montserrat. La tradición cuenta que las payesas del Bages lo vendían, ya desde finales del siglo XIX, en el mercado de Montserrat. Se elabora con leche de oveja, de cabra o de vaca, y se come solo o con miel o azúcar. ♦

LE MATÓ

L'un des desserts les plus traditionnels en Catalogne est le *mató* (fromage frais). Il est élaboré dans de nombreux villages de la Catalogne centrale, mais le plus célèbre est celui de Montserrat. La tradition raconte que les paysannes du Bages le vendaient, déjà à la fin du XIXe siècle, au marché de Montserrat. Il est élaboré avec du lait de brebis, de chèvre ou de vache, et il est mangé seul ou avec du miel ou du sucre. ♦

Nos alejamos del mar para adentrarnos en la llanura ampurdanesa y descubrir un conjunto de localidades de reminiscencias medievales. La estética rústica y el sosiego que se respira en el Empordanet –el nombre con el que el gran escritor catalán Josep Pla bautizó esta zona– son evidentes en pueblos como Pals o Peratallada, los más famosos y monumentales, pero también en otros más pequeños y desconocidos como Monells, Cruilles, Sant Feliu de Boada o Palau-sator. El carril bici del Baix Empordà –una amplia red de caminos y carreteras rurales alejadas de las grandes vías de comunicación– nos invita a recorrerlos a golpe de pedal.

Continuamos tierra adentro hacia la Vall d'en Bas, un valle escondido entre montañas y apartado de los circuitos turísticos. Aquí nos aguarda un verdadero tesoro paisajístico, trufado de masías y casas de piedra, que en primavera se tiñe de un verde intenso. Visitamos Els Hostalets d'en Bas, un pueblo que se creó alrededor de un pequeño hostal alzado en el antiguo camino que enlazaba las ciudades de Vic y Olot. La calle de la Teixeda, plasmada en muchas obras de pintores

EN LA VALL D'EN BAS NOS AGUARDA UN TESORO PAISAJÍSTICO, TRUFADO DE MASÍAS Y CASAS DE PIEDRA

y fotógrafos a lo largo de la historia, destaca por sus casas alineadas con bonitos balcones de madera.

En este viaje al pasado es indispensable hacer escala en el municipio de Rupit i Pruit, uno de los conjuntos históricos mejor conservados de Cataluña. En Rupit recorremos la famosa calle de los Fossars, atravesamos el puente colgante que une las dos partes del pueblo, paseamos por la plaza Major y admiramos la iglesia de Sant Miquel. En Pruit, una aldea situada a 1 kilómetro de Rupit, la ermita de Sant Andreu, de origen románico, es

HOSTALET D'EN BAS, LA VALL D'EN BAS

HOSTALET D'EN BAS, LA VALL D'EN BAS

HOSTALET D'EN BAS, LA VALL D'EN BAS

© ACT / SERVICIOS EDITORIALES GEORAMA

Nous nous éloignons de la mer pour nous plonger dans la plaine ampurdanaise et découvrir un ensemble de communes aux réminiscences médiévales. L'esthétique rustique et le calme qui se respire dans l'Empordanet, le nom avec lequel le grand écrivain catalan Josep Pla a baptisé cette zone, sont évidents dans les villages tels que Pals ou Peralta, les plus célèbres et monumetaux, mais également dans d'autres plus petits et méconnus tels que Monells, Cruïlles, Sant Feliu de Boada ou Palau-sator. La piste cyclable du Baix Empordà, un réseau large de chemins et de routes ruraux éloignés des grandes voies de communication, nous invite à les parcourir à coup de pédale.

Nous continuons à l'intérieur des terres vers la Vall d'en Bas, une vallée cachée entre les montagnes et éloignée des circuits touristiques. Un véritable trésor paysager nous attend ici, truffé de fermes et de maisons en pierre, qui se teint en vert intense au printemps. Nous visitons Els Hostalets d'en Bas, un village créé autour d'une petite auberge érigée sur l'ancien chemin qui reliait les villes de Vic et d'Olot. La rue de la Teixeda, reflétée sur de nombreuses pièces de peintres et de photographes

UN TRÉSOR PAYSAGER NOUS ATTEND DANS LA VALL D'EN BAS, TRUFFÉ DE FERMES ET DE MAISONS EN PIERRE

tout au long de l'histoire, est remarquable en raison de ses maisons alignées avec de jolis balcons en bois.

Dans ce voyage dans le passé, il est indispensable de faire une escale à la commune de Rupit i Pruit, l'un des ensembles historiques des mieux conservés de la Catalogne. Nous parcourons à Rupit la célèbre rue dels Fossars, nous traversons le pont suspendu qui relie les deux parties du village, nous nous promenons dans la place Major et nous admirons l'église de Sant Miquel. À Pruit, un hameau situé à 1 kilomètre de Rupit, l'ermitage de Sant Andreu,

doble. A un costat, es pot gaudir de la vista d'una impressionant cascada i, a l'altre, d'una panoràmica de les muntanyes del Collsacabra, en la qual destaca la curiosa Roca de l'Agullola, que sembla que estigué a punt de caure al buit.

La nostra següent parada és Vic, ciutat molt popular entre els catalans gràcies al seu mercat setmanal i als embotits de porc, especialment la llonganissa.

A una hora en cotxe de Vic es troba Cardona. Ens passaríem hores al Parc Cultural de la Muntanya de Sal, però també volem veure el castell de Cardona, un edifici monumental que actualment funciona com parador de turisme. Al seu interior es troba la col·legiata de Sant Vicenç, un dels més bells exemples de romànic primitiu a Catalunya.

Des de Cardona ens dirigim al Parc Natural de la Muntanya de Montserrat. Ens aturem en alguns llocs del

una maravilla. Sin salir de este término municipal, nos encaminamos hacia el mirador del Salt de Sallent, donde la sorpresa es doble. A un lado, se puede disfrutar de la vista de una impresionante cascada y, al otro, de una panorámica de las montañas del Collsacabra, en la que destaca la curiosa Roca de l'Agullola, que parece que está a punto de caer al vacío.

Nuestra siguiente parada es Vic, ciudad muy popular entre los catalanes gracias a su mercado semanal y a los embutidos de cerdo, especialmente la longaniza.

A una hora en coche de Vic se encuentra Cardona. Nos pasaríamos horas en el Parque Cultural de la Montaña de Sel, pero también queremos ver el castillo de Cardona, un monumental edificio que hoy funciona como parador de turismo. En su interior se encuentra la colegiata de Sant Vicenç, uno de los más bellos ejemplos de románico primitivo en Cataluña.

à l'origine romane, est une merveille. Sans quitter cette commune, nous marchons vers le belvédère du Salt de Sallent, où la surprise est double. D'un côté, nous pouvons profiter de la vue d'une cascade impressionnante et, de l'autre côté, d'une vue panoramique des montagnes du Collsacabra, où la Roca de l'Agullola curieuse est remarquable, qui semblent à deux doigts de tomber dans la vide.

Notre arrêt suivant est Vic, une ville très populaire parmi les catalans grâce à son marché hebdomadaire et aux charcuteries de porc, particulièrement la longanisse.

Cardona se trouve à une heure en voiture depuis Vic. Nous passerions des heures dans le Parc culturel de la montagne de Sel, mais nous souhaitons également voir le château de Cardona, un bâtiment monumental qui fonctionne de nos jours comme un Parador de tourisme. L'église collégiale de Sant Vicenç se trouve à l'inté-

MUNTANYA DE
MONTSERRAT
MONTAÑA DE
MONTSERRAT
MONTAGNE DE
MONTSERRAT
LES AGULLES DE
MONTSERRAT © YANN
ARTHUS-BERTRAND

Camí Ignasià, una ruta senderista que recrea la que sant Ignasi de Loiola, fundador de la Companyia de Jesús, va recórrer el 1522 des del seu barri natal, Loiola, al País Basc, fins a Manresa, al cor de Catalunya.

I arribem al final d'aquesta ruta: Montserrat. El monestir i l'abadia surgint d'entre les roques, amb la silueta de la muntanya al fons retallant el cel, és una de les imatges icòniques de Catalunya. ♦

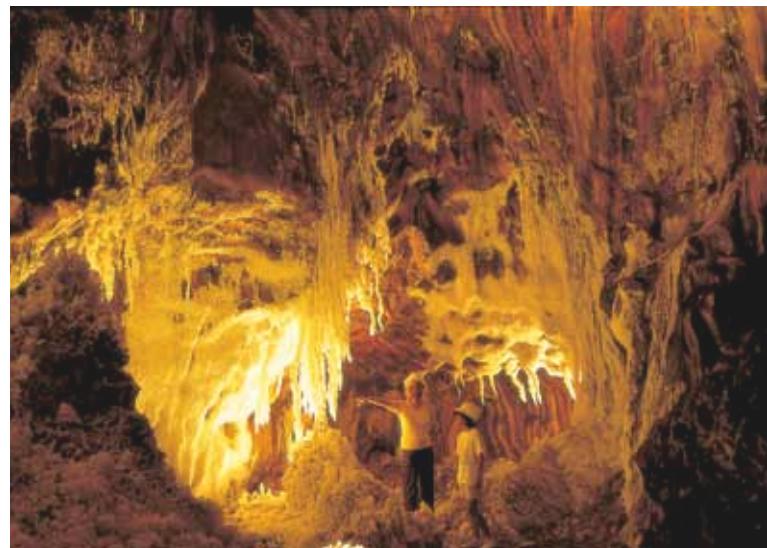
Desde Cardona nos dirigimos al Parque Natural de la Montaña de Montserrat. Nos detenemos en algunos lugares del Camino Ignaciano, una ruta senderista que recrea la que el santo Ignacio de Loyola, fundador de la Compañía de Jesús, recorrió en 1522 desde su barrio natal, Loyola, en el País Vasco, hasta Manresa, en el corazón de Cataluña.

Y llegamos al final de esta ruta: Montserrat. El monasterio y la abadía surgiendo de entre las rocas, con la silueta de la montaña al fondo recordando el cielo, es una de las imágenes icónicas de Cataluña. ♦

rieur, l'un des plus beaux exemples du roman primitif en Catalogne.

Nous nous dirigeons au Parc naturel de la montagne de Montserrat depuis Cardona. Nous nous arrêtons à certains lieux du Chemin ignacien, une route de randonnée qui recrée celle que le saint Ignacio de Loyola, fondateur de la Compagnie de Jésus, a parcouru en 1522 depuis son quartier natal, Loyola, au Pays basque, jusqu'à Manresa, au cœur de la Catalogne.

Et nous arrivons à la fin de cette route : Montserrat. Le monastère et l'abbaye surgissant des roches, avec la silhouette de la montagne au fond coupant le ciel, est l'une des images emblématiques de la Catalogne. ♦

© ACT / TURISMO VERDE, S.L.

LA MUNTANYA DE SAL

No és estrany que les mines de sal de Cardona siguin les més conegudes de Catalunya: són les més espectaculars. Aquest jaciment va començar la seva activitat l'any 1929 i la va acabar el 1990. Tants anys dedicats a l'extracció van deixar més de 200 quilòmetres de galeries i, avui, el vell recinte miner s'ha habilitat per a la visita turística i cultural. Després d'assistir a una classe sobre les peculiaritats geològiques de la muntanya de sal, que es va gestar fa 40 milions d'anys coincidint amb la formació dels Pirineus, la visita ofereix la possibilitat d'entrar en una de les mines i contemplar l'espectacle de les seves galeries i sales plenes d'estalactites i estalagmites. ♦

LA MONTAÑA DE SAL

No es extraño que las minas de sal de Cardona sean las más conocidas de Cataluña: son las más espectaculares. Este yacimiento comenzó su actividad en el año 1929 y la terminó en 1990. Tantos años dedicados a la extracción dejaron más de 200 kilómetros de galerías y, hoy, el viejo recinto minero se ha habilitado para la visita turística y cultural. Después de asistir a una clase sobre las peculiaridades geológicas de la montaña de sal, que se gestó hace 40 millones de años coincidiendo con la formación de los Pirineos, la visita ofrece la posibilidad de entrar en una de las minas y contemplar el espectáculo de sus galerías y salas llenas de estalactitas y estalagmitas. ♦

LA MONTAGNE DE SEL

Il n'est pas rare que les mines de sel de Cardona soient les plus connues de la Catalogne : ce sont les plus spectaculaires. Ce gisement a commencé son activité en 1929 et terminé en 1990. Autant d'années dédiées à l'extraction ont laissé plus de 200 kilomètres de galeries et, de nos jours, l'ancienne enceinte minière a été habilitée pour la visite touristique et cultu-

relle. Après avoir assisté à un cours sur les particularités géologiques de la montagne de sel, qui s'est produit il y a 40 millions d'années coïncidant avec la formation des Pyrénées, la visite propose la possibilité d'entrer dans une des mines et de contempler le spectacle de ses galeries et de ses salles remplies de stalactites et de stalagmites. ♦

Joan, Josep & Jordi Roca

MENJAR-SE EL PAISATGE

COMERSE EL PAISAJE

DÉVORER LE PAYSAGE

Als germans Roca no només els uneix la consanguinitat, també ho fa la passió per la cuina catalana i els seus paisatges: els de l'Ebre, els Pirineus, l'Empordà... els productes combinen amb mestratge i amor.

Ei Joan és cuiner; el Josep és sommelier, maître i cap de sala, i el Jordi és reposter. Dirigeixen El Celler de Can Roca, el restaurant més internacional de Catalunya, posseïdor de tres estrelles Michelin, que als anys 2013 i 2015 va ser considerat el millor del món per la prestigiosa revista anglesa *Restaurant Magazine*.

Els tres germans van començar a cuinar a Can Roca, un establiment que els seus pares tenien a Taialà, a la ciutat de Girona, que també acull El Celler de Can Roca. Van créixer entre cassoles i fogons.

«Nosaltres ho hem après tot de la cuina de la nostra mare. Intentem plasmar al plat el seu missatge i sobretot el respecte per la tradició i per les receptes tradicionals i populars».

L'escriptor Josep Pla va sentenciar que la cuina és el paisatge portat a la cassola.

«Sempre ens ha seduït la idea de menjar-se el paisatge, aquest es-

pai tan nostre que ha donat caràcter i essència al nostre poble».

Per al Joan, el gran, Catalunya té gust de «sofregit, picades, mar i muntanya, amb una tradició extraordinària»; per al Josep, el mitjà, «a aquest paisatge divers, a aquesta estacionalitat marcada», i per a en Jordi, el menor, afegeix: «és un territori privilegiat, des de l'Ebre fins als Pirineus».

L'important és tenir alguna cosa per explicar i el que els germans Roca tenen per explicar és un territori ric en productes que els donen la possibilitat d'ofrir, en cada moment de l'any, coses extraordinàries. ♦

A los hermanos Roca no solo les une la consanguinidad, también lo hace la pasión por la cocina catalana y sus paisajes: los del Ebro, los Pirineos, el Empordà... cuyos productos combinan con maestría y amor.

Juan es cocinero; Josep es sumiller, maître y jefe de sala, y Jordi es repostero.

Dirigen El Celler de Can

Roca, el restaurante más internacional de Cataluña, poseedor de tres estrellas Michelin, que en los años 2013 y 2015 fue considerado el mejor del mundo por la prestigiosa revista inglesa *Restaurant Magazine*.

Los tres hermanos comenzaron a cocinar en Can Roca, un establecimiento que sus padres tenían en Taialà, en la ciudad de Girona, que también acoge El Celler de Can Roca. Crecieron entre cazuelas y fogones.

—«Nosotros lo hemos aprendido todo de la cocina de nuestra madre. Intentamos plasmar en el plato su mensaje y sobre todo el respeto por la tradición y por las recetas tradicionales y populares».

El escritor Josep Pla sentenció que la cocina es el paisaje llevado a la cazuera.

—«Siempre nos ha seducido la idea de comerse el paisaje, ese espacio tan nuestro que ha dado carácter y esencia a nuestro pueblo».

Para Joan, el mayor, Cataluña sabe «a sofrito, a picadillos, a mar y montaña, con una tradición extraordinaria»; para Josep, el mediano, «a ese paisaje diverso, a esa estacionalidad marcada», y Jordi, el menor, añade: «es un territorio privilegiado, desde el Ebro hasta los Pirineos».

Lo importante es tener algo que contar y lo que los hermanos Roca tienen para contar es un territorio rico en productos que les dan la posibilidad de ofrecer, en cada momento del año, cosas extraordinarias. ♦

**ELS GERMANS ROCA,
DEL RESTAURANT
CELLER DE CAN ROCA**
LOS HERMANOS ROCA,
DEL RESTAURANTE
CELLER DE CAN ROCA
LES FRERES ROCA, DU
RESTAURANT CELLER
DE CAN ROCA
©GZ

La consanguinité n'est pas la seule chose qui unit les frères Roca, mais également la passion de la cuisine catalane et ses paysages, ceux de l'Èbre, des Pyrénées, l'Empordà... dont les produits sont combinés avec maîtrise et amour.

- « Nous avons tout appris de la cuisine de notre mère. Nous essayons de refléter son message dans l'assiette et surtout le respect pour la tradition et les recettes traditionnelles et populaires ».

L'écrivain Josep Pla a déclaré que la cuisine est le paysage emporté dans la casserole.

- « L'idée de manger le paysage nous a toujours séduit, cet espace aussi nôtre qui a donné du caractère et de l'essence à notre village ».

Pour Joan, l'aîné, la Catalogne a le goût de « légumes frits, aliments hachés, à mer et à montagne, avec une tradition extraordinaire » ; pour Josep, le cadet, « à ce paysage divers, à cette saisonnalité marquée », et Jordi, le benjamin, ajoute : « c'est un territoire privilégié, depuis l'Èbre jusqu'aux Pyrénées ».

Ce qui est important est d'avoir quelque chose à raconter et ce que les frères Roca ont à raconter est un territoire riche en produits qui leur donnent l'occasion de proposer, à tout moment de l'année, des choses extraordinaires. ♦

EL QUE CATALUNYA AMAGA: DE LA COSTA CAP A PONENT

Lo que Cataluña esconde: de la costa hacia poniente
Les secrets de la Catalogne : de la côte vers les terres

UN PAÍS AMB VISTES

UN PAÍS CON VISTAS

UN PAYS AVEC DES VUES

El passat està molt present en aquesta ruta que arrenca a les muntanyes arrodonides de les Gavarres, a prop del mar, i finalitza en el punt més alt de la ciutat de Lleida: el campanar de la Seu Vella.

Considerades el pulmó verd de la Costa Brava, les muntanyes del massís de les Gavarres, de relleu suau i ondulat, ocupen un extens territori a cavall entre les comarques del Baix Empordà i el Gironès, i són un veritable paradís per als amants de la natura i els esports a l'aire lliure. Aquí comença la nostra ruta de tardor i hivern, en un lloc on fa milers d'anys, a l'inici del Neolític, es van establir alguns dels primers assentaments humans de Catalunya. Per això, no és estrany que durant el recorregut de les seves rutes trobem dòlmens i monuments megalítics, especialment a la zona de Fitor, molt a prop del municipi de la Bisbal d'Empordà. Ens provoca vertigen pensar que estem davant de vestigis dels habitants que van viure en aquest massís entre el 3300 i el 1800 a. de C.

L'escriptor Josep Pla, nascut al Baix Empordà, deia de les Gavarres que eren de «formes elefantíàsiques», i de les veïnes muntanyes de les Guilleries –pròxima parada a la nostra ruta– que els seus «racons de dolçor i pau són d'un verd tan fi, d'una llum tan suau, d'un color tan plàcidament somiejat que semblen convertir la realitat immediata en un llunyà i borros

CINGLES DE RUPIT
BARRANCOS DE RUPIT
RAVINS DE RUPIT
© ACT / KIM CASTELLS

El pasado está muy presente en esta ruta que arranca en las montañas redondeadas de Les Gavarres, cerca del mar, y finaliza en el punto más alto de la ciudad de Lleida: el campanario de la Seu Vella.

Consideradas el pulmón verde de la Costa Brava, las montañas del macizo de Les Gavarres, de relieve suave y ondulado, ocupan un extenso territorio a caballo entre las comarcas del Baix Empordà y el Gironès, y son un verdadero paraíso para los amantes de la naturaleza y los deportes al aire libre. Aquí comienza nuestra ruta de otoño e invierno, en un lugar donde hace miles de años, al inicio del Neolítico, se establecieron algunos de los primeros asentamientos humanos de Cataluña. Por ello, no es extraño que durante el recorrido de sus senderos encontremos dólmenes y monumentos megalíticos, especialmente en la zona de Fitor, muy cerca del municipio de la Bisbal d'Empordà. Nos da vértigo pensar que estamos frente a vestigios de los habitantes que vivieron en este macizo entre el 3300 y el 1800 a. de C.

El escritor Josep Pla, nacido en el Baix Empordà, decía de Les Gavarres que eran de «formas elefantíasicas», y de las vecinas montañas de Les Guilleries –próxima parada en nuestra ruta– que sus «rincones de dulzura y paz son de un verde tan fino, de una luz tan suave, de un color tan plácidamente ensorñado que parecen conver-

Le passé est très présent dans cette route qui débute dans les montagnes arrondies de Les Gavarres, près de la mer, et termine au point le plus élevé de la ville de Lleida : le clocher de La Seu Vella.

Considérées le poumon vert de la Costa Brava, les montagnes du massif de Les Gavarres, au relief doux et ondulé, occupent un territoire large à cheval parmi les régions du Baix Empordà et du Gironès, et elles sont un véritable paradis pour les amateurs de la nature et des sports en plein air. Notre route d'automne et hiver commence ici, dans un lieu où il y a des milliers d'années, au début du Néolithique, certains des premiers gisements humains de la Catalogne s'y sont établis. Pour cela, il n'est pas rare que pendant le parcours de ses sentiers, nous trouvons des dolmens et des monuments mégalithiques, particulièrement dans la zone de Fitor, à proximité de la commune de La Bisbal d'Empordà. Cela nous donne le vertige de penser que nous sommes face aux vestiges des habitants qui ont vécu dans ce massif entre le 3300 et le 1800 av. J.-C.

L'écrivain Josep Pla, né au Baix Empordà, disait de Les Gavarres qu'ils avaient des « formes éléphantiasiques », et des montagnes voisines de Les Guilleries, prochain arrêt dans notre route, que ses « recoins de douceur et de paix sont d'un vert si fin, d'une lueur si douce, d'une couleur si

record». Per perdre'ns en llocs tan evocadors anem a Sant Hilari Sacalm, i immediatament entenem per què l'anomenen la «vila de les 100 fonts». Al voltant del nucli urbà arrenquen diversos senders amb destinació a nombroses fonts. Després de les excursions, reservem temps suficient per relaxar-nos i gaudir de les propietats mineromedicinales de l'aigua en algun dels seus balnearis.

Verde és el color d'Espinelves, un poble molt popular entre els catalans pel seu entorn natural, la seva església romànica i, sobretot, la seva especialitat en avets de Nadal. Aquí es troba l'arbreda de Masjoan, el bosc d'arbres monumentals més gran de Catalunya. Cada any, a principis del mes de desembre, els carrers d'Espinelves s'omplen de parades de venda d'arbres de Nadal durant la celebració de la Fira de l'Avet.

A VIC ENS ESPERA LA PLAÇA MAJOR, AMB UNA GRAN ZONA CENTRAL DESTINADA A MERCATS I FIRES

Som a prop de la localitat d'Arbúcies, per la qual cosa aprofitem per conèixer el castell de Montsoriu, una de les fortaleses gòtiques més espectaculars de Catalunya, i gaudir, de passada, de l'exuberant vegetació que l'envolta.

A la ciutat de Vic, capital de la comarca d'Osona, rondem pel nucli històric i, sense adonar-nos-en, realitzem un gran viatge per la història a través dels seus monuments: el temple romà, que es va construir a principis del segle II d. de C., la catedral de Sant Pere, el Museu Episcopal o el pont de Queralt. Acabem a la plaça Major, una plaça porticada amb una gran zona central destinada a activitats eventuales, com mercats o fires.

Posem rumb a ponent per aturar-nos a Mura, un poblet a l'ombra de les muntanyes del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Admi-

© LLONGANISSA DE VIC - INDICACIÓ GEOGRÀFICA PROTEGIDA

LLONGANISSA DE VIC

La comarca d'Osona, a l'interior de Catalunya, gaudex d'un clima perfecte per assecar la llonganissa, un producte que a Vic, la capital, compata amb una Indicació Geogràfica Protegida. Aquí, la cría de porcs i l'elaboració d'embotits es remunten a l'Edat Mitjana. Altres embotits molt populars entre els catalans són el fuet, la sumalla, la catalana o el bull. ♦

LONGANIZA DE VIC

La comarca de Osona, en el interior de Cataluña, goza de un clima perfecto para secar la longaniza, un producto que en Vic, su capital, cuenta con una Indicación Geográfica Protegida. Aquí, la cría de cerdos y la elaboración de embutidos se remontan a la Edad Media. Otros embutidos muy populares entre los catalanes son el fuet, la *sumalla*, la *catalana* o el *bull*. ♦

LONGANISSE DE VIC

La région d'Osona, dans l'arrière-pays de la Catalogne, jouit d'un climat parfait pour faire sécher la longanisse, un produit qu'à Vic, sa capitale, possède une Indication géographique protégée. Ici, l'élevage de porcs et l'élaboration de la charcuterie remontent au Moyen Âge. D'autres charcuteries très populaires parmi les catalans sont le fuet, la *sumalla*, la *catalana* ou le *bull*. ♦

tir la realidad inmediata en un lejano y borroso recuerdo. Para perdernos en tan evocadores lugares nos vamos a Sant Hilari Sacalm, e inmediatamente entendemos por qué la llaman la «villa de las 100 fuentes». Alrededor del núcleo urbano arrancan diversos senderos con destino a numerosos manantiales. Tras las excursiones, reservamos tiempo suficiente para relajarnos y disfrutar de las propiedades mineromedicinales del agua en alguno de sus balnearios.

Verde es el color de Espinelves, un pueblo muy popular entre los catalanes por su entorno natural, su iglesia románica y, sobre todo, su especialidad en abetos de Navidad. Aquí se encuentra la arboleda de Masjoan, el bosque de árboles monumentales más grande de Cataluña. Cada año, a principios del mes de diciembre, las calles de Espinelves se llenan de

EN VIC NOS ESPERA LA PLAZA MAYOR, CON UNA GRAN ZONA CENTRAL DESTINADA A MERCADOS Y FERIAS

puestos de venta de árboles de Navidad durante la celebración de la Feria del Abeto.

Estamos cerca de la localidad de Arbúcies, por lo que aprovechamos para conocer el castillo de Montsoriu, una de las fortalezas góticas más espectaculares de Cataluña, y disfrutar, de paso, de la exuberante vegetación que lo rodea.

En la ciudad de Vic, capital de la comarca de Osona, rondamos por el núcleo histórico y, sin darnos cuenta, realizamos un gran viaje por la historia a través de sus monumentos: el templo romano, que se construyó a principios del siglo II d. de C., la catedral de Sant Pere, el Museo Episcopal o el puente de Queralt. Acabamos en la plaza Mayor, una plaza porticada con una gran zona central destinada a actividades eventuales, como mercados o ferias.

PLAÇA MAJOR DE VIC
PLAZA MAYOR DE VIC
PLACE MAYOR DE VIC
VIC © YANN ARTHUS-BERTRAND

tranquilllement rêvée qu'ils semblent transformer la réalité immédiate en un souvenir lointain et flou ». Pour nous perdre dans des lieux évocateurs, nous partons à Sant Hilari Sacalm, et nous comprenons immédiatement pourquoi il est appelé la « villa des 100 fontaines ». Plusieurs sentiers à destination de nombreuses sources débutent autour du centre urbain. Après les excursions, nous conservons assez de temps pour nous détendre et profiter des propriétés minéro-médicinales de l'eau dans certains de ses balnéaires.

Le vert est la couleur d'Espinelves, un village très populaire parmi les catalans en raison de son milieu naturel, son église romane et, surtout, sa spécialité en sapins de Noël. Nous

LA PLACE MAJOR NOUS ATTEND À VIC, AVEC UNE GRANDE ZONE CENTRALE DÉDIÉE AUX MARCHÉS ET AUX FOIRES

trouvons ici le bosquet de Masjoan, la forêt d'arbres monumentaux la plus grande de la Catalogne. Chaque année, début décembre, les rues d'Espinelves se remplissent de stands de vente de sapins de Noël pendant la célébration de la Foire du Sapin.

Nous nous trouvons à proximité de la commune d'Arbúcies, et nous en profitons donc pour connaître le

château de Montsoriu, l'une des forteresses gothiques les plus spectaculaires de la Catalogne, et nous ravir au passage avec la végétation luxuriante qui l'entoure.

Dans la ville de Vic, capitale de la région d'Osona, nous tournons autour du centre historique et, sans nous en rendre compte, nous réalisons un grand voyage dans l'histoire à travers ses monuments : le temple romain, qui a été construit au début du IIe siècle ap. J.-C., la cathédrale de Sant Pere, le musée épiscopal ou le pont de Queralt. Nous terminons à la place Major, une place à arcades avec une grande zone centrale dédiée aux éventuelles activités, telles que des marchés ou des foires.

rem la senzillesa de les seves cases de pedra i de l'ermita romànica de Sant Martí i, després d'una relaxada passejada pels seus carrers, ens animem a pujar a la Mola, una muntanya mítica, amb un monestir romànic al cim. A la part alta, les vistes són espectaculars.

La nostra propera parada s'enfinsa a les Terres de Lleida: a la comarca de l'Urgell, Guimerà és una vila i un municipi que ha conservat gairebé intacles el seu esperit i la seva estètica medieval rural. La seva silueta, formada per un grapat de cases enfilades a un petit turó al voltant de l'antic castell, és inconfusible.

Continuem el recorregut travessant els camps regats pel Canal d'Urgell, una gran obra d'enginyeria hidràulica construïda al segle xix, i l'acabem a la ciutat de Lleida. Culminem la

SEU VELLA DE LLEIDA, AMB ELS PIRINEUS AL FONS

SEU VELLA DE LLEIDA,
CON LOS PIRINEOS AL FONDO

LA CATHÉDRALE DE
LLEIDA, AVEC LES
PYRÉNÉES AU FOND

© ACT / RAMON GABRIEL

Ponemos rumbo a poniente para detenernos en Mura, un pueblecito a la sombra de las montañas del Parque Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Admiramos la sencillez de sus casas de piedra y de la ermita románica de Sant Martí y, tras un relajado paseo por sus calles, nos animamos a subir a la Mola, una montaña mítica, con un monasterio románico en la cima. En lo alto, las vistas son espectaculares.

Nuestra siguiente parada se adentra en las Terres de Lleida: en la comarca del Urgell, Guimerà es una villa y un municipio que ha conservado casi intactos su espíritu y estética medieval rural. Su silueta, formada por un puñado de casas encaramadas a una pequeña colina alrededor del antiguo castillo, es inconfundible.

Nous nous dirigeons vers l'ouest pour nous arrêter à Mura, un petit village à l'ombre des montagnes du Parc naturel de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Nous admirons la simplicité de ses maisons en pierre et de l'ermitage roman de Sant Martí et, après une promenade de détente dans ses rues, nous nous encourageons à monter à la Mola, une montagne mythique, avec un monastère roman au sommet. Tout en haut, les vues sont spectaculaires.

Notre prochain arrêt se plonge dans les Terres de Lleida : dans la région de l'Urgell, Guimerà est une ville et une commune qui a conservé son esprit et son esthétique médiévale rurale intacts. Sa silhouette, formée par quelques maisons hissées sur une petite colline autour de

ruta a la Seu Vella, una singular catedral aïxecada a la part alta d'un turó. El seu claustre, de planta quadrada, té una particularitat: la galeria sud no està tancada exteriorment, sinó que s'obre a la ciutat i n'ofereix una vista que s'estén fins a les planes que l'envolten. Aquesta vista millora encara més a la part alta del campanar de la Seu, des del qual s'albiren els Pirineus catalans. ♦

Continuamos el recorrido atravesando los campos regados por el Canal d'Urgell, una gran obra de ingeniería hidráulica construida en el siglo xix, y lo terminamos en la ciudad de Lleida. Culminamos la ruta en la Seu Vella, una singular catedral levantada en lo alto de un cerro. Su claustro, de planta cuadrada, tiene una particularidad: la galería sur no está cerrada exteriormente, sino que se abre a la ciudad y ofrece una vista de la misma que se extiende hasta las llanuras que la rodean. Esta vista mejora aún más en lo alto del campanario de la Seu, desde el cual se divisan los Pirineos catalanes. ♦

l'ancien château, est reconnaissable entre tous.

Nous continuons le parcours en traversant les champs arrosés par le Canal d'Urgell, une grande œuvre d'ingénierie hydraulique construite au XIXe siècle, et nous le terminons dans la ville de Lleida. Nous achevons la route dans La Seu Vella, une cathédrale particulière érigée tout en haut de la colline. Son cloître, au plan carré, possède une particularité : la galerie sud n'est pas fermée à l'extérieur, elle est ouverte vers la ville et elle propose une vue qui s'étend jusqu'aux plaines l'entourant. Cette vue s'améliore encore plus tout en haut du clocher de La Seu, depuis lequel nous pouvons apercevoir les Pyrénées catalanes. ♦

© ACT / LLUÍS CARRO

BALNEARIS DE CATALUNYA

L'aigua cura. Grecs i romans van ser pioners en l'ús i gaudi de les aigües termals i mineromedicinales que borbollen al territori català, i de les quals aquesta ruta en dona testimoni. En l'actualitat, Catalunya ofereix al visitant 16 balnearis on gaudir durant tot l'any de serveis professionals de quiromassatge, antiestrès, estètica corporal i facial o programes específics de balneoteràpia. Les localitats de Benifallet, Caldes d'Estrac, Caldes de Malavella, Caldes de Montbui, la Garriga, Sant Climent Sescebes, Sant Hilari Sacalm i Santa Coloma de Farners comparteixen la marca Viles Termals de Catalunya per la qualitat de les seves aigües i la seva oferta turística associada. ♦

BALNEARIOS DE CATALUÑA

El agua cura. Griegos y romanos fueron pioneros en el uso y disfrute de las aguas termales y mineromedicinales que borbotean en el territorio catalán, y de las cuales esta ruta da testimonio. En la actualidad, Cataluña ofrece al visitante 16 balnearios donde disfrutar durante todo el año de servicios profesionales de quiro-masaje, antiestrés, estética corporal y facial o programas específicos de balneoterapia. Las localidades de Benifallet, Caldes d'Estrac, Caldes de Malavella, Caldes de Montbui, La Garriga, Sant Climent Sescebes, Sant Hilari Sacalm y Santa Coloma de Farners comparten la marca Viles Termales de Cataluña por la calidad de sus aguas y su oferta turística asociada. ♦

BALNÉAIRES DE CATALOGNE

L'eau guérit. Les grecs et les romains ont été les pionniers dans l'utilisation et la jouissance des eaux thermales et minéro-médicinales qui bouillonnent dans le territoire catalan, et cette route en est le témoin. De nos jours, la Catalogne propose 16 balnéaires au visiteur où profiter pendant toute l'année de services professionnels de chiro-praxie, de programmes anti-stress,

d'esthétique corporelle et du visage, ou des programmes spécifiques de balnéothérapie. Les communes de Benifallet, Caldes d'Estrac, Caldes de Malavella, Caldes de Montbui, La Garriga, Sant Climent Sescebes, Sant Hilari Sacalm et Santa Coloma de Farners partagent la marque Villes thermales de la Catalogne en raison de la qualité de leurs eaux et leur offre touristique associée. ♦

LA CALIFÒRNIA CATALANA

LA CALIFORNIA CATALANA

LA CALIFORNIE CATALANE

Els miracles es poden veure. I tocar. El cel a la terra: el Canal d'Urgell. El miracle de passar del marró miseria al blau esperança. Del desert a l'aigua. 323 quilòmetres de canals. Més de 70.000 hectàrees regades. L'obra hidràulica més important feta al segle xix ha convertit la gran planúria de Lleida en la Califòrnia catalana. Ponent són unes estovalles de colors (fruiters, blat de moro, alfals, hortalisses, vaques, ovelles...) on s'alimenta el món: una de les indústries agroalimentàries més sucoses d'Europa. Tot és horitzontal, pla, res sembla acabar. I les postes de sol són el *photocall* de la natura. L'escenografia, el perfil, la frontissa esbatanada que emmiralla, que obre la porta a un nou món. I entres.

Laberints i laberints virolats. Miles de camins s'agafen de la mà amb els 3.000 quilòmetres de segles de distribució. Giragones de terra reflectides amb serpentejades d'aigua. I un cel verd: de banquets arbrades (plàtans, freixes i àlbers) permanents, infinites... Camins zigzaguejants per passejar, córrer, anar amb bicicleta, fotografiar, mirar, pensar, dormir, soñar, despertar... El miracle del blau del cel està al blau de la terra. L'aigua del Canal d'Urgell és la sang de l'oest de Catalunya: palpitant, esquitxant, picant l'ullet al camí, al somni, al miracle de la vida. ♀

FRANCESC CANOSA

Periodista i escriptor. Director del magazín *La Mira*. Bona part dels llibres que ha escrit volen explicar l'oest català: Lleida, la seva terra, una de les zones més desconegudes de Catalunya.

Periodista y escritor. Director del magacín *La Mira*. Una buena parte de los libros que ha escrito quieren explicar el oeste catalán: Lérida, su tierra, una de las zonas más desconocidas de Cataluña.

Journaliste et écrivain. Directeur du magazine *La Mira*. Une bonne partie des livres qu'il a écrits souhaitent expliquer l'ouest catalan : Lérida, sa terre, l'une des zones les plus méconnues de la Catalogne.

Los milagros se pueden ver. Y tocar. El cielo en la tierra: el Canal de Urgell. El milagro de pasar del marrón miseria al azul esperanza. Del desierto al agua. 323 kilómetros de canales. Más de 70.000 hectáreas regadas. La obra hidráulica más importante hecha en el siglo xix ha convertido la gran llanura de Lleida en la California catalana. Poniente es un mantel de colores (frutales, maíz, alfalfa, hortalizas, vacas, ovejas...) donde se alimenta el mundo: una de las industrias agroalimentarias más jugosas de Europa. Todo es horizontal, plano, nada parece terminar. Y las puestas de sol son el *photocall* de la naturaleza. La escenografía, el *skyline*, la bisagra abierta de par en par que refleja, que abre la puerta a un nuevo mundo. Y entras.

Laberintos y laberintos llamativos. Miles de caminos se cogen de la mano con los 3.000 kilómetros de siglos de distribución. Eses de tierra reflejadas con agua serpenteada. Y un cielo verde: de banquetas arboladas (plátanos, fresnos y álamos) permanentes, infinitas... Caminos zigzagueantes para pasear, correr, montar en bicicleta, fotografiar, mirar, pensar, dormir, soñar, despertar... El milagro del azul del cielo está en el azul de la tierra. El agua del Canal de Urgell es la sangre del oeste de Cataluña: palpitante, salpicante, un guión al camino, al sueño, al milagro de la vida. ♀

ARBRES FRUITERS A LES TERRES DE LLEIDA
ÁRBOLES FRUTALES EN LAS TERRES DE LLEIDA
ARBRES FRUITIERS DANS LES TERRES DE LLEIDA
© oz

Les miracles peuvent être vus. Et ils peuvent être touchés. Le ciel sur la terre : le Canal d'Urgell. Le miracle de passer du marron misère au bleu espérance. Du désert à l'eau. 323 kilomètres de canaux. Plus de 70 mille hectares arrosés. La construction hydraulique la plus importante faite au XIXe siècle a transformé la grande plaine de Lleida en la Californie catalane. L'ouest est une nappe de couleurs (des arbres fruitiers, du maïs, de la luzerne, des légumes, des vaches, des moutons...) où le monde s'alimente : l'une des industries agroalimentaires les plus juteuses en Europe. Tout est horizontal, plat, rien ne semble s'achever. Et les couchers de soleil sont le *photocall* de la nature. La scénographie, la *ligne d'horizon*, la charnière grande ouverte qui reflète, qui ouvre la porte à un nouveau monde. Et vous entrez.

Des labyrinthes et des labyrinthes remarquables. Des milliers de chemins se donnent la main avec les trois mille kilomètres de siècles de distribution. Des zigzags de terre reflétés avec de l'eau sinuuse. Et un ciel vert : des banquettes boisées (bananiers, frênes et peupliers), permanentes, infinies... Des chemins zigzaguant pour se promener, courir, faire du vélo, photographier, regarder, penser, dormir, rêver, s'éveiller... Le miracle du bleu du ciel est dans le bleu de la terre. L'eau du Canal d'Urgell est le sang de l'ouest de la Catalogne : palpitant, éclaboussant, un clin d'œil au chemin, au rêve, au miracle de la vie. ♦

MAIG > MAYO > MAI

ARBÚCIES / Festa de les Enramades.

El diumenge abans de Corpus els carrers s'omplen de catifes de flors.

ARBÚCIES / Fiesta de las Enramadas.

El domingo antes de Corpus las calles se llenan de alfombras de flores.

ARBÚCIES / Fête des Enramades.

Le dimanche avant le Corpus, les rues se remplissent de tapis de fleurs.

© ACT / ORIOL LLURADÓ

GIRONA / Temps de Flors. Festival de primavera, exhibició de flors i activitats artístiques.

GIRONA / Temps de Flors. Festival de primavera, exhibición de flores y actividades artísticas.

GÉRONE / Temps de Flors. Festival du printemps, exposition de fleurs et activités artistiques.

JUNY > JUNIO > JUIN

CARDONA / Fira Medieval i Festa de la Sal. Espectacles, mercat i activitats relacionades amb l'Edat Mitjana.

CARDONA / Feria Medieval y Fiesta de la Sal. Espectáculos, mercado y actividades relacionadas con la Edad Media.

CARDONA / Foire médiévale et Fête du Sel. Spectacles, marché et activités associées au Moyen Âge.

JULIOL > JULIO > JUILLET

IGUALADA / European Balloon Festival.

Durant quatre dies se celebra una concentració internacional de globus aerostàtics.

IGUALADA / European Balloon Festival.

Durante cuatro días se celebra una concentración internacional de globos aerostáticos.

IGUALADA / European Balloon Festival.

Une concentration internationale de montgolfières est célébrée pendant quatre jours.

© ACT / LLUIS CARRO

AGOST > AGOSTO > AOÛT

GUIMERÀ / Mercat Medieval. Fira tradicional de productes, artesanía, espectacles i oficis antics.

GUIMERÀ / Mercado Medieval. Tradicional feria de productos, artesanía, espectáculos y oficios antiguos.

GUIMERÀ / Marché médiéval. Foire traditionnelle de produits, artisanat, spectacles et anciens métiers.

SETEMBRE > SEPTIEMBRE > SEPTEMBRE

PERATALLADA / Fira Medieval. Representacions, mercats i contacontes.

PERATALLADA / Feria Medieval. Representaciones, mercados y cuentacuentos.

PERATALLADA / Foire médiévale.

Représentaçons, marchés et raconteurs.

BEGUR / Fira dels Indians.

Celebració que té el seu origen en l'emigració a Cuba al llarg del segle xix.

BEGUR / Feria de los Indianos.

Celebración que tiene su origen en la emigración a Cuba a lo largo del siglo xix.

BEGUR / Foire des Indianos.

Célébration dont l'origine est l'émigration à Cuba tout au long du XIXe siècle.

OCTUBRE > OCTUBRE > OCTOBRE

VIC / Mercat de Música Viva. Cinc dies de música en diferents escenaris de la ciutat.

VIC / Mercat de Música Viva. Cinco días de música en distintos escenarios de la ciudad.

VIC / Mercat de musique en direct. Cinq journées de musique dans divers scènes de la ville.

DESEMBRE > DICIEMBRE > DÉCEMBRE

ESPINELVES / Fira de l'Avet. Els carrers s'omplen de parades on es poden adquirir avets i articles nadalencs.

ESPINELVES / Feria del Abeto. Las calles se llenan de puestos donde se pueden adquirir abetos y artículos navideños.

ESPINELVES / Foire du Sapin. Les rues se remplissent de stands où des sapins et des articles de Noël peuvent être acquis.

© ACT / ORIOL LLURADÓ

Barcelona és molt més

Encara et queda molt per descobrir
www.barcelonaesmoltmes.cat

Fotografies: vitrall de la Colònia Güell, cicloturisme al Penedès, castellers a Vilafranca del Penedès, Castell de Cardona, Montserrat i enogastronomia a Subirats.

#BCNmoltmes

Barcelona
és molt més

Diputació
Barcelona

LA CULTURA ET MARCA EL CAMÍ

LA CULTURA TE MARCA
EL CAMINO

SUR LES ROUTES
DE LA CULTURE

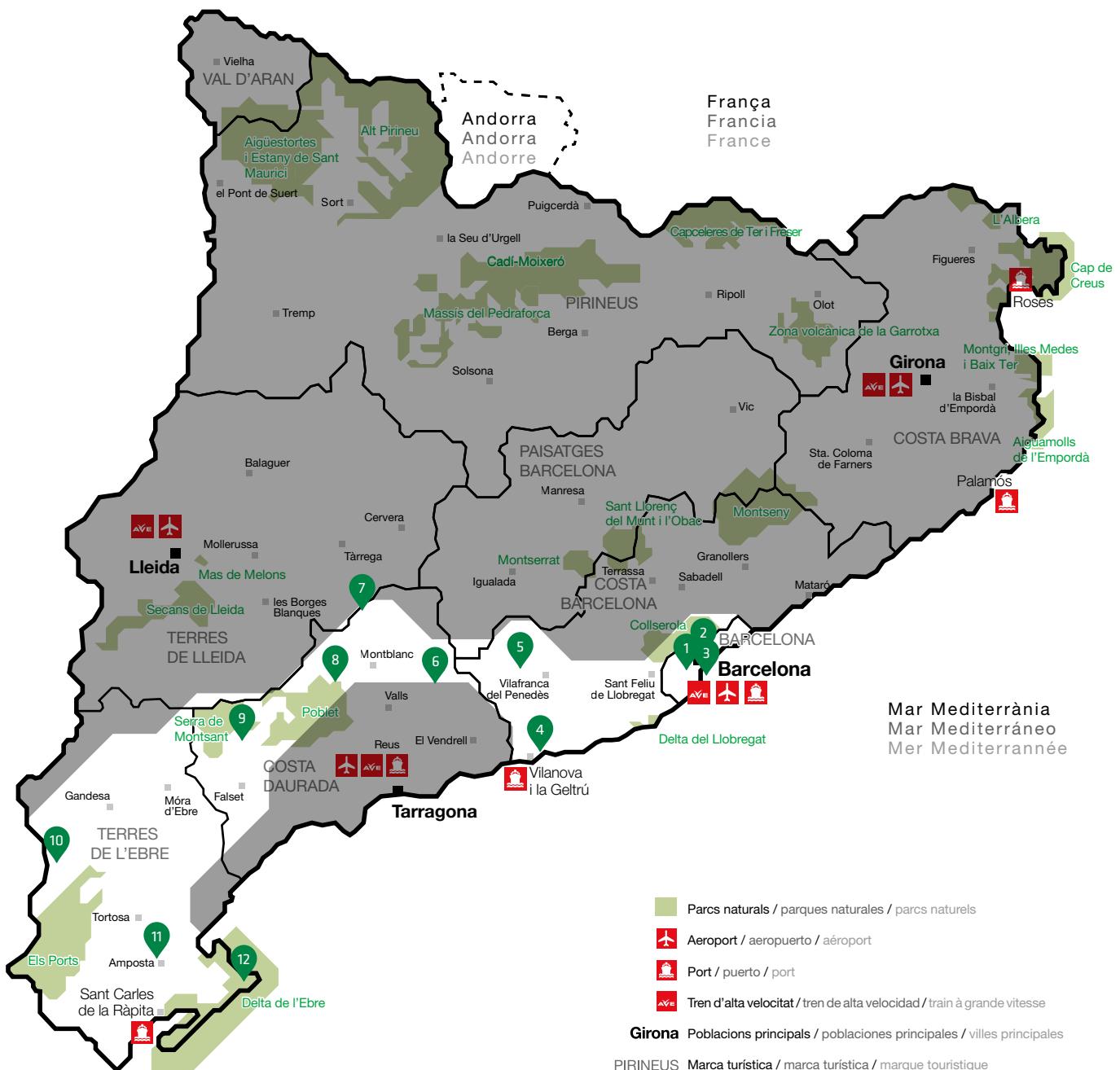
LA CULTURA ET MARCA EL CAMÍ

LA CULTURA TE MARCA EL CAMINO
SUR LES ROUTES DE LA CULTURE

Gaudí, Picasso, el Gòtic, el Modernisme, el Cister, la Cartoixa... El lector deixa Barcelona amb destinació a les Terres de l'Ebre en un viatge a l'essència cultural de Catalunya i amb vista a les seves vinyes. ↗

Gaudí, Picasso, el Gótico, el Modernismo, el Císter, la Cartuja... El lector deja Barcelona con destino a las Terres de l'Ebre en un viaje a la esencia cultural de Cataluña y con vistas a sus viñedos. ↗

Gaudí, Picasso, le gothique, le modernisme, le Cîteaux, la chartreuse... Le lecteur quitte Barcelone à destination des Terres de l'Èbre dans un voyage à l'essence culturelle de la Catalogne et avec des vues sur ses vignobles. ↗

QUÈ VISITAR > QUÉ VISITAR > QUE VISITER

1

LA SAGRADA FAMILIA
LA SAGRADA FAMILIA
LA SAGRADA FAMILIA

2

LA PEDRERA
LA PEDRERA
LA PEDRERA

3

PARK GÜELL
PARK GÜELL
PARK GÜELL

4

SITGES I VILANOVA I LA GELTRÚ
SITGES Y
VILANOVA I LA GELTRÚ
SITGES ET VILANOVA
I LA GELTRÚ

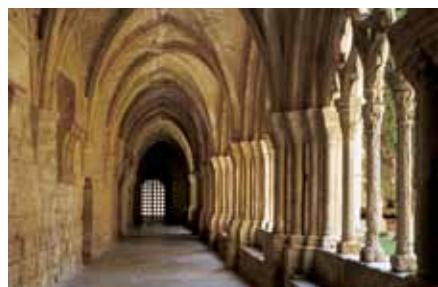
5

VINYES DEL PENEDÈS
VIÑEDOS DEL PENEDÈS
VIGNOBLES DU PENEDÈS

6

MONESTIR DE SANTES CREUS
MONASTERIO DE SANTES CREUS
MONASTÈRE DE SANTES CREUS

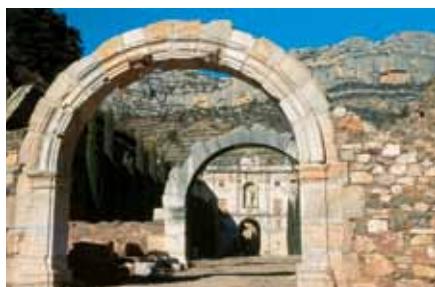
7

MONESTIR DE POBLET
MONASTERIO DE POBLET
MONASTÈRE DE POBLET

8

MONESTIR DE VALLBONA DE LES MONGES
MONASTERIO DE VALLBONA DE LES MONGES
MONASTÈRE DE VALLBONA DE LES MONGES

9

CARTOIXA D'ESCALADEI
CARTUJA DE ESCALADEI
CHARTREUSE D'ESCALADEI

10

HORTA DE SANT JOAN
HORTA DE SANT JOAN
HORTA DE SANT JOAN

11

TORTOSA
TORTOSA
TORTOSA

12

PARC NATURAL DEL DELTA DE L'EBRE
PARQUE NATURAL DEL DELTA DE L'EBRE
PARC NATUREL DU DELTA DE L'EBRE

ENTRE VINYES ENTRE VIÑEDOS PARMI LES VIGNOBLES

Les vinyes de les denominacions d'origen Penedès, Conca de Barberà i Priorat donen personalitat a aquesta ruta, marcada per l'espiritualitat de l'orde del Cister.

Comenzem la nostra ruta cultural al barri del Born de Barcelona fent cua pacientment davant el Museu Picasso, on arribarem a conèixer amb detall la vida i obra del genial pintor andalús, que va viure a la capital catalana en la seva joventut. Del barri més *trendy* al Carmel, un barri popular on s'ubica el Park Güell, creació de

l'arquitecte Antoni Gaudí i en el qual ell mateix va residir mentre dirigia les obres de la Sagrada Família, iniciades el 1882 i encara en construcció. A la primavera, els primers raigs del sol s'observen perfectament des de la casa-residència de Gaudí si es dirigeix la mirada cap a l'icònic temple modernista barceloní.

De l'art i l'arquitectura a la cultura del vi. A menys d'una hora de Barcelona, el Penedès ofereix al visitant un jardí de vinyes. Aquesta regió vitivinícola, la més productiva i amb més projecció internacional de Catalunya, alberga dues denominacions d'origen, DO Penedès i DO Cava, l'especialització dels quals són els vins blancs

Los viñedos de las denominaciones de origen Penedès, Conca de Barberà y Priorat dan personalidad a esta ruta, marcada por la espiritualidad de la orden del Císter.

Comenzamos nuestra ruta cultural en el barrio del Born de Barcelona haciendo cola pacientemente ante el Museo Picasso, donde llegaremos a conocer con detalle la vida y obra del genial pintor andaluz, que vivió en la capital catalana en su juventud. Del barrio más *trendy* al Carmel, un barrio popular donde

VINYES DEL PENEDÈS,
AMB LA MUNTANYA DE
MONTSERRAT AL FONS
VIÑEDOS DEL PENEDÈS,
CON LA MONTÀIA DE
MONTSERRAT AL
FONDO
VIGNOBLES DU
PENEDÈS, AVEC LA
MONTAGNE DE
MONTSERRAT AU FOND
© ACT / MARIA ROSA FERRÉ

se ubica el Park Güell, creación del arquitecto Antoni Gaudí y en el que él mismo residió mientras dirigía las obras de la Sagrada Familia, iniciadas en 1882 y todavía en construcción. En primavera, los primeros rayos del sol se observan perfectamente desde la casa-residencia de Gaudí si se dirige la mirada hacia el icónico templo modernista barcelonés.

Del arte y la arquitectura a la cultura del vino. A menos de una hora de Barcelona, el Penedès ofrece al visitante un jardín de viñedos. Esta región vitivinícola, la más productiva y con mayor proyección internacional de Cataluña, alberga dos denominaciones de origen, DO Penedès y DO

Les vignobles des appellations d'origine Penedès, Conca de Barberà et Priorat donnent de la personnalité à cette route, marquée par la spiritualité de l'ordre cistercien.

Nous commençons notre route culturelle dans le quartier du Born de Barcelone en faisant la queue patiemment face au musée Picasso, où vous parviendrez à connaître en détail la vie et l'œuvre du peintre andalou génial, qui a vécu dans la capitale catalane lorsqu'il était jeune. Du quartier le plus *trendy* au Carmel, un

quartier populaire où nous trouvons le parc Güell, une création de l'architecte Antoni Gaudí et où il a lui-même résidé tandis qu'il dirigeait les travaux de la Sagrada Familia, débutées en 1882 et toujours en construction. Au printemps, les premiers rayons du soleil sont observés parfaitement depuis la maison-résidence de Gaudí si le regard est dirigé vers le temple iconique moderniste barcelonais.

De l'art et de l'architecture à la culture du vin. À moins d'une heure de Barcelone, le Penedès offre au visiteur un jardin de vignobles. Cette région vitivinicole, la plus productive et à la plus grande projection internationale de la Catalogne, héberge deux ap-

i els escumosos. Recomanem visitar algun dels seus prop de 200 cellers; tots ofereixen tastos de vi i caves al final de l'experiència, i n'hi ha que inclouen passejades amb burricletes (bicicletes elèctriques) o segways (patinets elèctrics) per les vinyes.

Un cop saciat el paladar, alimentarem l'esperit amb la visita a tres monestirs catalans on es va establir l'orde del Cister. Aconsellem començar la Ruta del Cister a Santu Creus, que no té vida monàstica i l'audiovisual del qual recrea amb tot luxe de detalls com es va construir i les dificultats que va patir. Continuem a Vallbona de les Monges, que ha conservat la seva comunitat femenina durant més de 850 anys. I culminem a Poblet, Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO, on els monjos cistercencs segueixen la Regla de sant Benet des de la seva fundació, el 1150.

El següent destí és la ciutat monumental de Montblanc, on és molt recomanable la visita a la Basílica de Santa Maria la Major, de factura gòtica, i que és coneguda entre els habitants de la població com la «catedral de la muntanya». A més de l'imponent edi-

CULMINEM LA RUTA DEL CISTER AL MONESTIR DE POBLET, PATRIMONI DE LA HUMANITAT

fici, Montblanc i la seva comarca, la Conca de Barberà, amb una denominació d'origen del vi propi, ofereixen l'oportunitat de practicar l'enoturisme als seus cellers.

Espiritualitat, monumentalitat i viticultura també es donen la mà a la comarca del Priorat, coneguda internacionalment per la seva denominació d'origen de qualitat del vi. Per conèixer els seus orígens, és obligada la visita a la Cartoixa d'Escaladei, considerada la primera cartoixa de la península Ibèrica. Hi van arribar al segle XII monjos de la Provença francesa que durant set segles van difondre el

© GZ

OLIVES ARBEQUINES

Algú va definir l'arbequina com la oliva nacional de Catalunya. La llegenda explica que va arribar fins al municipi d'Arbeca, a Lleida, des de Palestina, al segle XVII. Avui el seu cultiu ocupa milers d'hectàrees al Camp de Tarragona, l'Urgell i les Garrigues. Petita, saborosa i molt popular entre els catalans, els restaurants solen servir-les d'aperitiu en l'espera del primer plat. ♦

OLIVAS ARBEQUINAS

Alguien definió la arbequina como la oliva nacional de Cataluña. La leyenda cuenta que llegó hasta el municipio de Arbeca, en Lleida, desde Palestina, en el siglo XVII. Hoy su cultivo ocupa miles de hectáreas en el Camp de Tarragona, el Urgell y las Garrigues. Pequeña, sabrosa y muy popular entre los catalanes, los restaurantes suelen servirlas de aperitivo a la espera del primer plato. ♦

OLIVES ARBEQUINES

Quelqu'un a défini l'arbequina comme l'olive nationale de la Catalogne. La légende raconte qu'elle est arrivée jusqu'à la commune d'Arbeca, à Lleida, depuis la Palestine, au XVIIe siècle. Sa culture occupe de nos jours des milliers d'hectares dans le Camp de Tarragona, l'Urgell et Les Garrigues. Petite, savoureuse et très populaire parmi les catalans, il est habituel que les restaurants la servent en apéritif en attendant l'entrée. ♦

Cava, cuya especialización son los vinos blancos y los espumosos. Recomendamos visitar alguna de sus cerca de 200 bodegas; todas ofrecen catas de vino y cavas al final de la experiencia, y las hay que incluyen paseos con burricetas (bicicletas eléctricas) o segways (patinetes eléctricos) por los viñedos.

Una vez saciado el paladar, alimentaremos el espíritu con la visita a tres monasterios catalanes donde se estableció la orden del Císter. Aconsejamos empezar la Ruta del Císter en Santu Creus, que no tiene vida monástica y cuyo audiovisual recrea con todo lujo de detalles cómo se construyó y los avatares que padeció. Continuamos en Vallbona de les Monges, que ha conservado su comunidad femenina durante más de 850 años. Y culminamos en Poblet, Patrimonio de la Humanidad de la UNESCO, cuyos monjes cistercienses siguen la Regla de san Benito desde su fundación, en 1150.

El siguiente destino es la ciudad monumental de Montblanc, donde es muy recomendable la visita a la Basílica de Santa María la Mayor, de fac-

CULMINAMOS LA RUTA DEL CÍSTER EN EL MONASTERIO DE POBLET, PATRIMONIO DE LA HUMANIDAD

tura gótica, y que entre los habitantes de la población es conocida como la «catedral de la montaña». Además del imponente edificio, Montblanc y su comarca, la Conca de Barberà, con una denominación de origen del vino propia, ofrecen la oportunidad de practicar el enoturismo en sus bodegas.

Espiritualidad, monumentalidad y viticultura también se dan la mano en la comarca del Priorat, conocida internacionalmente por su denominación de origen de calidad del vino. Para conocer sus orígenes, es obligada la visita a la Cartuja de Escaladei, considerada la primera cartuja de la pení-

pellations d'origine, AOP Penedès et AOP Cava, dont la spécialisation sont les vins blancs et les mousseux. Nous recommandons de visiter quelques-unes des près de 200 caves ; elles offrent toutes des dégustations de vin et des cavas à la fin de l'expérience, et il y en a qui incluent des promenades en vélos électriques, ou en segways (patinette électrique) dans les vignobles.

Une fois le palais rassasié, nous alimenterons l'esprit avec la visite à trois monastères catalans où l'ordre cistercien s'est établi. Nous conseillons de commencer la Route cistercienne à Santes Creus, qui n'a pas de vie monastique et dont l'audiovisuel recrée avec plein de détails

NOUS ACHEVONS LA ROUTE CISTERCIENNE AU MONASTÈRE DE POBLET, PATRIMOINE DE L'HUMANITÉ

comment il a été construit et les avatars qu'il a souffert. Nous continuons à Vallbona de les Monges, qui a conservé sa communauté féminine pendant plus de 850 ans. Et nous culminons à Poblet, Patrimoine de l'humanité de l'UNESCO, dont les moines cisterciens suivent la Règle de San Benito depuis sa fondation, en 1150.

La prochaine destination est la ville monumentale de Montblanc, où la

visite à la Basilique de Santa María la Mayor est très recommandée, au plan gothique, et qui parmi les habitants de la ville, est connue sous le nom de la « cathédrale de la montagne ». En plus du bâtiment imposant, Montblanc et sa région, la Conca de Barberà, avec une appellation d'origine propre du vin, proposent l'occasion de pratiquer l'œnotourisme dans ses caves.

La spiritualité, la monumentalité et la viticulture se donnent également la main dans la région du Priorat, connue internationalement en raison de son appellation d'origine de la qualité du vin. Pour connaître ses origines, la visite est obligatoire à la Chartreuse d'Escaladei, considérée la première chartreuse de la péninsule ibérique. Les moines de la

MONESTIR DE POBLET
MONASTERIO DE POBLET
MONASTÈRE DE POBLET
MONESTIR DE POBLET ©
YANN ARTHUS-BERTRAND

cultiu de la vinya. Les visites guiades al recinte monumental permeten passejar pels tres claustres, l'església i el refectori, així com per una cel·la reconstruïda amb tot detall.

De la comarca del Priorat no podem marxar sense passar pels pobles situats als peus de la serra del Montsant, un massís compacte, amb la major part del seu perímetre emmurallat per cingleres i roquissars de conglomerats.

En el nostre següent destí ens retrobem amb Picasso. Estem a Horta de Sant Joan, una petita població del sud de Catalunya que posseeix, amb orgull, un centre cultural dedicat al pintor universal. Aquí, Picasso s'hi va allotjar en dues ocasions: la primera, convalescent d'una escarlatina amb 16 anys; la segona, 20 anys després, en una estada que li va servir per concebre el cubisme geomètric influït per les formes polièdriques que encara avui configuren l'arquitectura de les

sula Ibérica. A ella llegaron en el siglo XII monjes de la Provenza francesa que difundieron durante siete siglos el cultivo de la viña. Las visitas guiadas al recinto monumental permiten deambular por los tres claustros, la iglesia y el refectorio, así como por una celda reconstruida con todo detalle.

De la comarca del Priorat no nos podemos ir sin pasar por los pueblos situados a los pies de la sierra del Montsant, un macizo compacto, con la mayor parte de su perímetro amurallado por riscos y roquedales de conglomerados.

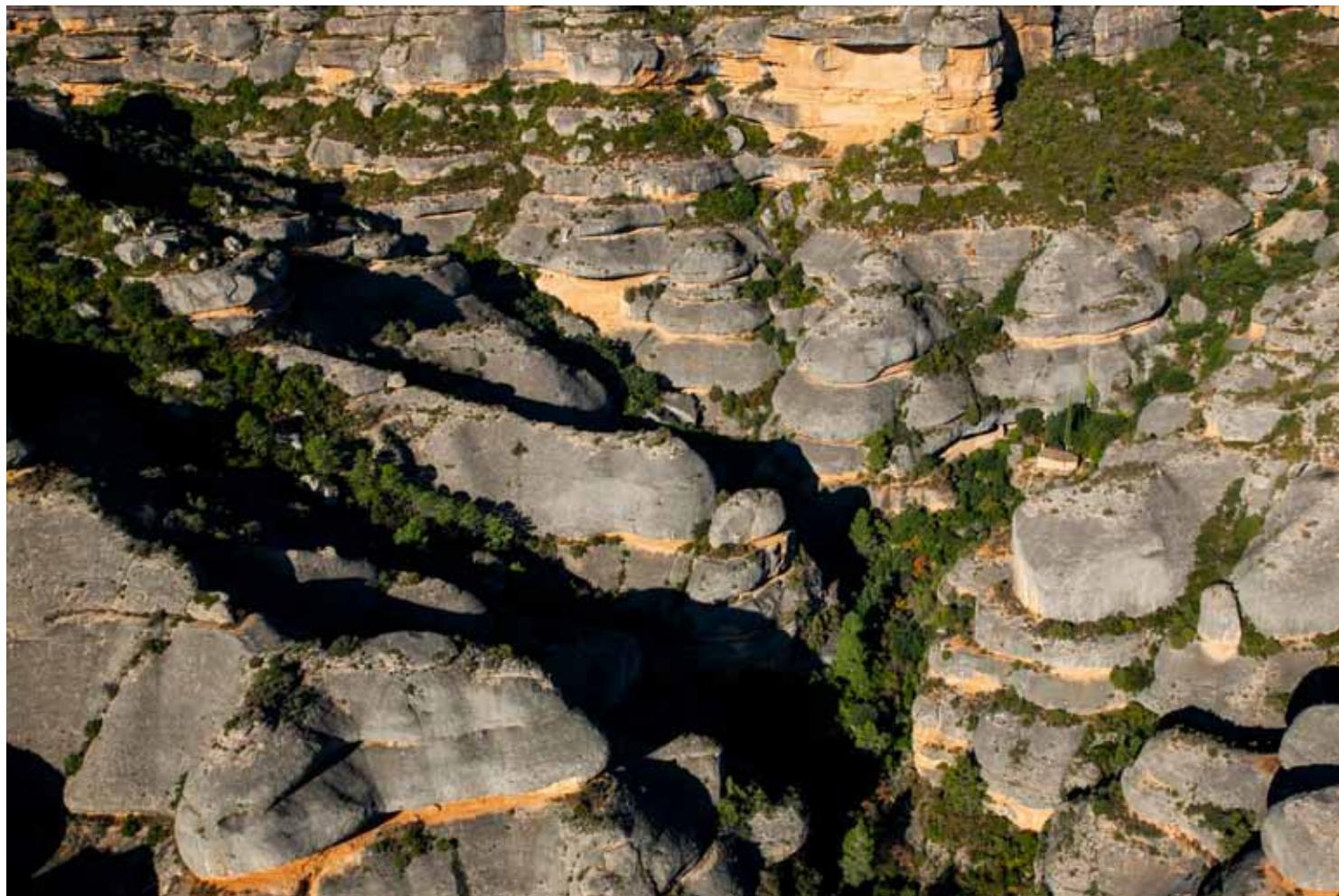
En nuestro siguiente destino nos reencontramos con Picasso. Estamos en Horta de Sant Joan, una pequeña población del sur de Cataluña que posee, con orgullo, un centro cultural dedicado al pintor universal. Aquí, Picasso se hospedó en dos ocasiones: la primera, convaleciente de una escarlatina con 16 años; la segunda, 20 años después, en una estancia

Provence française qui ont diffusé pendant sept siècles la culture de la vigne y sont arrivés au XIIe siècle. Les visites guidées à l'enceinte monumentale permettent de déambuler parmi les trois cloîtres, l'église et le réfectoire, ainsi que dans une cellule reconstruite en détail.

Nous ne pouvons pas quitter la région du Priorat sans passer par les villages situés aux pieds de la chaîne de montagnes du Montsant, un massif compact, avec la plus grande partie de son périmètre fortifié par des rochers escarpés et des terrains rocheux de congolérats.

Nous retrouvons Picasso dans notre prochaine destination. Nous sommes à Horta de Sant Joan, un petit village du sud de la Catalogne qui possède avec fierté un centre culturel dédié au peintre universel. Ici, Picasso s'est logé à deux occasions : la première fois, convalescent d'une scarlatine à 16 ans ; la seconde fois, 20 ans plus tard, lors d'un séjour qui lui a permis de concevoir le cubisme géométrique influencé par les

SERRA DEL MONTSANT
SIERRA DEL MONTSANT
SERRA DEL MONTSANT
RELEUS DEL MONTSANT
© YANN ARTHUS-BERTRAND

cases del poble. «Tot el que sé, ho vaig aprendre a Horta», li agradava repetir al genial artista andalús.

Últim destí de la nostra ruta cultural, tot i que no menys important: les Terres de l'Ebre. A la ciutat de Tortosa, la seva capital històrica, val la pena una passejada pel nucli antic fins a la catedral de Santa Maria, una de les mostres notables del gòtic català. Una altra ciutat notable és Sant Carles de la Ràpita, amb un dels ports pesquers més destacats de la costa catalana. ♦

que le sirvió para concebir el cubismo geométrico influido por las formas poliédricas que aún hoy configuran la arquitectura de las casas del pueblo. «Todo lo que sé, lo aprendí en Horta», le gustaba repetir al genial artista andaluz.

Último destino de nuestra ruta cultural, si bien no menos importante: las Terres de l'Ebre. En la ciudad de Tortosa, su capital histórica, merece la pena un paseo por el núcleo antiguo hasta la catedral de Santa María, una de las muestras notables del gótico catalán. Otra ciudad notable es Sant Carles de la Ràpita, con uno de los puertos pesqueros más destacados de la costa catalana. ♦

formes polyédriques que composent encore de nos jours l'architecture des maisons du village. «Tout ce que je sais, je l'ai appris à Horta», répétait l'artiste andalou génial.

Dernière destination de notre route culturelle, mais toute aussi importante : les Terres de l'Èbre. Dans la ville de Tortosa, sa capitale historique, cela mérite la peine de faire une promenade dans le vieux centre jusqu'à la cathédrale de Santa Maria, l'un des échantillons remarquables du gothique catalan. Une autre ville à visiter est Sant Carles de la Ràpita, avec l'un des ports de pêche les plus importants de la côte catalane. ♦

© ACT / MARIANO CEBOLLA

LES VIES VERDES

Les vies verdes promouen una nova cultura de l'esport a l'aire lliure basada en la mobilitat no motoritzada, garantint l'accessibilitat de tots els usuaris, sense limitacions d'edat o de capacitat física. En aquesta ruta recomanem dedicar una jornada per gaudir de la pau que es respira a la Via Verda de la Val de Zafán. Aquest itinerari ressegueix un antic traçat de tren reconvertit en via verda que només es pot recórrer en bicicleta, a peu o a cavall. El seu traçat per les Terres de l'Ebre arrenca al pont del ferrocarril de Tortosa, per arribar a la Terra Alta en direcció a Pinell de Brai, Prat de Comte, Bot, Horta de Sant Joan i Arnes. ♦

LAS VÍAS VERDES

Las vías verdes promueven una nueva cultura del deporte al aire libre basada en la movilidad no motorizada, garantizando la accesibilidad de todos los usuarios, sin limitaciones de edad o de capacidad física. En esta ruta recomendamos dedicar una jornada para disfrutar de la paz que se respira en la Vía Verde de la Val de Zafán. Este itinerario resigue un antiguo trazado de tren reconvertido en vía verde que solo se puede recorrer en bicicleta, a pie o a caballo. Su trazado por las Terres de l'Ebre arranca en el puente del ferrocarril de Tortosa, para llegar a la Terra Alta en dirección a Pinell de Brai, Prat de Comte, Bot, Horta de Sant Joan y Arnes. ♦

LES VOIES VERTES

Les voies vertes promeuvent une nouvelle culture du sport en plein air basée sur la mobilité non motorisée, assurant l'accessibilité de tous les utilisateurs, sans limites d'âge ou de capacité physique. Nous recommandons de consacrer dans cette route, une journée pour profiter de la paix qui peut être respirée dans la voie verte de la Val de

Zafán. Cet itinéraire longe un ancien tracé ferroviaire transformé en voie verte qui ne peut être parcourue qu'en vélo, à pied ou à cheval. Son tracé parmi les Terres de l'Èbre débute au pont ferroviaire de Tortosa, pour arriver à la Terra Alta en direction de Pinell de Brai, Prat de Comte, Bot, Horta de Sant Joan et Arnes. ♦

René Barbier

L'ÀNIMA DEL NOU PRIORAT

EL ALMA DEL NUEVO PRIORAT

L'ÂME DU NOUVEAU PRIORAT

Descendent d'una família de viticultors francesos des del segle XIII, René Barbier és un enòleg i viticultor català, reconegut com un dels impulsors d'una nova era, d'èxit, de la DOQ Priorat.

La terra no és nostra; és un préstec que tenim momentàniament, i per això tenim la responsabilitat de respectar-la». Són paraules de René Barbier, elaborador del celler Clos Mogador i considerat una de les ànimes del nou Priorat.

La mateixa construcció del seu celler, un edifici ben integrat en la naturalesa, és una declaració de principis sobre el respecte que Barbier té per la Denominació d'Origen de Qualitat (DOQ) Priorat.

Quan va arribar a Gratallops, als anys setanta del segle passat, va trobar el que anhelava: una terra molt verge, però que patia tots els símptomes de l'abandonament.

Ell, que havia abandonat els estudis sobre vi que cursava a Bordeus a causa de la mort prematura del seu pare, va decidir plantar la seva llar i el seu treball al Priorat. 1989 va ser

l'any clau. René feia el seu primer vi negre juntament amb alguns pocs visionaris més, com Daphne Glorian, Josep Lluís Pérez i Álvaro Palacios, i agafava confiança per iniciar a pas segur el seu projecte en solitari, Clos Mogador, que tants reconeixements ha anat acumulant des de llavors.

La DOQ Priorat és una terra viva i feliç, on s'han establert enòlegs joves, com són els mateixos fills de René i de Josep Lluís. ♦

DAPHNE GLORIAN,
JOSEP LLUÍS PÉREZ,
ÁLVARO PALACIOS I
RENÉ BARBIER,
PIONERS DEL NOU
PRIORAT

DAPHNE GLORIAN,
JOSEP LLUÍS PÉREZ,
ÁLVARO PALACIOS Y
RENÉ BARBIER,
PIONEROS DEL NUEVO
PRIORAT

DAPHNE GLORIAN,
JOSEP LLUÍS PÉREZ,
ÁLVARO PALACIOS ET
RENÉ BARBIER,
PIONNIERS DU
NOUVEAU PRIORAT
© GZ

**AVUI, EL PRIORAT ÉS
UNA TERRA VIVA I FELIÇ,
ON S'HAN ESTABLERT
ENÒLEGS JOVES**

Descendiente de una familia de viticultores franceses desde el siglo XIII, René Barbier es un enólogo y viticultor catalán, reconocido como uno de los impulsores de una nueva era, de éxito, de la DOC Priorat.

La tierra no es nuestra; es un préstamo que tenemos momentáneamente, y por eso tenemos la responsabilidad de respetarla». Son palabras de René Barbier, elaborador de la bodega Clos Mogador y considerado una de las almas del nuevo Priorat.

La propia construcción de su bodega, un edificio bien integrado en la naturaleza, es una declaración de principios sobre el respeto que Barbier tiene por la Denominación de Origen de Calidad (DOC) Priorat.

Cuando llegó a Gratallops, en los años setenta del siglo pasado, encontró lo que anhelaba: una tierra muy virgen, pero que padecía todos los síntomas del abandono.

Él, que había abandonado los estudios sobre vino que cursaba en Burdeos a causa de la muerte prematura de su padre, decidió plantar su hogar y su trabajo en el Priorat. 1989 fue el año clave. René hacía su primer vino tinto junto con algunos pocos visionarios más, como Daphne Glorian, Josep Lluís Pérez y Álvaro Palacios, y cogía confianza para iniciar a paso seguro su proyecto en solitario, Clos Mogador, que tantos

HOY, EL PRIORAT ES UNA TIERRA VIVA Y FELIZ, DONDE SE HAN ESTABLECIDO ENÓLOGOS JÓVENES

reconocimientos ha ido acumulando desde entonces.

La DOC Priorat es una tierra viva y feliz, donde se han establecido enólogos jóvenes, como son los mismos hijos de René y de Josep Lluís. ♦

Descendant d'une famille de viticulteurs français depuis le XIIIe siècle, René Barbier est un œnologue et viticulteur catalan, reconnu comme l'un des promoteurs d'une nouvelle ère, à succès, de l'AOP Priorat.

La terre n'est pas la nôtre ; c'est un prêt que nous avons momentanément et c'est pour cela que nous avons la responsabilité de la respecter ». Ce sont les paroles de René Barbier, élaborateur de la cave Clos Mogador et considéré l'une des âmes du nouveau Priorat.

La construction même de sa cave, un bâtiment bien intégré dans la nature, est une déclaration de principes sur le respect que Barbier a pour l'appellation d'origine de qualité (AOP) Priorat.

Lorsqu'il est arrivé à Gratallops, dans les années soixante-dix du siècle dernier, il a trouvé ce qu'il désirait : une terre très vierge, mais qui souffrait tous les symptômes de l'abandon.

Lui, qui avait abandonné toutes ses études sur le vin qu'il suivait à Bordeaux en raison du décès prématuré de son père, a décidé de planter son domicile et son travail dans le Priorat. 1989 a été l'année clé. René élaborait son premier vin avec quelques autres visionnaires, tels que Daphne Glorian, Josep Lluís Pérez et Álvaro Palacios, et il trouvait la confiance pour débuter en toute sécurité son projet en so-

DE NOS JOURS, LE PRIORAT EST UNE TERRE VIVE ET HEUREUSE, OÙ DES ŒNOLOGUES JEUNES S'Y SONT INSTALLÉS

litaire, Clos Mogador, dont il a reçu énormément de récompenses depuis.

L'AOP Priorat est une terre vive et heureuse, où des œnologues jeunes s'y sont installés, tels que les propres fils de René et de Josep Lluís. ♦

LA CULTURA ET MARCA EL CAMÍ

La cultura te marca el camino

Sur les routes de la culture

UNA ARQUITECTURA PER AL GAUDI

UNA ARQUITECTURA PARA EL DISFRUTE UNE ARCHITECTURE POUR LE PLAISIR

Aquesta vegada, les vinyes cedeixen el seu protagonisme als cellers modernistes, les anomenades Catedrals del Vi, en una ruta que s'entreté en les «americanes» Sitges i Vilanova i la Geltrú.

Si en la nostra primera proposta plantejàvem iniciar la ruta cultural al barri més de moda de Barcelona, el Born, aquí ens donem cita al luxós Passeig de Gràcia de la capital catalana per conèixer dues de les principals icones de la ciutat obra del genial Antoni Gaudí: la Pedrera i la Casa Batlló. L'arquitecte català va dissenyar dos edificis per a habitatges; avui són, sobretot, espais museístics que es poden visitar i contemplar. Els sostres ondulats (la Pedrera), les finestres que recorden màscares i ossos humans (Casa Batlló) i el pati interior en què es té la sensació d'estar al mar (Casa Batlló) són alguns dels objectius a fotografiar.

Des de Barcelona ens plantem, en poc més de mitja hora en cotxe o 45 minuts amb tren, en un altre destí modernista de primer ordre: Sitges. Localitat turística per excel·lència a l'estiu gràcies a les seves platges i a la seva oferta de restauració i oci nocturn, als mesos de tardor i hivern val la pena visitar-la per gaudir serenament de la contemplació de les seves belles cases d'estil modernista, amb les quals els anomenats «ameri-

Esta vez, los viñedos ceden su protagonismo a las bodegas modernistas, las llamadas Catedrales del Vino, en una ruta que se entretiene en las «americanas» Sitges y Vilanova i la Geltrú.

Si en nuestra primera propuesta planteábamos iniciar la ruta cultural en el barrio más de moda de Barcelona, el Born, en esta nos damos cita en el lujoso Passeig de Gràcia de la capital catalana para conocer dos de los principales iconos de la ciudad obra del genial Antoni Gaudí: la Pedrera y la Casa Batlló. El arquitecto catalán diseñó ambos edificios para viviendas; hoy, sobre todo, son espacios museísticos que se pueden visitar y contemplar. Los techos ondulados (la Pedrera), las ventanas que recuerdan máscaras y huesos humanos (Casa Batlló) y el patio interior en el que se tiene la sensación de estar en el mar (Casa Batlló) son algunos de los objetivos a fotografiar.

Desde Barcelona nos plantamos, en poco más de media hora en coche o 45 minutos en tren, en otro destino modernista de primer orden: Sitges. Localidad turística por excelencia en verano gracias a sus playas y a su oferta de restauración y ocio nocturno, en los meses de otoño e invierno merece la pena visitarla para disfrutar serenamente de la contemplación de sus bellas casas de estilo modernista,

Cette fois-ci, les vignobles cèdent leur rôle principal aux caves modernistes, connues sous le nom de « Cathédrales du vin », dans une route qui se distrait dans les « américaines » Sitges et Vilanova i la Geltrú.

Si dans notre première proposition, nous abordions le début de la route culturelle dans le quartier le plus à la mode de Barcelone, le Born, dans celle-ci, nous nous donnons rendez-vous au luxueux Passeig de Gràcia de la capitale catalane pour découvrir deux des icônes principales de la ville, œuvre du génie Antoni Gaudí : la Pedrera et la Casa Batlló. L'architecte catalan a conçu les deux bâtiments pour les logements ; de nos jours, surtout, ce sont des espaces muséaux qui peuvent être visités et contemplés. Les toits ondulés (la Pedrera), les fenêtres qui rappellent des masques et des os humains (Casa Batlló) et le patio intérieur où nous avons la sensation d'être dans la mer (Casa Batlló) sont certains des objectifs à photographier.

Nous débarquons en un peu plus d'une demi-heure en voiture ou 45 minutes en train depuis Barcelone, à une autre destination moderniste de premier rang : Sitges. Commune touristique par excellence en été grâce à ses plages et à son offre de restauration et de loisir nocturne, dans les mois d'automne et d'hiver, cela vaut la

CASA BATLLÓ,
BARCELONA
CASA BATLLÓ,
BARCELONA
CASA BATLLÓ,
BARCELONE
© ACT / IMAGEN M.A.S.

cans» van embellir Sitges a finals del segle xix i principis del xx gràcies a la fortuna que havien aconseguit en les colònies espanyoles. Això, abans o després d'endinsar-se en els seus museus carregats d'història (Museu del Cau Ferrat –casa-taller de Santiago Rusiñol–, Museu Maricel i Palau Maricel).

Propera a Sitges, Vilanova i la Geltrú també atresora un passat «americà» en el seu urbanisme que es reflecteix, per exemple, a la plaça de la Vila, centre neuràlgic de la ciutat. És una plaça d'estil neoclàssic romàntic, envoltada de palmeres, arcs i un original mosaic a terra amb forma de petxina. Va ser construïda al segle xix sobre els terrenys propietat d'un personatge local que es va enriquir a Cuba. Aquí tenen lloc els principals esdeveniments de la ciutat. I és que Vilanova té una agenda molt festiva,

PROPERA A SITGES, VILANOVA TAMBÉ ATRESORA UN PASSAT «AMERICÀ», PER EXEMPLE, A LA PLAÇA DE LA VILA

on destaquen dues dates en aquesta època: la Fira de Novembre i el Carnaval. La primera acull també el Saló del Carnaval, que explica curiositats i històries d'aquesta festa pagana. Amb l'hivern ja avançat, el Rei Carnestoltes inaugura els dies de disbauxa, que comencen el Dijous Gras i acaben el Dimarts de Cendra. Són dies intensos, en els quals les entitats esprenen les seves millors idees per decorar edificis i lluir disfresses.

Mentre que en la proposta per als mesos al sol us recomanàvem visitar cellers catalans i degustar els seus vins i caves, en els mesos de recolliment us convidem a entrar a les Catedrals del Vi, expressió d'èxit que va encunyar l'autor teatral Àngel Guimerà per referir-se als cellers modernistes aixecats a les comarques tarragonines per arquitectes de pri-

© GZ

EL XATÓ

El xató és una amanida potent d'escarola, bacallà, tonyina, anxoves, olives arbequines i romesco la paternitat de la qual es disputen Sitges, Vilanova i la Geltrú, Vilafranca del Penedès, el Vendrell i Calafell. Va néixer entre vinyes quan es procedia a aixetollar el vi (posar-li la petita aixeta a la bota) i s'acompanyaven les primeres copes de la collita amb aquesta amanida molt salada. ♦

EL XATÓ

El xató es una potente ensalada de escarola, bacalao, atún, anchoas, olivas arbequinas y romesco cuya paternidad se disputan Sitges, Vilanova i la Geltrú, Vilafranca del Penedès, El Vendrell y Calafell. Nació entre viñedos cuando se procedía a aixetollar el vino (ponerle el pequeño grifo a la bota) y se acompañaban las primeras copas de la cosecha con esta ensalada muy salada. ♦

LE XATÓ

La xató est une salade consistante de scarole, morue, thon, anchois, olives arbequinas et sauce romesco dont la paternité est disputée entre Sitges, Vilanova i la Geltrú, Vilafranca del Penedès, El Vendrell et Calafell. Elle est née parmi les vignobles lorsqu'il fallait aixetollar le vin (poser le petit robinet à la zahato, une gourde en peau) et les premiers verres de la vendange étaient accompagnés de cette salade très salée. ♦

con las que los llamados «americanos» embellecieron Sitges a finales del siglo xix y principios del xx gracias a la fortuna que habían conseguido en las colonias españolas. Esto, antes o después de adentrarse en sus mu-

CERCANA A SITGES, VILANOVA TAMBÍEN ATRESORA UN PASADO «AMERICANO», POR EJEMPLO, EN LA PLAZA DE LA VILA

seos cargados todos ellos de historia (Museo del Cau Ferrat –casa-taller de Santiago Rusiñol–, Museo Maricel y Palacio Maricel).

Cercana a Sitges, Vilanova i la Geltrú también atesora un pasado «americano» en su urbanismo que se refleja, por ejemplo, en la plaza de la Vila, centro neurálgico de la ciudad. Es una plaza de estilo neoclásico ro-

mántico, rodeada de palmeras, arcos y un original mosaico en el suelo con forma de concha. Fue construida en el siglo XIX sobre los terrenos propiedad de un personaje local que se enriqueció en Cuba. Aquí tienen lugar los principales acontecimientos de la ciudad. Y es que Vilanova posee una agenda muy festiva, donde destacan dos fechas en esta época: la Feria de Noviembre y el Carnaval. La primera acoge también el Salón del Carnaval, que explica curiosidades e historias de esta fiesta pagana. Con el invierno ya avanzado, el Rei Carnestoltes inaugura los días de desenfreno, que empiezan el Jueves Lardero y acaban el Miércoles de Ceniza. Son días intensos, en los que las entidades expresan sus mejores ideas para decorar edificios y lucir disfraces.

Mientras que en la propuesta para los meses al sol os recomendábamos visitar bodegas catalanas y degustar sus vinos y cavas, en los meses de recogimiento os invitamos a entrar en

**CELLER MODERNISTA
DE PINELL DE BRAI**
BODEGA MODERNISTA
DE PINELL DE BRAI
CAVE MODERNISTE DE
PINELL DE BRAI
© ACT / LLUÍS CARRO

peine de la visiter pour profiter sereinement de la contemplation de ses jolies maisons au style moderniste, avec lesquelles ceux qui sont appelés « américains » ont embellie Sitges à la fin du XIXe siècle et au début du XXe

PRÈS DE SITGES, VILANOVA CHÉRIT ÉGALEMENT UN PASSÉ « AMÉRICAIN », PAR EXEMPLE, SUR LA PLACE DE LA VILA

siècle, grâce à la fortune qu'ils avaient obtenu dans les colonies espagnoles. Tout cela avant ou après se plonger dans ses musées tous chargés d'histoire (musée du Cau Ferrat, maison-atelier de Santiago Rusiñol, musée Maricel et Palais Maricel).

Près de Sitges, Vilanova i la Geltrú chérit également un passé « américain » dans son urbanisme qui se

réflète, par exemple, sur la place de la Vila, centre névralgique de la ville. Il s'agit d'une place au style néoclassique romantique, entourée de palmiers, d'arcs et d'une mosaïque originale au sol sous forme de coquille. Elle a été construite au XIXe siècle sur les terrains dont le propriétaire est un personnage local qui s'est enrichi à Cuba. Les principaux événements de la ville ont lieu ici. Car Vilanova possède un agenda très festif, où deux dates sont à souligner à cette époque : la foire de novembre et le Carnaval. La première accueille également le Salon du carnaval, qui explique des curiosités et des histoires de cette fête païenne. Avec un hiver avancé, le Rei Carnestoltes inaugure les journées de débauche, qui commencent le jeudi gras et terminent le mercredi des Cendres. Ce sont des journées intenses, où les entités expriment leurs meilleures idées pour décorer les bâtiments et porter des déguisements.

mera línia com Cèsar Martinell, Josep Puig i Cadafalch o Pere Domènech i Roura. Entre aquests cellers, cal destacar el celler del Pinell de Brai, a la comarca de la Terra Alta; avui dia, en una de les sales s'hi pot menjar (o sopar si es tracta de grups), perquè acull el restaurant Catedral del Vi, que basa els seus plats en els aromes i els maridatges del vi.

En aquestes terres de la Terra Alta podrem endinsar-nos en un dels capítols més tristes de la història d'Espanya: la Guerra Civil. I és que en aquest escenari va tenir lloc la Batalla de l'Ebre, que tantes vides va segar i que va ser tan decisiva per al desenllaç del conflicte que enfrentava les tropes d'un general, Francisco Franco, contra la República espanyola.

I, com no pot ser d'altra manera quan es visita el sud de Catalunya, finalitzarem la nostra ruta a les Terres

las Catedrales del Vino, expresión de éxito que acuñó el autor teatral Àngel Guimerà para referirse a las bodegas modernistas levantadas en las comarcas tarraconenses por arquitectos de primera línea como Cèsar Martinell, Josep Puig i Cadafalch o Pere Domènech i Roura. Entre ellas, cabe destacar la bodega del Pinell de Brai, en la comarca de la Terra Alta; hoy en día, en una de sus salas se puede comer (o cenar si se trata de grupos), porque acoge el restaurante Catedral del Vino, que basa sus platos en los aromas y maridajes del vino.

En estas tierras de la Terra Alta podremos adentrarnos en uno de los capítulos más tristes de la historia de España: la Guerra Civil. Y es que en este escenario tuvo lugar la Batalla del Ebro, que tantas vidas se cobró y que fue tan decisiva para el desenlace del conflicto que enfrentaba a las tropas

Tandis que dans la proposition pour les mois au soleil, nous vous recommandions de visiter des caves catalanes et de déguster leurs vins et leurs cavas, pendant les mois de recueillement, nous vous invitons à entrer dans les Cathédrales du vin, expression à succès que l'auteur théâtral Àngel Guimerà a créé pour faire référence aux caves modernistes érigées dans les régions de Taragonne par des architectes de premier rang tels que Cèsar Martinell, Josep Puig i Cadafalch ou Pere Domènech i Roura. Parmi elles, nous pouvons retrouver la cave du Pinell de Brai, dans la région de la Terra Alta ; de nos jours, il est possible de manger dans l'une de ses salles (ou dîner s'il s'agit de groupes), car il accueille le restaurant Catedral del Vino, qui base ses plats sur les arômes et les mariages du vin.

PUNTA DE LA BANYA,
DELTA DE L'EBRE
PUNTA DE LA BANYA,
DELTA DE L'EBRE
POINTE DE LA BANYA,
DELTA DE L'EBRE
PUNTA DE LA BANYA, DELTA
DE L'EBRE © YANN
ARTHUS-BERTRAND

de l'Ebre, declarades Reserva de la Biosfera per la UNESCO el 2013 gràcies a la seva bellesa paisatgística. Aquí, les possibilitats de gaudir de l'entorn natural són infinites. Per exemple, l'ornitologia: la millor època per observar aus és la tardor, quan l'arribada de les espècies hivernants coincideix amb el pas d'altres migrants que es dirigeixen al sud, donant lloc a una elevada diversitat avícola. ♀

de un general, Francisco Franco, contra la República española.

Y, como no puede ser de otra manera cuando se visita el sur de Cataluña, finalizaremos nuestra ruta en las Terres de l'Ebre, declaradas en 2013 Reserva de la Biosfera por la UNESCO gracias a su belleza paisajística. Aquí, las posibilidades de disfrutar del entorno natural son infinitas. Por ejemplo, la ornitológia: la mejor época para observar aves es el otoño, cuando la llegada de las especies hibernantes coincide con el paso de otros migrantes que se dirigen al sur, dando lugar a una elevada diversidad avícola. ♀

Dans ces terres de la Terra Alta, nous pourrons nous plonger dans l'un des chapitres les plus tristes de l'histoire de l'Espagne : la Guerre civile. Car la Bataille de l'Èbre a eu lieu sur cette scène, qui a coûté la vie à tant de personnes et qui a été décisive dans le dénouement du conflit qui confrontait les troupes d'un général, Francisco Franco, contre la République espagnole.

Et comme il se doit lorsque le sud de la Catalogne est visité, nous terminerons notre route dans les Terres de l'Èbre, déclarées Réserve de la biosphère par l'UNESCO en 2013 en raison de sa beauté paysagère. Ici, les possibilités de profiter du milieu naturel sont infinies. Par exemple, l'ornithologie : la meilleure époque pour observer les oiseaux est en automne, lorsque l'arrivée des espèces qui hibernent coïncide avec le passage d'autres qui migrent vers le sud, donnant lieu à une diversité avicole élevée. ♀

© ACT / LLUÍS CARRO

LES FESTES DE BARCELONA

El congrés del mòbil i la fira de l'alimentació, els festivals Primavera Sound i Sónar, els grans premis d'automobilisme i motociclisme, els partits del Barça... L'agenda d'esdeveniments de Barcelona atrau centenars de milers de visitants anualment. Anoteu un esdeveniment més: les festes de la Mercè, patrona de Barcelona, que se celebren des del 1902, al voltant del 24 de setembre, a les places i carrers de la ciutat. És una festa plena d'activitats de cultura popular catalana; entre d'altres, destaquen el matí de festa major, la cavalcada de la Mercè, el gran correfo, la cercavila de gegants i nans, els castells i els balls i danses arribats de tot Catalunya. ♀

LAS FIESTAS DE BARCELONA

El congreso del móvil y la feria de la alimentación, los festivales Primavera Sound y Sónar, los grandes premios de automovilismo y motociclismo, los partidos del Barça... La agenda de eventos de Barcelona atrae a centenares de miles de visitantes anualmente. Anotad un evento más: las fiestas de La Mercè, patrona de Barcelona, que se celebran desde 1902, alrededor del 24 de septiembre, en las plazas y calles de la ciudad. Es una fiesta repleta de actividades de cultura popular catalana; entre otras, destacan la mañana de fiesta mayor, la cabalgata de La Mercè, el gran *correfoc* o corre-fuegos, el pasacalles de gigantes y enanos, los *castellers* o torres humanas, y los bailes y danzas llegados de toda Cataluña. ♀

LES FÊTES DE BARCELONE

Le congrès du téléphone portable et la foire de l'alimentation, les festivals Primavera Sound et Sónar, les grands prix de l'automobile et du motocyclisme, les matchs du Barça... L'agenda des événements de Barcelone attire des centaines de milliers de visiteurs annuellement. Remarquez un événement de plus : les fêtes de La Mercè, patronne de Barcelone, qui sont célébrées depuis

1902, autour du 24 septembre, dans les places et les rues de la ville. Il s'agit d'une fête riche en activités de la culture populaire catalane ; parmi d'autres, la matinée de grande fête est remarquable, ainsi que le défilé de La Mercè, le gran *correfoc* ou feux en pleine rue, la promenade des géants et des nains, les *castellers* ou tours humaines, et les danses de toute la Catalogne. ♀

UN CELLER MODERNISTA

UNA BODEGA MODERNISTA

UNE CAVE MODERNISTE

En sec, el cotxe li va fer figura. La mania de no omplir el dipòsit de benzina fins a l'últim moment li havia de passar factura un dia. Per sort, o per desgràcia, no hi havia massa moviment per aquella carretera. Va baixar del vehicle i, amb penes i treballs, el va arrecerar prop d'un edifici antic que li va semblar molt bell mirat de fit a fit. Tenia tres naus i a la del mig s'hi llegia: Sindicat Agrícola de Rocafort de Queralt. També s'hi anunciava la venda de cava, però la porta era tancada.

—“Quin greu”, va pensar. “Segur que s'hi està d'allò més fresc dins aquest celler. N'hagués comprat una ampolla, a més”.

I va imaginar-se amb una copa a la mà, fent un glop de l'escumós, mentre un bat de sol li queia a sobre. I quina calor que feia! Onada en deien. Tothom i arreu se'n parlava... menys allà, precisament. No es veia ni una ànima, fet que la va obligar a fixar-se en el paisatge. Va adonar-se que eren dies de segar el gra i emballar la palla en aquell indret i que, per això, il·luïa intensament groc. I també que el campanar d'una església treia el cap enmig d'unes cases com si la cridés, convidant-la a visitar-lo. Va començar a caminar en direcció al poble sentint-se afortunada de tenir una mania sense cura. ♦

CARME GASULL

Llicenciada en Ciències de la Informació per la UAB, s'ha especialitzat en periodisme gastronòmic. Comparteix experiències en diferents mitjans de comunicació i modera demostracions culinàries en fires i congressos.

Licenciada en Ciencias de la Información por la UAB, se ha especializado en periodismo gastronómico. Comparte experiencias en diferentes medios de comunicación y modera demostraciones culinarias en ferias y congresos.

Diplômée en Sciences des informations par l'UAB, spécialisée dans le journalisme gastronomique. Elle partage des expériences dans divers médias et elle dirige des démonstrations culinaires dans les foires et les congrès.

El coche se detuvo en seco. La manía de no llenar el depósito de gasolina hasta el último momento le tenía que pasar factura algún día. Por suerte, o por desgracia, no había demasiado movimiento por aquella carretera. Bajó del vehículo y, a duras penas, logró cobijarlo cerca de un edificio antiguo que, mirado fijamente, le pareció muy bello. Tenía tres naves y en la del medio podía leerse: Sindicat Agrícola de Rocafort de Queralt. También se anunciaba la venta de cava, pero la puerta estaba cerrada.

—“Qué pena”, pensó. “Seguro que se está de lo más fresco dentro de esta bodega. Hubiera comprado una botella, además”.

Y se imaginó con una copa en la mano, tomando un trago del espumoso, mientras le caía encima un rayo de sol. ¡Y menudo calor! Ola lo denominaban. Todo el mundo y en todas partes hablaba de ello... excepto allí, precisamente. No había un alma, lo que la obligó a fijarse en el paisaje. Se dio cuenta de que eran días de segar el grano y embalar la paja en aquel lugar y que, por ello, lucía intensamente amarillo. Y también de que el campanario de una iglesia asomaba entre unas casas como si la llamara, invitándola a visitarlo. Comenzó a caminar en dirección al pueblo sintiéndose afortunada de tener una manía sin remedio. ♦

CELLER DE ROCAFORT
DE QUERALT
BODEGA DE ROCAFORT
DE QUERALT
CAVE DE ROCAFORT DE
QUERALT
© CELLERS DOMENYS

La voiture s'est arrêtée net. Cette manie de ne pas remplir le réservoir à essence jusqu'au dernier moment devait avoir des conséquences un jour. Par chance ou malheureusement, il n'y avait pas trop de mouvement sur cette route. Elle est descendue du véhicule et elle a réussi difficilement à l'abriter près d'un bâtiment ancien qui, bien regardé, lui semblait très beau. Il possédait trois entrepôts et sur celui du milieu, on pouvait lire « Sindicat Agrícola de Rocafort de Queralt » (Syndicat agricole de Rocafort de Queralt). La vente de cava était également annoncée, mais la porte était fermée.

- « Quel dommage », a-t-elle pensé.
« Je suis sûre qu'il fait très frais à l'intérieur de cette cave. J'aurais bien acheté une bouteille en plus ».

Et elle s'est imaginée avec un verre entre ses mains, buvant une gorgée du mousseux, tandis qu'un rayon de soleil lui tombait dessus. Mais quelle chaleur ! Ils l'appelaient Ola. Tout le monde et partout en parlait... à l'exception de là, précisément. Il n'y avait personne, et elle a été obligée de regarder un paysage. Elle s'est rendu compte que c'était une journée à faucher le grain et emballer la paille dans ce lieu et que c'est pour cela qu'il était vivement jaune. Et également que le clocher d'une église pointait entre des maisons comme s'il l'appelait, l'invitant à la visiter. Elle a commencé à marcher en direction du village, se sentant chancreuse d'avoir une manie irrémédiable. ♦

MARÇ > MARZO > MARS

PORRERA / Tasta Porrera. A finals del mes, degustació de vins de tots els cellers d'aquesta localitat de la DOQ Priorat i mostra de cuina local.

PORRERA / Tasta Porrera. A finales del mes, degustación de vinos de todas las bodegas de esta localidad de la DOC Priorat y muestra de cocina local.

PORRERA / Tasta Porrera. À la fin du mois, dégustation de vins de toutes les caves de cette commune de l'AOP Priorat et échantillon de cuisine locale.

MAIG > MAYO > MAI

FALSET / Fira del Vi. La primera setmana, a la capital del Priorat, se celebra una de les fires més concorregudes per degustar els millors vins.

FALSET / Feria del Vino. En la primera semana, en la capital del Priorat, se celebra una de las ferias más concurridas para degustar los mejores vinos.

FALSET / Foire du vin. Pendant la première semaine, dans la capitale du Priorat, l'une des foires les plus fréquentées pour déguster les meilleurs vins est célébrée.

ABRIL > ABRIL > AVRIL

A TOT CATALUNYA / Diada de Sant Jordi. El 23 d'abril, coincidint amb la festivitat del patró de Catalunya, dia del llibre i de la rosa.

EN TODA CATALUÑA / Diada de Sant Jordi. El 23 de abril, coincidiendo con la festividad del patrón de Cataluña, día del libro y de la rosa.

DANS TOUTE LA CATALOGNE / Journée de Saint Jordi. Le 23 avril, coïncidant avec la festivité du patron de la Catalogne, journée du livre et de la rose.

JULIOL > JULIO > JUILLET

VILAFRANCA DEL PENEDÈS / Vijazz. El primer cap de setmana, el jazz marida amb els millors vins de la DO Penedès en concerts a l'aire lliure.

VILAFRANCA DEL PENEDÈS / Vijazz. En el primer fin de semana, el jazz marida con los mejores vinos de la DO Penedès en conciertos al aire libre.

VILAFRANCA DEL PENEDÈS / Vijazz. Pendant le premier week-end, le jazz marie avec les meilleurs vins de l'AOP Penedès dans les concerts en plein air.

SETEMBRE > SEPTIEMBRE > SEPTIEMBRE

BARCELONA / Festes de la Mercè. Al voltant del dia 24, festa major de Barcelona.

BARCELONA / Fiestas de la Mercè. Alrededor del día 24, fiesta mayor de Barcelona.

BARCELONE / Fêtes de la Mercè. Autour du 24, grande fête de Barcelone.

© GZ

BARCELONA / Mostra de vins i caves de Catalunya. Coincidint amb les Festes de la Mercè, fira de vins i caves de totes les DO catalanes.

BARCELONA / Muestra de vinos y cavas de Cataluña. Coinciriendo con las Fiestas de la Mercè, feria de vinos y cavas de todas las DO catalanas.

BARCELONE / Exposition de vins et de cavas de la Catalogne. Coïncidant avec les Fêtes de la Mercè, foire de vins et caves et toutes les AOP catalanes.

DESEMBRE > DICIEMBRE > DÉCEMBRE

VILAFRANCA DEL PENEDÈS / Fira del Gall. Propera a les dates de Nadal, venda de galls de granges de la zona.

VILAFRANCA DEL PENEDÈS / Feria del Gallo. Próxima a las fechas de Navidad, venta de gallos de granjas de la zona.

VILAFRANCA DEL PENEDÈS / Foire du Coq. À proximité des dates de Noël, vente de coqs de ferme de la zone.

és el que veus.
ÉS EL QUE VIUS.

Besalú

J'adore Mijares en J. XXI.
sembla que estigues fent
d'estiu d'un pell.
gracion, una petita gran
seulet, potser de racions
deixa-te.

Fundació

CATALUNYA

ÉS CASA TEVA

DE BARCELONA ALS PIRINEUS DE CATALUNYA

DE BARCELONA A LOS PIRINEOS
DE CATALUÑA

DE BARCELONE AU PYRÉNÉES
DE CATALOGNE

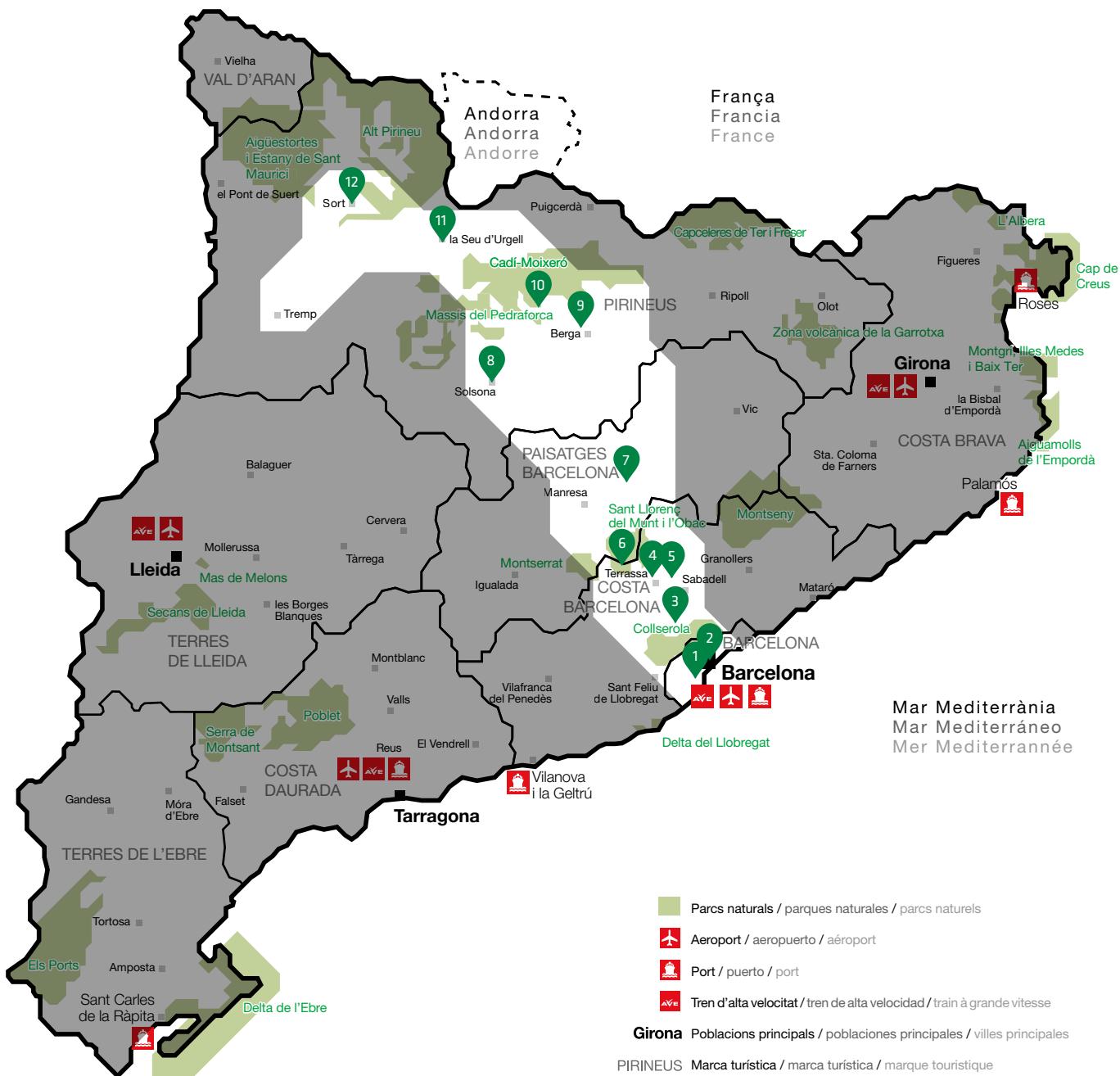
DE BARCELONA ALS PIRINEUS DE CATALUNYA

DE BARCELONA A LOS PIRINEOS DE CATALUÑA
DE BARCELONE AU PYRÉNÉES DE CATALOGNE

Ruta amb destinació a les altes muntanyes per descobrir un territori ple d'art, natura, gastronomia i diversió, tot això a tres hores de distància de la capital de Catalunya.

Ruta con destino a las altas montañas para descubrir un territorio repleto de arte, naturaleza, gastronomía y diversión, todo ello a tres horas de distancia de la capital de Cataluña.

Route à destination des hautes montagnes pour découvrir un territoire riche en art, nature, gastronomie et divertissement, tout cela à trois heures de distance la capitale de la Catalogne.

QUÈ VISITAR > QUÉ VISITAR > QUE VISITER

1 MUSEU NACIONAL D'ART DE CATALUNYA
MUSEO NACIONAL DE ARTE DE CATALUÑA
MUSÉE NATIONAL DE L'ART DE LA CATALOGNE

2
BASÍLICA DE SANTA MARÍA DEL MAR
BASÍLICA DE SANTA MARÍA DEL MAR
BASILIQUE DE SANTA MARIA DEL MAR

3 MONESTIR DE SANT CUGAT DEL VALLÈS
MONASTERIO DE SANT CUGAT DEL VALLÈS
MONASTÈRE DE SANT CUGAT DEL VALLÈS

4 MUSEU DE LA CIÈNCIA I LA TÈCNICA DE CATALUNYA
MUSEO DE LA CIENCIA Y LA TÉCNICA DE CATALUÑA
MUSÉE DES SCIENCES ET DE LA TECHNIQUE DE LA CATALOGNE

5 ESGLÉSIES DE SANT PERE DE TERRASSA
IGLESIAS DE SANT PERE DE TERRASSA
ÉGLISES DE SANT PERE DE TERRASSA

6 PARC NATURAL DE SANT LLORENÇ DEL MUNT I L'OBAC
PARQUE NATURAL DE SANT LLORENÇ DEL MUNT I L'OBAC
PARC NATUREL DE SANT LLORENÇ DEL MUNT I L'OBAC

7 MÓN SANT BENET
MÓN SANT BENET
MÓN SANT BENET

8
SOLSONA
SOLSONA
SOLSONA

9
SANTUARI DE QUERALT
SANTUARIO DE QUERALT
SANCTUAIRE DE QUERALT

10 PEDRAFORCA
PEDRAFORCA
PEDRAFORCA

11
LA SEU D'URGELL
LA SEU D'URGELL
LA SEU D'URGELL

12 SORT I GERRI DE LA SAL
SORT Y GERRI DE LA SAL
SORT ET GERRI DE LA SAL

ELS CIMS DE LA CULTURA

LAS CUMBRES DE LA CULTURA

LES SOMMETS DE LA CULTURE

Aquesta és una ruta d'altura que s'inicia en una muntanya carregada d'art i acaba en unes antigues salines, després de recórrer espais naturals que són símbol de l'excursionisme a Catalunya.

Barcelona és, novament, el punt de partida de la nostra ruta. Porta d'entrada a Catalunya per a milions de visitants cada any, ofereix un ventall de museus de totes les arts, entre els quals, el primer, el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), situat a la muntanya de Montjuïc, de cara a la

ciutat. Pujar les escalinates que ens hi porten ens dona accés, també, al perfil de la capital catalana, a més de contemplar obres originals del Romànic, Gòtic, Renaixement (atenció a l'obra d'El Greco o Rubens!) o Barroc.

Sortim de Barcelona per dirigir-nos a les comarques veïnes del Vallès. Triem Sabadell, una de les seves capitals. En aquesta ciutat industrial recomanem visitar les antigues fàbriques tèxtils, com el Vapor Codina, del 1880, que conserva la xemeña i dues naus industrials, amb les seves finestres d'estil Manchester. La seva tasca principal va ser la fabricació de teixits d'estam i la filatura de llana.

Esta es una ruta de altura que se inicia en una montaña cargada de arte y termina en unas antiguas salinas, tras recorrer espacios naturales que son símbolo del excursionismo en Cataluña.

Barcelona es, nuevamente, el punto de partida de nuestra ruta. Puerta de entrada a Cataluña para millones de visitantes cada año, ofrece un abanico de museos de todas las artes, entre los cuales, el primero, el Museo Nacional de Arte de Cataluña (MNAC), situado en la montaña de

ESCALINATES DEL
MNAC, BARCELONA
ESCALINATAS DEL
MNAC, BARCELONA
ESCALIERS DU MNAC,
BARCELONE
© GZ

Montjuïc, frente a la ciudad. Subir las escalinatas que llevan hasta él nos da acceso, también, al *skyline* de la capital catalana, además de contemplar obras originales del Románico, Gótico, Renacimiento (¡atención a la obra de El Greco o Rubens!) o Barroco.

Salimos de Barcelona para dirigirnos a las comarcas vecinas del Vallès. Elegimos Sabadell, una de sus capitales. En esta ciudad industrial recomendamos visitar las antiguas fábricas textiles, como el Vapor Codina, de 1880, que conserva la chimenea y dos naves industriales, con sus ventanas de estilo Manchester. Su labor principal fue la fabricación de tejidos de estambre y la hilatura de lana.

Il s'agit d'une route de hauteur qui débute dans une montagne riche en art et qui termine dans des anciens marais salants, après avoir parcouru des espaces naturels qui sont un symbole de la randonnée en Catalogne.

Barcelone est, à nouveau, le point de départ de notre route. Porte d'entrée à la Catalogne pour des millions de visiteurs chaque année, elle offre un éventail de musées de tous les arts, parmi lesquels le premier est le Musée national de l'art de la Catalogne, le MNAC, situé sur la montagne

de Montjuïc, face à la ville. Monter les escaliers qui mènent jusqu'à lui nous donne également l'accès à la *ligne d'horizon* de la capitale catalane, en plus de contempler des pièces originales du roman, gothique, de la Renaissance (attention à l'œuvre d'El Greco ou Rubens !) ou du baroque.

Nous quittons Barcelone pour nous diriger vers les régions voisines du Vallès. Nous choisissons Sabadell, une de ses capitales. Nous recommandons de visiter les anciennes usines textiles dans cette ville industrielle, telles que le Vapor Codina, de 1880, qui conserve la cheminée et deux entrepôts industriels, avec ses fenêtres au style Manchester. Son tra-

Actualment, acull dependències municipals.

Deixem enrere el passat industrial de Catalunya per respirar a pulmó obert al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, situat entre tres comarques: el Vallès Occidental, el Vallès Oriental i el Bages. En són característics els monòlits de conglomerat rogenç, a més dels boscos de pins i d'alzines.

Des del parc podem dirigir-nos cap a les poblacions properes, com El Pont de Vilomara i Rocafort, que està format per la unió de dos nuclis urbans. Passejar pels seus carrers i visitar l'antiga església preromànica, considerada com una de les més antigues de la comarca, són algunes de les recomanacions.

I fem el salt a la Serra de Queralt, avantsala dels Pirineus. De fet, ens trobem ja al Prepirineu català, amb una vegetació de faigs i pins. La curiositat d'aquest paratge natural es troba en el seu cim, que alberga el santuari de Queralt, la imatge composta amb una llegenda que assegura que va ser trobada per un pastor. La visita al santuari està adaptada per a minusvàlids.

EL CADÍ-MOIXERÓ S'AIXECA COM UNA BARRERA DE CINGLERES ENTRE EL PREPIRINEU I EL PIRINEU

Proseguim la nostra ruta fins als Pirineus catalans amb una parada a l'Espai Natural Protegit de la serra d'Ensija-Rasos de Peguera, amb cims de més de 2.000 metres, ideal per practicar senderisme i rutes en BTT en els mesos en què predomina el bon temps. Ens trobem en un dels límits més meridionals de Catalunya de la vegetació alpina, de manera que creixen espècies difícils de trobar en altres serres properes.

Continuem avançant per la carretera que passa prop del pantà de la Llosa del Cavall i que porta al Coll del

© CADÍ, SCCL

FORMATGE DELS PIRINEUS

A principis del segle xx, la plaga de la fil·loxera va acabar amb la vinya al Pirineu, cultiu que fins aleshores era la principal activitat agrícola de la zona. A l'Alt Urgell i la Cerdanya, per on transita la nostra ruta, es va introduir la producció lletera. Avui, aquella aposta ha donat els seus fruits amb dues denominacions d'origen protegides: la del formatge i la de la mantega. ♦

QUESO DE LOS PIRINEOS

A principios del siglo xx, la plaga de la filoxera acabó con la vid en los Pirineos, cultivo que hasta entonces era la principal actividad agrícola de la zona. En el Alt Urgell y la Cerdanya, por las que transita nuestra ruta, se introdujo la producción lechera. Hoy, aquella apuesta ha dado sus frutos con dos denominaciones de origen protegidas: la del queso y la de la mantequilla. ♦

FROMAGE DES PYRÉNÉES

Au début du XXE siècle, la plante de phylloxéra a mis un terme à la vigne dans les Pyrénées, une culture qui jusque lors était l'activité principale agricole de la zone. La production laitière a été introduite dans l'Alt Urgell et dans la Cerdanya, là où notre route transite. De nos jours, cette mise a porté ses fruits avec deux appellations d'origine protégées : celle du fromage et celle du beurre. ♦

En la actualidad, acoge dependencias municipales.

Dejamos atrás el pasado industrial de Cataluña para respirar a pulmón abierto en el Parque Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, situado entre tres comarcas: el Vallès Occidental, el Vallès Oriental y el Bages. Son característicos en él los monolitos de conglomerado rojizo, además de los bosques de pinos y de encinas.

Desde el parque podemos dirigirnos hacia las poblaciones cercanas, como El Pont de Vilomara y Rocafort, que está formado por la unión de dos núcleos urbanos. Pasear por sus calles y visitar la antigua iglesia prerrománica, considerada como una de las más antiguas de la comarca, son algunas de las recomendaciones.

Y damos el salto a la Serra de Queralt, antesala de los Pirineos. De hecho, nos encontramos ya en el Prepirineo catalán, con una vegetación de hayas y pinos. La curiosidad de este paraje natural se halla en su cumbre, que alberga el santuario de Queralt, cuya imagen cuenta con una leyenda

EL CADÍ-MOIXERÓ SE LEVANTA COMO UNA BARRERA DE RISCALES ENTRE EL PREPIRINEO Y EL PIRINEO

que asegura que fue encontrada por un pastor. La visita al santuario está adaptada para minusválidos.

Proseguimos nuestra ruta hasta los Pirineos catalanes con una parada en el Espacio Natural Protegido de la sierra de Ensija-Rasos de Peguera, con cumbres de más de 2.000 metros, ideal para practicar senderismo y rutas en BTT en los meses en los que predomina el buen tiempo. Nos encontramos en uno de los límites más meridionales de Cataluña de la vegetación alpina, de manera que crecen especies difíciles de encontrar en otras sierras cercanas.

NORDIC WALKING AMB LA SERRA DEL CADÍ AL FONS
NORDIC WALKING CON LA SIERRA DEL CADÍ AL FONDO
MARCHE NORDIQUE AVEC LA SERRA DEL CADÍ AU FOND
© ACT / LLUÍS CARRO

vail principal a été la fabrication des tissus de laine peignée et la filature de laine. De nos jours, il accueille des établissements municipaux.

Nous quittons le passé industriel de la Catalogne pour respirer à plein poumon le Parc naturel de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, situé entre trois régions : le Vallès Occidental, le Vallès Oriental et le Bages. Les monolithes de congolérat rougeâtre y sont caractéristiques, en plus des forêts de pins et de chênes verts.

Nous pouvons nous diriger depuis le parc vers les villages voisins, tels qu'El Pont de Vilomara et Rocafort, qui est formé par l'union des deux centres urbains. Se promener dans ses rues et visiter l'ancienne église préromane, considérée comme étant l'une des plus anciennes de la région, sont certaines des recommandations.

Et nous faisons un bond vers la Serra de Queralt, antichambre des Pyrénées. D'ailleurs, nous nous trouvons déjà dans le Piémont pyrénéen catalan, avec une végétation de hêtres et de pins. La curiosité de ce paysage naturel se trouve dans son sommet, qui héberge le sanctuaire de Queralt,

LE CADÍ-MOIXERÓ S'EST ÉRIGÉ COMME UNE BARRIÈRE DE TERRAINS ROCHEUX ENTRE LE PIÉMONT PYRÉNÉEN ET LES PYRÉNÉES

dont l'image contient une légende qui assure qu'elle a été trouvée par un berger. La visite au sanctuaire est adaptée aux personnes handicapées.

Nous continuons notre route jusqu'aux Pyrénées catalanes avec un arrêt à l'Espace naturel protégé de la chaîne de montagnes d'Ensija-Rasos de Peguera, avec des sommets de plus de 2 000 mètres, idéaux pour pratiquer de la randonnée pédestre et des routes en VTT lorsqu'il fait bon temps. Nous nous trouvons dans une des limites les plus méridionales de la Catalogne de la végétation alpine,

Port, un port de muntanya de 1.668 metres d'altitud confrontant amb el Parc Natural del Cadí-Moixeró, situat a cavall entre les comarques del Berguedà, l'Alt Urgell i la Cerdanya.

El Cadí-Moixeró, que s'aixeca com una barrera de cingleres entre el Prepirineu i el Pirineu, és un dels símbols de l'excursionisme a Catalunya. Atresora una gran varietat d'espècies i subespècies de plantes, algunes endèmiques com el julivert de muntanya, que representen gairebé una tercera part de la flora catalana. El parc ofereix mil i una possibilitats per recorrel's.

Del parc ens movem fins a la Seu d'Urgell, capital de la comarca de l'Alt Urgell. A 30 quilòmetres es troba el terme municipal de les Valls d'Aguilar, conegut com la terra dels minairons, és a dir, d'uns éssers fantàstics de mesura ínfima que formen part de les llegendes dels Pirineus.

I acabem a Gerri de la Sal, al Pallars Sobirà, un poble que deu el seu nom a la producció de sal, el seu motor econòmic durant anys, i la història del qual es pot conèixer visitant les seves salines i un museu temàtic situat en un antic magatzem de sal del segle xv.

SALINES DE GERRI DE LA SAL
SALINAS DE GERRI DE LA SAL
SALINES DE GERRI DE LA SAL
© ACT / JUAN JOSÉ PASCUAL

Continuamos avanzando por la carretera que pasa cerca del pantano de la Llosa del Cavall y que conduce al Coll del Port, un puerto de montaña de 1.668 metros de altitud colindante con el Parque Natural del Cadí-Moixeró, situado a caballo entre las comarcas del Berguedà, el Alt Urgell y la Cerdanya.

El Cadí-Moixeró, que se levanta como una barrera de riscales entre el Prepirineo y el Pirineo, es uno de los símbolos del excursionismo en Cataluña. Atesora una gran variedad de especies y subespecies de plantas, algunas endémicas como el perejil de montaña, que representan casi una tercera parte de la flora catalana. El parque ofrece mil y una posibilidades para recorrerlo.

Del parque nos movemos hasta la Seu d'Urgell, capital de la comarca de l'Alt Urgell. A 30 kilómetros se encuentra el término municipal de las Valls d'Aguilar, conocido como la tierra de los minairons, es decir, de unos seres fantásticos de medida ínfima que forman parte de las leyendas de los Pirineos.

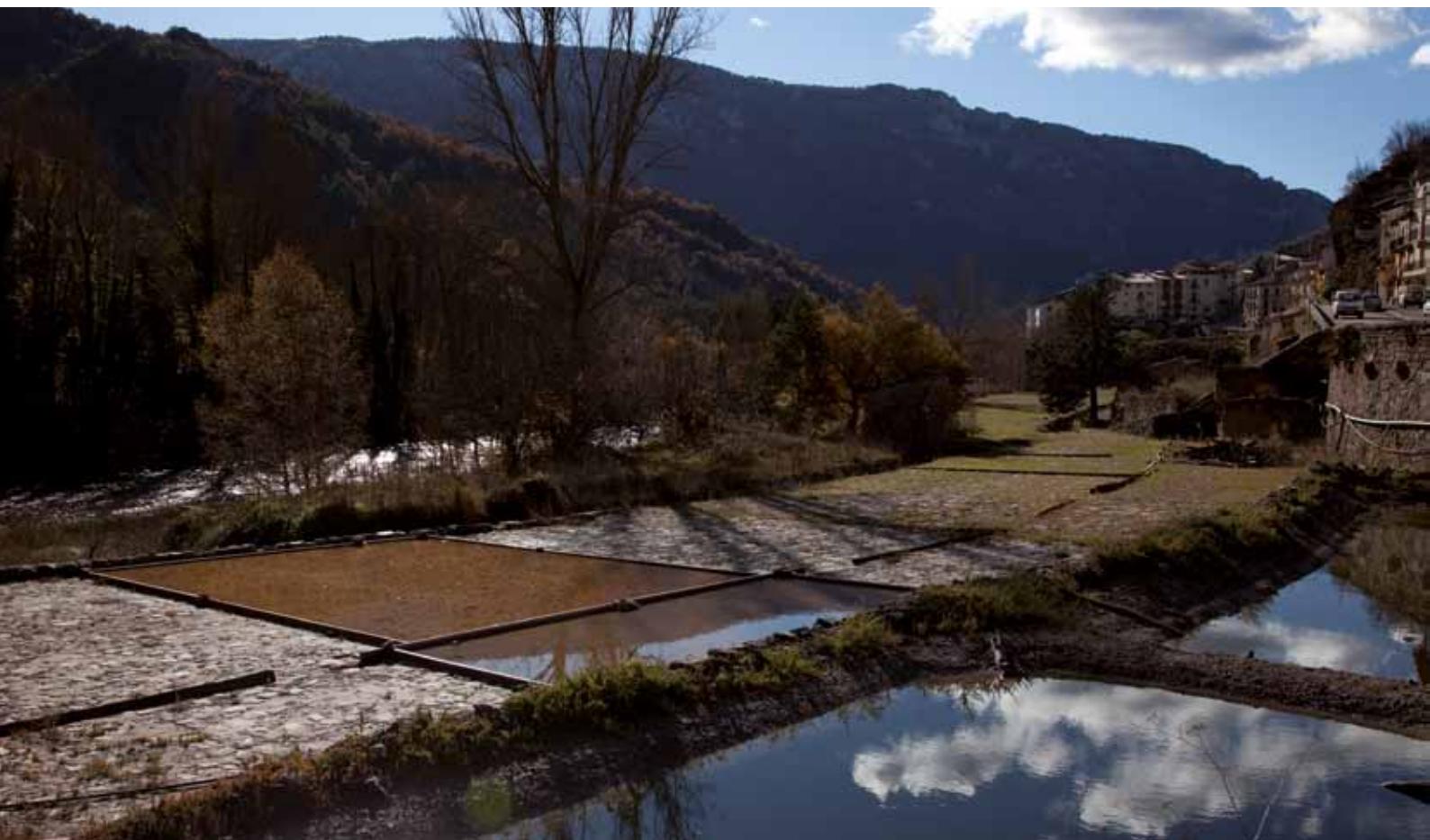
Y terminamos en Gerri de la Sal, en el Pallars Sobirà, un pueblo que de-

de sorte que des espèces difficiles à trouver dans d'autres chaînes de montagnes voisines poussent.

Nous continuons en avançant sur la route qui passe à proximité du marais de la Llosa del Cavall et qui mène au Coll del Port, un port de montagne de 1 668 mètres d'altitude contigu avec le Parc naturel du Cadí-Moixeró, situé à cheval entre les régions du Berguedà, l'Alt Urgell et la Cerdanya.

Le Cadí-Moixeró, qui est érigé comme une barrière de terrains rocheux entre le Piémont pyrénéen et les Pyrénées, est l'un des symboles de la randonnée en Catalogne. Il hérite une grande variété d'espèces et de sous-espèces de plantes, certaines endémiques telles que le persil de montagne, qui représentent presque un tiers de la flore catalane. Le parc propose mille et une possibilités pour le parcourir.

Nous nous déplaçons du parc vers La Seu d'Urgell, capitale de la région de l'Alt Urgell. La commune de Valls d'Aguilar se trouve à 30 kilomètres, connue comme étant la terre des minairons, c'est-à-dire, d'êtres fantastiques tous petits qui font partie des légendes des Pyrénées.

Acaba o comença. Perquè és just aquí on toca decidir cap a on continua la nostra experiència a Catalunya, si cap al nord, cap a Sort, i ens endinsem en la ruta que recorre d'oest a est els Pirineus catalans. O cap al sud, cap a la Pobla de Segur, per connectar amb la ruta del Patrimoni Mundial. ♀

be su nombre a la producción de sal, su motor económico durante años, y cuya historia se puede conocer visitando sus salinas y un museo temático situado en un antiguo almacén de sal del siglo xv.

Termina o empieza. Porque es justo aquí donde toca decidir hacia dónde continúa nuestra experiencia en Cataluña, si hacia el norte, hacia Sort, y nos adentramos en la ruta que recorre de oeste a este los Pirineos catalanes. O hacia el sur, hacia la Pobla de Segur, para conectar con la ruta del Patrimonio Mundial. ♀

Et nous terminons à Gerri de la Sal, au Pallars Sobirà, un village qui doit son nom à la production de sel, son moteur économique pendant des années, et dont l'histoire peut être découverte en visitant ses marais salants et un musée thématique, situé sur un ancien entrepôt de sel du XVe siècle.

La route termine ou commence. Car c'est ici même qu'il faut décider vers où notre expérience en Catalogne continue, si vers le nord vers Sort, et nous nous plongeons dans la route qui parcourt les Pyrénées catalanes de l'ouest à l'est. Ou vers le sud, vers La Pobla de Segur, pour connecter avec la route du Patrimoine mondial. ♀

© GZ

EL PARC DEL SEGRE, EN FAMÍLIA

Heus aquí una activitat aquàtica per gaudir en família durant el vostre viatge cap als Pirineus. Pareu a la Seu d'Urgell, una de les destinacions de la ruta. A 200 quilòmetres del nucli històric, teniu a la vostra disposició un canal artificial per practicar, a nivell lúdic, el piragüisme en aigües tranquil·les, braves o en eslàlom. També es pot practicar el ràfting i l'*hidrospeed*.

Tot això amb total seguretat ja que, darrere de totes les activitats, hi ha un equip de monitors especialitzats. Aquesta instal·lació porta el nom de Parc del Segre, també anomenat Olímpic perquè, inaugurat el 1990, va ser condicionat per acollir les competicions de piragüisme dels Jocs Olímpics de Barcelona, el 1992. ♀

EL PARQUE DEL SEGRE, EN FAMILIA

He aquí una actividad acuática para disfrutar en familia durante vuestro viaje hacia los Pirineos. Parad en la Seu d'Urgell, uno de los destinos de la ruta. A 200 kilómetros del casco histórico tenéis a vuestra disposición un canal artificial para practicar, a nivel lúdico, el piragüismo en aguas tranquilas, bravas o en eslálom. También se puede practicar el *rafting* y el *hidrospeed*. Todo ello con total seguridad puesto que, detrás de todas las actividades, hay un equipo de monitores especializados. Esta instalación lleva el nombre de Parc del Segre, también llamado Olímpico porque, inaugurado en 1990, fue acondicionado para acoger las competiciones de piragüismo de los Juegos Olímpicos de Barcelona, en 1992. ♀

LE PARC DU SEGRE, EN FAMILLE

Nous vous présentons une activité aquatique pour en profiter en famille pendant votre voyage vers les Pyrénées. Arrêtez-vous à La Seu d'Urgell, l'une des destinations de la route. À 200 kilomètres du centre historique, vous avez à votre disposition un canal artificiel pour pratiquer, à des fins ludiques, le canoë dans des eaux tranquilles, vives ou en slalom. Vous pouvez également

pratiquer le *rafting* et la *nage en eau vive*. Tout cela en toute sécurité puisqu'il existe une équipe de moniteurs spécialisés derrière toutes les activités. Cette installation porte le nom du Parc del Segre, également appelé Olympique car, inauguré en 1990, il a été conditionné pour accueillir les compétitions de canoë des Jeux olympiques de Barcelone, en 1992. ♀

Benedetta Tagliabue

L'ARQUITECTA QUE ESTIMA LA NATURA

LA ARQUITECTA QUE AMA LA NATURALEZA

L'ARCHITECTE QUI AIME LA NATURE

Ha dissenyat part de la Barcelona actual, i ho ha fet buscant la inspiració en la natura. La nova arquitectura de la ciutat és natural.

Arquitecta llicenciada a l'Istituto Universitario di Architettura di Venezia, la vida professional i sentimental de Benedetta Tagliabue està lligada amb la de l'arquitecte català Enric Miralles. El seu segell particular és molt característic, perquè busca la bellesa arquitectònica basant-se en la naturalesa.

«Les muntanyes i els paisatges són tan bonics que sempre penso: tant de bo pogués fer un edifici tan bonic com el que contemplo!», exclama.

L'Estudi Miralles Tagliabue EMBT, que van crear els dos arquitectes i que avui dirigeix Benedetta, atès que l'Enric va morir l'any 2000 als 45 anys, ha estat responsable d'algunes de les transformacions arquitectòniques de Barcelona.

D'entre totes, destaca la remodelació del mercat de Santa Caterina, al centre històric de la ciutat, que l'estudi va començar el 1996 i

va finalitzar el 2005, i que s'ha alçat com una icona visual i cromàtica, especialment per la seva teulada ondulada i de colors.

Altres de les joies arquitectòniques realitzades per EMBT són el parc de Diagonal Mar, la coberta de l'avinguda Lcària, a la Vila Olímpica, o la seu de la companyia Gas Natural, al conegut barri de la Barceloneta.

«Em serveixen de referència els artistes d'aquest país, que és culturalment ric i obert al món», rubrica l'arquitecta. ♦

«EM SERVEIXEN DE REFERÈNCIA ELS ARTISTES D'AQUEST PAÍS, CULTURALMENT RIC I OBERT AL MÓN»

BENEDETTA, EN UNA EXPOSICIÓ SOBRE MATERIALS INÉDITS D'ENRIC MIRALLES
BENEDETTA, EN UNA EXPOSICIÓN SOBRE MATERIALES INÉDITOS DE ENRIC MIRALLES
BENEDETTA, DANS UNE EXPOSITION SUR LES MATERIAUX INÉDITS D'ENRIC MIRALLES
© GZ

Ha diseñado parte de la Barcelona actual, y lo ha hecho buscando la inspiración en la naturaleza. La nueva arquitectura de la ciudad es natural.

Arquitecta licenciada en el Istituto Universitario di Architettura di Venezia, la vida profesional y sentimental de Benedetta Tagliabue está ligada con la del arquitecto catalán Enric Miralles. Su sello particular es muy característico, porque busca la belleza arquitectónica basándose en la naturaleza.

«Las montañas y los paisajes son tan bonitos que siempre pienso: ¡Ojalá pudiera hacer un edificio tan bonito como lo que contemplo!», exclama.

El Estudio Miralles Tagliabue EMBT, que crearon los dos arqui-

«ME SIRVEN DE REFERENCIA LOS ARTISTAS DE ESTE PAÍS, CULTURALMENTE RICO Y ABIERTO AL MUNDO»

« LES ARTISTES DE CE PAYS ME SERVENT DE REPÈRE, CULTURELLEMENT RICHE ET OUVERT AU MONDE »

tectos y que hoy dirige Benedetta, dado que Enric murió en el año 2000 a los 45 años, ha sido responsable de algunas de las transformaciones arquitectónicas de Barcelona.

De entre todas, destaca la remodelación del mercado de Santa Caterina, en el centro histórico de la ciudad, que el estudio empezó en 1996 y finalizó en 2005, y que se ha alzado como un ícono visual y cromático, especialmente por su tejado ondulado y de colores.

Otras de las joyas arquitectónicas realizadas por EMBT son el parque de Diagonal Mar, la cubierta de la avenida Icària, en la Vila Olímpica, o la sede de la compañía Gas Natural, en el popular barrio de la Barceloneta.

—«Me sirven de referencia los artistas de este país, que es culturalmente rico y abierto al mundo», rubrica la arquitecta. ♦

Elle a conçu une partie de la Barcelone actuelle, et elle l'a fait en recherchant l'inspiration dans la nature. La nouvelle architecture de la ville est naturelle.

Architecte diplômée par l'Istituto Universitario di Architettura di Venezia, la vie professionnelle et sentimentale de Benedetta Tagliabue est liée à celle de l'architecte catalan Enric Miralles. Son cachet particulier est très caractéristique, car elle recherche la beauté architecturale en se fondant sur la nature.

- « Les montagnes, les paysages sont si jolis, que je pense toujours : Si je pouvais faire un bâtiment aussi joli que ce que je contemple ! », elle exclame.

L'Estudio Miralles Tagliabue EMBT, que les deux architectes ont créé

et qui est dirigé de nos jours par Benedetta, étant donné qu'Enric est décédé en l'an 2000 à l'âge de 45 ans, a été le responsable de certaines des transformations architecturales de Barcelone.

Parmi l'ensemble, la rénovation du marché de Santa Caterina est remarquable, dans le centre historique de la ville, que l'étude a commencé en 1996 et terminé en 2005, et qui s'est érigé comme un icône visuel et chromatique, particulièrement en raison de son toit ondulé et coloré.

Un autre des joyaux architecturaux réalisés par EMBT sont le parc de Diagonal Mar, la couverture de l'Avinguda Icària, dans la Vila Olímpica, ou le siège de l'entreprise Gas Natural, dans le quartier populaire de la Barceloneta.

- « Les artistes de ce pays me servent de repère, qui est culturellement riche et ouvert au monde », conclut l'architecte. ♦

DE BARCELONA ALS PIRINEUS DE CATALUNYA

De Barcelona a los Pirineos de Cataluña

De Barcelone au Pyrénées de Catalogne

ENTRE JOIES ARQUITECTÒNIQUES

ENTRE JOYAS ARQUITECTÓNICAS PARMI LES JOYAUX ARCHITECTURAUX

Obrim la ruta a la basílica gòtica de Santa Maria del Mar i la tanquem a la catedral romànica de la Seu d'Urgell. Entre mig, visitem una altra joia gastronòmica del genial Ferran Adrià.

Aquesta vegada, la nostra ruta comença en un escenari literari de Barcelona, la Basílica de Santa Maria del Mar, convertida en la *Catedral del Mar*, una novel·la de la qual s'han venut milions d'exemplars amb traduccions a diverses llengües i que actualment ja és una sèrie de TV. Es troba al centre de la ciutat, al costat del barri del Born. Els barcelonins encara presumeixen de que va ser construïda, al segle XIV, únicament amb l'esforç popular dels veïns del barri de la Ribera, on s'ubica, bé fos per les aportacions dineràries de mercaders i armadors, bé per la mà d'obra dels estibadors del port, en una època en què el mar estava molt més a prop del barri que ara. Tot i l'austeritat del seu exterior, entreu, si us plau; al seu interior, trobareu la calma i una joia de l'arquitectura gòtica catalana.

En la nostra propera parada, Sant Cugat del Vallès, visitarem el monestir. Passegeu pel claustre. De Sant Cugat ens dirigirem a Terrassa, que ofereix moltíssimes possibilitats per coneixer-la. Una és a través del fil conductor del seu passat industrial. El museu conegut amb les sigles mNA-

Abrimos la ruta en la basílica gótica de Santa María del Mar y la cerramos en la catedral románica de La Seu d'Urgell. Entre medio, visitamos otra joya gastronómica del genial Ferran Adrià.

Nous commençons la route dans la basilique gothique de Santa María del Mar et nous la terminons dans la cathédrale romane de La Seu d'Urgell. Au milieu, nous visitons un autre joyau gastronomique du génie Ferran Adrià.

En esta ocasión, nuestra ruta empieza en un escenario literario de Barcelona, la Basílica de Santa María del Mar, convertida en la *Catedral del Mar*, una novela de la que se han vendido millones de ejemplares con traducciones a diversas lenguas y que hoy ya es una serie de TV. Se encuentra en el centro de la ciudad, junto al barrio del Born. Los barceloneses aún presumen de que fue construida, en el siglo XIV, únicamente con el esfuerzo popular de los vecinos del barrio de la Ribera, donde se ubica, bien fuera por las aportaciones dinerarias de mercaderes y armadores, bien por la mano de obra de los estibadores del puerto, en una época en la que el mar estaba mucho más cerca del barrio que en la actualidad. A pesar de la austeridad de su exterior, entrad, por favor; en su interior, hallaréis el sosiego y una joya de la arquitectura gótica catalana.

En nuestra próxima parada, Sant Cugat del Vallès, visitaremos el monasterio. Deambulad por el claustro. De Sant Cugat nos dirigiremos a Terrassa, que ofrece muchísimas posibilidades para conocerla. Una es a

Àcette occasion, notre route commence sur une scène littéraire de Barcelone, la Basilique de Santa María del Mar, transformée en la *Cathédrale de la mer*, un roman dont des millions d'exemplaires ont été vendus, avec des traductions en plusieurs langues et qui est de nos jours une série télévisée. Elle se trouve dans le centre-ville, près du quartier du Born. Les barcelonais présument encore qu'elle a été construite au XIVe siècle, uniquement avec l'effort populaire des voisins du quartier de la Ribera, où elle se trouve, que ce soit grâce aux apports monétaires des commerçants et armateurs, ou bien par la main d'œuvre des manutentionnaires du port, dans une époque où la mer était bien plus près du quartier que de nos jours. Malgré l'austérité de son extérieur, veuillez entrer ; à l'intérieur, vous trouverez la tranquillité et un joyau de l'architecture gothique catalane.

Nous visiterons le monastère dans notre prochain arrêt, Sant Cugat del Vallès. Déambulez dans le cloître. Nous nous dirigerons de Sant Cugat à Terrassa, qui propose

BASÍLICA DE SANTA MARÍA DEL MAR, BARCELONA
BASÍLICA DE SANTA MARÍA DEL MAR, BARCELONA
BASÍLIQUE DE SANTA MARÍA DEL MAR, BARCELONE
© ACT / NANDO CAÑAS

TEC, i que respon al nom de Museu Nacional d'Art i Tècnica de Catalunya, exerceix de centre atractiu. La mateixa construcció que alberga el museu és digna d'observar-se, perquè és hereva d'una antiga fàbrica modernista. Un altre atractiu de Terrassa és el conjunt monumental de les tres esglésies romàniques de Sant Pere, seu de l'antic bisbat d'Egara.

És hora de dirigir-se cap a la natura, al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. És apte per a tot-hom: excursionistes experts o aficionats. Les excursions més suaus poden rondar els 30 minuts, com la que conduceix a la muntanya de la Mola (1.104 metres), on es troba el monestir romànic de Sant Llorenç del Munt, del segle XII. A la tardor, aquesta excursió és una meravella cromàtica gràcies a les tonalitats dels mil i un arbres que conformen els boscos del parc.

MÓN SANT BENET FUSIONA L'ART MEDIEVAL, LA NATURA I LA GASTRONOMIA

Després de la Mola, és recomanable acostar-se fins a Talamanca, petit poble d'atmosfera tranquil·la, carrers estrets i cases de pedra, que va acollir una de les batalles més cruentes de la Guerra de Successió espanyola, conflicte internacional a inicis del segle XVIII que va deixar com a principal conseqüència la instauració de la Casa de Borbó en el tron d'Espanya, i així fins als nostres dies.

De Talamanca avancem cap a Navarcles, amb un nucli històric digne d'apreciar i, després, a la veïna Sant Fruitós de Bages, fins al Món Sant Benet, un centre cultural creat el 2007 que fusiona l'art medieval, la natura i la gastronomia, ja que el mateix recente hi ha un monestir medieval i la Fundació Alícia, un projecte impulsat pel cuiner català més internacional, el genial Ferran Adrià. La Fundació té com a objectiu la investigació en cuina i ha liderat estudis innovadors i

© ACT / IMAGEN M.A.S.

LA RATAFIA ÉS PAÍS

«La ratafia és país, paisatge, color, llum, família, tradició. La ratafia és qui som». Amb aquestes paraules, escrites en un tuit, Quim Torra, president de la Generalitat de Catalunya (govern autònom), definia aquest licor tradicional català amb més de 1.000 anys d'antiguitat, elaborat a partir de nous tendres barrejades amb plantes aromàtiques. La ratafia es pren com a aperitiu i digestiu. ♦

LA RATAFÍA ES PAÍS

«La ratafía es país, paisaje, color, luz, familia, tradición. La ratafía es quien somos». Con estas palabras, escritas en un tuit, Quim Torra, presidente de la Generalitat de Catalunya (gobierno autónomo), definía este licor tradicional catalán con más de 1.000 años de antigüedad, elaborado a partir de nueces tiernas mezcladas con plantas aromáticas. La ratafía se toma como aperitivo y digestivo. ♦

LA RATAFIA EST UN PAYS

«La ratafia est un pays, paysage, couleur, lumière, famille, tradition. La ratafia est qui nous sommes». Avec ces mots écrits dans un tweet, Quim Torra, le président de la Generalitat de Catalunya (gouvernement autonome), définissait cette liqueur traditionnelle catalane avec plus de 1000 années d'ancienneté, élaborée à partir de noix tendres mélangées avec des plantes aromatiques. La ratafia est bue à l'apéritif et en tant que digestif. ♦

través del hilo conductor de su pasado industrial. El museo conocido con las siglas mNATEC, y que responde al nombre de Museo Nacional de Arte y Técnica de Cataluña, ejerce de centro atractivo. La misma construcción que alberga el museo es digna de observarse, porque es heredera de una antigua fábrica modernista. Otro atractivo de Terrassa es el conjunto monumental de las tres iglesias románicas de Sant Pere, sede del antiguo obispado de Egara.

Es hora de dirigirse hacia la naturaleza, al Parque Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Es apto para todo el mundo: excursionistas expertos o aficionados. Las excusiones más suaves pueden rondar los 30 minutos, como la que conduce a la montaña de la Mola (1.104 metros), donde se encuentra el monasterio románico de Sant Llorenç del Munt, del

MÓN SANT BENET FUSIONA EL ARTE MEDIEVAL, LA NATURALEZA Y LA GASTRONOMÍA

siglo XII. En otoño, esta excursión es una maravilla cromática gracias a las tonalidades de los mil y un árboles que conforman los bosques del parque.

Tras la Mola, es recomendable acercarse hasta Talamanca, pequeño pueblo de atmósfera tranquila, calles estrechas y casas de piedra, que acogió una de las batallas más cruentas de la Guerra de Sucesión española, conflicto internacional a inicios del siglo XVIII que dejó como principal consecuencia la instauración de la Casa de Borbón en el trono de España, y así hasta nuestros días.

De Talamanca avanzamos hacia Navarcles, con un núcleo histórico digno de apreciarse y, luego, en la vecina Sant Fruitós de Bages, hasta el Món Sant Benet, un centro cultural creado en 2007 que fusiona el arte medieval, la naturaleza y la gastronomía, ya que el mismo recinto alberga

- 1 -

- 2 -

- 1 -

MÓN SANT BENET
MÓN SANT BENET
MÓN SANT BENET
© GZ

- 2 -

EL XEF FERRAN ADRIÀ
EL CHEF FERRAN ADRIÀ
LE CHEF FERRAN ADRIÀ
© GZ

de nombreuses possibilités pour le découvrir. L'une d'entre elles est à travers le fil conducteur de son passé industriel. Le musée connu avec les sigles mNATEC et qui correspond au nom du Musée national de l'art et de la technique de la Catalogne, exerce une attraction. La même construction qui héberge le musée mérite la peine d'être observée, car elle est une héritière d'une ancienne usine moderniste. Une autre attraction de Terrassa est l'ensemble monumental des trois églises romanes de Sant Pere, siège de l'ancien évêché d'Egara.

Il est temps de se diriger vers la nature, au Parc naturel de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Il est apte pour tout le monde : randonneurs experts ou amateurs. Les excursions les plus faciles peuvent tourner autour de 30 minutes, comme celle qui conduit à la montagne de la Mola (1 104 mètres),

MÓN SANT BENET FUSIONNE L'ART MÉDIÉVAL, LA NATURE ET LA GASTRONOMIE

où se trouve le monastère roman de Sant Llorenç del Munt, du XIIe siècle. En automne, cette excursion est une merveille chromatique grâce aux tonalités des mille et un arbres qui composent les forêts du parc.

Après la Mola, il est recommandé de se rapprocher de Talamanca, petit village à l'atmosphère tranquille, aux rues étroites et aux maisons en pierre, qui a accueilli l'une des batailles les plus sanglantes de la Guerre de Succession espagnole, conflit international au début du XVIIIe siècle qui a laissé en tant que conséquence principale l'instauration de la maison de Bourbon au trône de l'Espagne, jusqu'à de nos jours.

Nous avançons de Talamanca vers Navarcles, avec un centre historique digne d'être visité, et, ensuite, vers la voisine Sant Fruitós de Bages, jusqu'au Món Sant Benet, un centre culturel créé en 2007 qui fusionne l'art

de gran interès per a la societat, com el de la millora de l'agricultura ecològica. De fet, un dels seus atractius són els horts que l'envolten i que es poden visitar.

Des del Món Sant Benet continuem la ruta cap a dos municipis que exerceixen de porta d'entrada als Pirineus: Santa Maria de Merlès i Borredà. Tots dos conserven joies arquitectòniques que no es poden passar per alt.

Ja al cor dels Pirineus, entre les serres de Queralt i d'Ensija-Rasos de Peguera, veurem a l'horitzó l'imponent Massís del Pedraforca. El seu cim és conegut per tenir dos pollegons, que alguns excursionistes han volgut comparar amb les gepes d'un camell. Atenció navegants, perquè pujar a la part alta del Pedraforca requereix preparació prèvia.

A l'ombra dels Pirineus lleidatans, la nostra proposta per als mesos de tardor i hivern es refugia a la catedral de la Seu d'Urgell, l'única d'estil romànic que es conserva a Catalunya i el millor exemple del poder del Bisbat d'Urgell dels segles XI i XII. El conjunt

un monasterio medieval y la Fundación Alicia, un proyecto impulsado por el cocinero catalán más internacional, el genial Ferran Adrià. La Fundación tiene como objetivo la investigación en cocina y ha liderado estudios innovadores y de gran interés para la sociedad, como el de la mejora de la agricultura ecológica. De hecho, uno de sus atractivos son los huertos que la rodean y que se pueden visitar.

Desde el Món Sant Benet continuamos la ruta hacia dos municipios que ejercen de puerta de entrada a los Pirineos: Santa María de Merlès y Borredà. Ambos conservan joyas arquitectónicas que no se pueden pasar por alto.

Ya en el corazón de los Pirineos, entre las sierras de Queralt y de Ensija-Rasos de Peguera, divisaremos en el horizonte el imponente Massís del Pedraforca. Su cima es conocida por tener dos picachos, que algunos excursionistas han querido comparar

EL CONJUNTO CATEDRALICIO DE LA SEU D'URGELL CUSTODIA UNA COPIA DEL FAMOSO *BEATUS DE LIÉBANA*

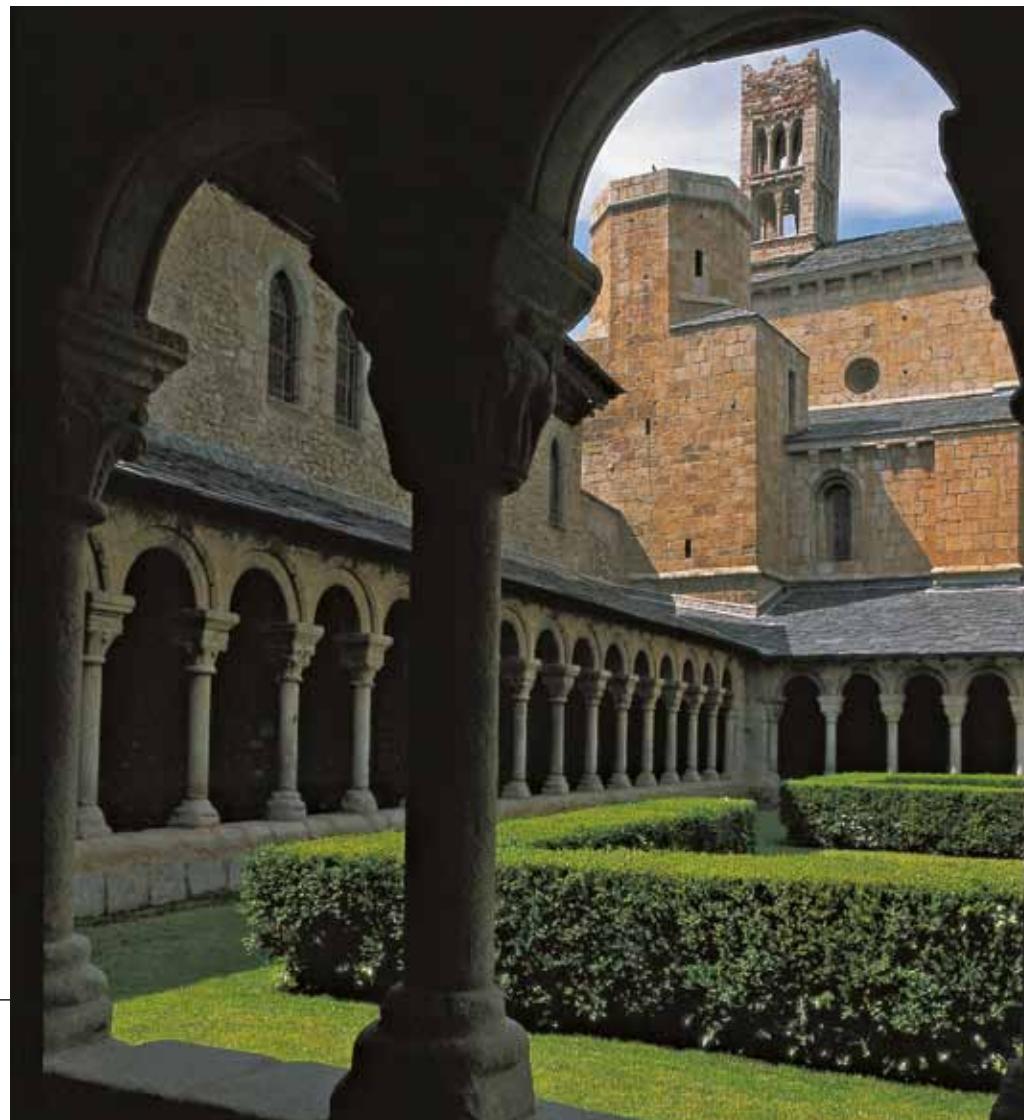
con las jorobas de un camello. Atención navegantes, porque subir a lo alto del Pedraforca requiere de una preparación previa.

A la sombra de los Pirineos leridanos, nuestra propuesta para los meses de otoño e invierno se refugia en la catedral de la Seu d'Urgell, la única de estilo románico que se conserva en Cataluña y el mejor ejemplo del poder del Obispado de Urgell de los siglos XI y XII. El conjunto catedralicio destaca por custodiar una de las mejores copias del famoso *Beatus de Liébana* y un ejemplar del *Beatus de Urgell*, expuestos en el Museo Diocesano, de visita complementaria. ♦

**CLAUSTRE DE LA
CATEDRAL DE LA SEU
D'URGELL**
CLAUSTRO DE LA
CATEDRAL DE LA SEU
D'URGELL
CLOÎTRE DE LA
CATÉDRALE DE LA SEU
D'URGELL
© ACT / NANDO CAÑAS

EL CONJUNT CATEDRALICI DE LA SEU D'URGELL CUSTODIA UNA CÒPIA DEL FAMÓS *BEATUS DE LIÉBANA*

catedralici destaca per custodiar una de les millors còpies del famós *Beatus de Liébana* i un exemplar del *Beatus d'Urgell*, exposats al Museu Diocesà, de visita complementària. ♦

médiéval, la nature et la gastronomie, puisqu'il héberge un monastère médiéval et la Fondation Alicia dans la même enceinte, un projet stimulé par le cuisinier catalan le plus international, le génie Ferran Adrià. La Fondation a pour objectif la recherche dans la cuisine et elle a mené des études innovatrices et de grand intérêt pour la société, comme celle de l'amélioration de l'agriculture écologique. D'ailleurs, l'un de ses attraits est les potagers et vergers qui l'entourent et qui peuvent être visités.

Nous continuons la route depuis le Món Sant Benet vers deux communes qui exercent de porte d'entrée aux Pyrénées : Santa Maria de Merlès et Borredà. Les deux conservent des joyaux architecturaux qui ne peuvent pas être ignorés.

Déjà au cœur des Pyrénées, entre les chaînes de montagnes de Queralt et d'Ensija-Rasos de Peguera, nous apercevrons à l'horizon l'imposant Massís del Pedraforca. Son sommet est connu car il a deux pics, que certains randonneurs ont souhaité comparer avec les bosses d'un chameau.

L'ENSEMBLE DE LA CATHÉDRALE DE LA SEU D'URGELL CONSERVE UNE COPIE DU CÉLÈBRE BEATUS DE LIÉBANA

Attention aux navigateurs, car monter tout en haut du Pedraforca exige une préparation préalable.

À l'ombre des Pyrénées de Lérida, notre proposition pour les mois d'automne et d'hiver se réfugie dans la cathédrale de La Seu d'Urgell, la seule au style roman qui est conservée en Catalogne et le meilleur exemple du pouvoir de l'évêché d'Urgell aux XIe et XIIe siècles. L'ensemble de la cathédrale est remarquable car il conserve l'une des meilleures copies du célèbre *Beatus de Liébana* et un exemplaire du *Beatus de Urgell*, exposés au musée Diocésain, à la visite complémentaire. ♦

© ACT / GEMMA MIRALDA

BOJOS PELS BOLETS

Aquests catalans estan bojos... pels bolets. Amb l'arribada de la tardor, arriben les pluges i els boscos s'omplien de bolets, especialment a les comarques que travessa aquesta ruta. Per als catalans anar a buscar bolets és una afició de masses. Però cal saber fer-ho. La nostra proposta passa per assistir a la cita més important de l'any, a Berga: el Concurs de Boletaires. El més espectacular és veure els boletaires carregats amb grans cistells plens de dotzenes de varietats d'aquests fongs. La cita té lloc al Pla de Puigventós, a Castellar del Riu, a l'octubre, en dates cada vegada més endarrerides del mes a causa del canvi climàtic. I és que cada vegada plou menys. ♦

LOCOS POR LAS SETAS

Estos catalanes están locos... por las setas. Con la llegada del otoño, llegan las lluvias y los bosques se llenan de setas, especialmente en las comarcas que atraviesa esta ruta. Para los catalanes ir a buscar setas es una afición de masas. Pero hay que saber hacerlo. Nuestra propuesta pasa por asistir a la cita más importante del año, en Berga: el *Concurs de Boletaires* (concurso de buscadores de setas). Lo más espectacular es ver a los *boletaires* cargados con grandes cestos repletos de docenas de variedades de estos hongos. La cita tiene lugar en el Pla de Puigventós, en Castellar del Riu, en octubre, en fechas cada vez más atrasadas del mes a causa del cambio climático. Y es que cada vez llueve menos. ♦

DES FOUS DE CHAMPIGNONS

Ces catalans sont fous... de champignons. Les pluies arrivent avec l'automne, et les forêts se remplissent de champignons, particulièrement dans les régions que cette route traverse. Pour les catalans, aller chercher des champignons est une passion pour tous. Mais il faut savoir le faire. Notre proposition passe par assister au rendez-vous le plus important de l'année, à Berga :

le *Concurs de Boletaires* (concours de chercheurs de champignons). Ce qui est très spectaculaire à voir est les boletaires chargés de grands paniers remplis de douzaines de variétés de ces champignons. Le rendez-vous a lieu sur le Pla de Puigventós, à Castellar del Riu, en octobre, avec des dates de plus en plus retardées à cause du changement climatique. Car il pleut de moins en moins. ♦

EL MILLOR FORMATGE DE CABRA

EL MEJOR QUESO DE CABRA

LE MEILLEUR FROMAGE DE
CHÈVRE

Feria dotze anys que havia tornat al poble quan un dia vaig veure que el pare parlava amb un home. Vaig baixar del tractor i de seguida el vaig reconèixer. Ell també, però cap dels dos no va dir res.

—Aquest home diu que vol muntar una granja de cabres per fer formatge i busca terres i quadra. Ja li he dit que aquí no hi ha res, que pregunti a Esterri.

Vaig mirar cap a Esterri. Amagat rere la muntanya, només en sobre-sortia el campanar, que comunicava amb altres campanars del Pirineu, i les connexions em van portar a Barcelona, on feia dotze anys que aquell home m'havia salvat de les drogues.

Sabia que el pare se l'estava traint de sobre i que li passaria el mateix a tots els pobles del Pallars. Era un desconegut. També sabia que a casa teníem terres i quadres que no utilitzàvem, però que el pare mai les llugaria a un home com ell.

El pare li va preguntar de què havia treballat i ell va dir-li que era psicòleg. Estava especialitzat en el tractament d'addiccions. Ara, ell i la seva dona volien fer un canvi de vida.

I llavors vaig veure clar que l'única manera de convèncer el pare perquè li illogués terres i quadra era desvetllant el secret dels meus anys foscos a Barcelona.

Avui al poble tenim el millor formatge de cabra de la comarca i jo, un gran amic. ♦

NÚRIA GARCIA QUERA

Escriptora especialitzada en relats i novel·les de viatge, i en reportatges sobre el Pirineu. Actualment investiga com era la llengua que es parlava al Pirineu quan es van posar topònims com Esterri.

Escritora especializada en relatos y novelas de viaje, y en reportajes sobre el Pirineo. Actualmente investiga cómo era la lengua que se hablaba en el Pirineo cuando se pusieron topónimos como Esterri.

Écrivaine spécialisée dans les récits et romans de voyage, et dans les reportages sur les Pyrénées. Elle recherche actuellement comment était la langue parlée dans les Pyrénées lorsque des toponymes tels qu'Esterri ont été désignés.

ESTERRI DE CARDÓS
ESTERRI DE CARDÓS
ESTERRI DE CARDÓS
© NÚRIA GARCIA QUERA

Hacía doce años que había vuelto al pueblo cuando un día vi que mi padre hablaba con un hombre. Bajé del tractor y enseguida lo reconocí. Él también, pero ninguno de los dos dijo nada.

—Este hombre dice que quiere montar una granja de cabras para hacer queso y busca tierras y cuadra. Ya le he dicho que aquí no hay nada, que pregunte en Esterri.

Miré hacia Esterri. Escondido tras la montaña, solo sobresalía el campanario, que comunicaba con otros campanarios del Pirineo, y las conexiones me llevaron a Barcelona, donde hacía doce años que aquel hombre me había salvado de las drogas.

Sabía que mi padre se lo estaba quitando de encima y lo mismo le

pasaría en todos los pueblos del Pallars. Era un desconocido. También sabía que en casa teníamos tierras y cuadras que no utilizábamos, pero que mi padre nunca las alquilaría a un hombre como él.

Mi padre le preguntó de qué había trabajado y él le dijo que era psicólogo. Estaba especializado en el tratamiento de adicciones. Ahora, él y su esposa querían hacer un cambio de vida.

Y entonces vi claro que la única manera de convencer a mi padre para que le alquilara tierras y cuadra era desvelando el secreto de mis años oscuros en Barcelona.

Hoy en el pueblo tenemos el mejor queso de cabra de la comarca y yo, un gran amigo. ♡

Cela faisait douze ans que j'étais revenu au village quand un jour j'ai vu que mon père parlait avec un homme. Je suis descendu du tracteur et je l'ai reconnu tout de suite. Lui aussi, mais aucun des deux ne disait rien.

- Cet homme dit qu'il souhaite monter une ferme de chèvres pour faire du fromage et il cherche des terres et une écurie. Je lui ai déjà dit qu'ici il n'y a rien, qu'il demande à Esterri.

J'ai regardé vers Esterri. Caché derrière la montagne, seul le clocher saillissait, qui communiquait avec les autres clochers des Pyrénées, et les connexions m'ont mené à Barcelona, où cela faisait douze ans que cet homme m'avait sauvé des drogues.

Je savais que mon père voulait s'en débarrasser et la même chose

lui arriverait dans tous les villages du Pallars. C'était un inconnu. Il savait également qu'à la maison nous avions des terres et des écuries que nous n'utilisions pas, mais mon père ne les louerait jamais à un homme comme lui.

Mon père lui a demandé quel était son métier et il lui a dit qu'il était psychologue. Il était spécialisé dans le traitement des dépendances. Lui et son épouse souhaitaient maintenant changer leur mode de vie.

Et j'ai vu clairement que la seule manière de convaincre mon père de lui louer les terres et l'écurie était de lui dévoiler le secret de mes années sombres à Barcelone.

Aujourd'hui dans le village, nous avons le meilleur fromage de chèvre de la région et moi, j'ai un grand ami. ♡

FEBRER > FEBRERO > FÉVRIER

BARCELONA / Mobile World Congress.

Congrés mundial de telefonía mòbil i comunicacions.

BARCELONA / Mobile World Congress.

Congreso mundial de telefonía móvil y comunicaciones.

BARCELONE / Mobile World Congress.

Salon mondial de la téléphonie mobile et des communications.

MAIG > MAYO > MAI

MONTMELÓ / F1 Gran Premi.

Carrera vèlida per al Campionat Mundial de Fórmula 1.

MONTMELÓ / F1 Gran Premio.

Carretera válida para el Campeonato Mundial de Fórmula 1.

MONTMELÓ / Grand Prix d'Espagne de F1.

Course comptant pour le Championnat du monde de Formule 1.

© ACT

BARCELONA / Primavera Sound.

Festival de música independent.

BARCELONA / Primavera Sound.

Festival de música independiente.

BARCELONE / Primavera Sound.

Festival de musique indépendante.

JUNY > JUNIO > JUIN

BERGA / Patum de Berga.

Festa popular declarada Patrimoni Immaterial per la UNESCO.

BERGA / Patum de Berga. Fiesta popular declarada Patrimonio Inmaterial por la UNESCO.

BERGA / Patum de Berga. Fête populaire déclarée Patrimoine culturel immatériel de l'UNESCO.

© GZ
BARCELONE / Sónar. Festival de música electrónica et expérimentale.

JULIOL-AGOST > JULIO-AGOSTO > JUILLET-AOÛT

PUIGCERDÀ / Festival de Música Antiga dels Pirineus.

Organitzat per l'Ajuntament i l'Associació FeMAP.

PUIGCERDÀ / Festival de Música Antigua de los Pirineos.

Organizado por el Ayuntamiento y la Asociación FeMAP.

PUIGCERDÀ / Festival de musique antique des Pyrénées.

Organisé par la Mairie et l'Association FeMAP.

JULIOL-SETEMBRE > JULIO-SEPTIEMBRE > JUILLET-SEPTEMBRE

SANT FRUITÓS DE BAGES / Capvespres al Món Sant Benet.

Sopars a l'aire lliure en un innovador centre internacional de recerca en cuina.

SANT FRUITÓS DE BAGES / Capvespres al Món Sant Benet.

Cenas al aire libre en un innovador centro internacional de investigación en cocina.

SANT FRUITÓS DE BAGES / Capvespres au Món Sant Benet.

Dîners en plein air dans un centre international innovateur de recherche dans la cuisine.

Visit Barcelona. A cosmopolitan, dynamic, Mediterranean city. Get to know Barcelona from the sea, by bus, on public transport, on foot or from high up, while you enjoy taking a close look at its architecture and soaking up the atmosphere of its streets and squares. There are countless ways to discover the city and Turisme de Barcelona will help you; don't forget to drop by our tourist information offices or visit our website.

Buy products and find out the best way to visit our city.

Catalunya
Pl. de Catalunya, 17 S

Sant Jaume
Ciutat, 2

Estación de Sants
Pl. dels Països Catalans, s/n

Aeroport de Barcelona
Aeroport del Prat Terminal 1&2

Mirador de Colom
Pl. del Portal de la Pau, s/n

Cabina Plaça Espanya
Pl. d'Espanya

Cabina Sants
Pl. Joan Peiró, s/n

Cabina Sagrada Família
Pl. de la Sagrada Família

Cabina Colom
Pl. del Portal de la Pau, s/n

Cabina Barceloneta
Doctor Aiguader, s/n

Cabina Plaça Catalunya Nord
Pl. de Catalunya, s/n

Cabina Plaça Catalunya Sud
Pl. de Catalunya, s/n

Cabina Plaça Catalunya-Bergara
Pl. de Catalunya, s/n

Oficina Catedral
Pl. Nova, 5

Information and sales
+34 932 853 832
info@visitbarcelona.com
tickets.visitbarcelona.com

visitbarcelona.com

 Barcelona
Turisme

#catalunya experience

EMAGAZINE

JA DISPONIBLE
AL TEU **ORDINADOR**
I TABLET AMB
CONTINGUT EXTRA:
FOTOS, VÍDEOS,
INTERACTIUS...

INSPIRACIONS
INSPÒRACIONS INSPIRAVONS
EL TRIANGLE DALINIA

FIGUERES,
PORTLLIGAT
I PÚBOL

DISPONIBLE PER A IOS I ANDROID

Download on the
App Store

ANDROID APP ON
Google play